

III. ULUSLARARASI TOPLUMDİL BİLİM ARAŞTIRMALARI SEMPOZYUMU

3RD INTERNATIONAL SOCIOLINGUISTICS
RESEARCH SYMPOSIUM

TAR

25

30-31 EKİM/OCTOBER 2025
DİCLE UNIVERSITY

<https://www.dicle.edu.tr/tr/birimler/tarasempozyumu>

Bildiri Özetleri Kitabı/Book of Abstracts
Dicle Üniversitesi

2025

III. ULUSLARARASI TOPLUMDİL BİLİM ARAŞTIRMALARI SEMPOZYUMU ÖZET BİLDİRİ KİTABI

ISBN:

© Bu kitabın yayın hakları Dicle Üniversitesi Rektörlüğü'ne aittir. Kısmen veya tamamen yeniden basımı ve yeniden yayını için Dicle Üniversitesi Rektörlüğü'nden yazılı izin alınmalıdır. Kitapta yer alan çalışmaların bilimsel sorumluluğu yazar(lar)a aittir.

Dicle Üniversitesi Rektörlüğü, 21280-Diyarbakır

Tel: +90 412 241 10 00 Fax: +90 412 248 82 16

E-Mail: gensek@dicle.edu.tr

Bu kitap, Dicle Üniversitesi Rektörlüğü Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından ZGEF.25.006 numaralı proje kapsamında desteklenmiştir.

EDİTÖRLER/EDITORS

Kadri NAZLI

Osman SOLMAZ

Ece H. NAZLI

Güliden ALTINTOP TAŞ

Cihad GÜNDÜZ

Serap TANYILDIZ

Gülseda Sezgi DAĞDELEN

Dicle Üniversitesi/ Diyarbakır, Türkiye

30-31Ekim 2025

**III. ULUSLARARASI TOPLUMDİL BİLİM
ARAŞTIRMALARI SEMPOZYUMU**
**3RD INTERNATIONAL SOCIOLINGUISTICS
RESEARCH SYMPOSIUM**

TARA
'25

30-31 EKİM/OCTOBER 2025
DİCLE UNIVERSITY

<https://www.dicle.edu.tr/tr/birimler/tarasempozyumu>

PROF. DR. MARTA DYNEL
UNIVERSITY OF LODZ, POLAND

PROF. DR. CEM BALÇIKANLI
GAZİ ÜNİVERSİTESİ, TÜRKİYE

PROF. DR. SÜER EKER
BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ, TÜRKİYE

ASSOC. PROF. DR. IBRAR BHATT
QUEEN'S UNIVERSITY BELFAST, UK

III. Uluslararası Toplumdilbilim Araştırmaları Sempozyumu

3rd International Sociolinguistics Research Symposium

29 EKİM 2025-ÇEVİRİMİÇİ OTURUMLAR/ONLINE SESSIONS

12.40 – 13.00 Açış Konuşmaları/Opening Remarks	
13.00 – 13.40 Davetli Konuşma/Keynote: Prof. Dr. Marta DYNEL	
Weaponising hashtags: from humour to social critique / Hashtag'leri silah olarak kullanmak: mizahtan sosyal eleştiriye	
13.40 – 14.00 Soru-Cevap/Q&A	
14.00 – 14.20 Kahve Arası/Coffee Break	
Saat	Salon 1 İngilizce Oturumlar/English Sessions ---- Oturum Başkanı/Chair: Serhat BAŞAR
14.20 – 14.35	Şevval Nur ERDEM & Çiğdem KARATEPE – Perceptions of Culture, Intercultural Communication, and Intercultural Competence Objectives among Turkish EFL Learners Across Proficiency Levels
14.35 – 14.50	Mustafa ÜLÜK & Selen TEKALP – Human and Artificial Intelligence in Poetry Translation: A Study on Orhan Veli Kamık's I am Listening to Istanbul and I Can't Explain
14.50 – 15.05	Doğan BAYDAL – Readability of Official Turkish: A Corpus-Based Study on Government Programs
15.05 – 15.20	Ahmet KESMEZ- The Impact of Netspeak on University Students' Daily Conversational Discourse
15.20 – 15.35	Emrah İŞİK- Post-Brexit Habitus: Symbolic Violence and Migrant Belonging in Nicolas Padamsee's England is Mine
15.35 – 15.50	Kanan AGHASİVEV- Challenging the Universalist Tendencies of Western Feminism: Ethel Crowley, Ethnography, and the Diverse Realities of Postcolonial Women
15.50 – 16.05	Rania HABIB- From Resistance to Reproach: Online Shaming and Identity Contestation in Post-Assad Syria
16.05 – 16.20	Sharif ALGHAZO- Engagement strategies in human-written and AI-generated academic essays: A corpus-based study
16.20 – 16.35	Lina VUTIALA- Reforming Vanuatu's Educational System to Promote French-English Bilingualism as Mediums of Instruction from Early Childhood to Year 13: A Developmental Opportunity
16.35 – 16.50	Kun YANG- Deepfake and Digital Identity Construction: A Sociolinguistic Perspective
16.50 – 17.05	Cui ZONGWANG- Stratified Replacement and Diachronic Distribution of Heritage Language Resources on the Chinese Island: A Case Study of Chandee Township in Southern Thailand
Salon 2 Türkçe Oturumlar/Turkish Sessions ----- Oturum Başkanı/Chair: Cihad GÜNDÜZ	
14.20 – 14.35	Tutkunur ÜNLÜ- Damgalanmış Mekânlarda Dilsel Kimlik: Hiper-Gettolarda Sessizlik, Argolaşma ve Dilsel Direniş
14.35 – 14.50	Zeynep Zeliha SONKAYA – Yapay Zekâ Tabanlı Dil Teknolojilerinin Toplumdilbilimsel Etkileri: Olanaklar, Riskler ve Eğitim Boyutu
14.50 – 15.05	Ömer ŞİHANLIOĞLU – İki dillilerde Gırtlaksal Aktivasyon: Olumsuz Aktarımın Akustik ve Sosyofonetik Boyutları

15.05 – 15.20 Hicret DAŞDEMİR– Özbek Kaynaklarına Göre Ankara Savaşı'nın Söylem Analizi
15.20 – 15.35 Sevgi ÇALIŞIR ZENCİ- Gençlerin Aile Bireyleriyle İletişimlerinde Dil Kullanım Biçimleri

30 Ekim/October 2025

Dicle Üniversitesi 15 Temmuz Kültür ve Kongre Merkezi, Diyarbakır

08.30 – 09.30 Kayıt/Registration

09.30 – 10.00 Açış Konuşmaları/Opening Remarks

10.00 – 10.40 Davetli Konuşma/Keynote: Prof. Dr. Cem BALÇIKANLI

Bir Zihniyet Meselesi: Öğrencileri Güçlendirmenin Anahtarı / It is a Mindset Thing: The Key to Empowering Students

10.40 – 11.00 Soru-Cevap/Q&A

10.50 – 11.10 Kahve Arası/Coffee Break

1. Oturum/1st Session

Saat	Ziya Gökalp Salonu	Celal Güzelses Salonu	Çalıştay Salonu 1	Orhan Asena Salonu	Çalıştay Salonu 2	Çalıştay Salonu 3
	Oturum	Oturum	Oturum	Oturum	Oturum	Oturum
	Başkanı/Chair: Gülün ÖĞÜT EKER	Başkanı/Chair: Duygu KAMACI GENCER	Başkanı/Chair: Muhammed Sami ÜNAL	Melike BAŞ	Başkanı/Chair: Ufuk KELEŞ	Emrullah DAĞTAN
11.10 – 11.30	Gülün ÖĞÜT EKER – Toplumsal Cinsiyet Kültürü Doku Analizinde Toplumdilbilim-Mizah İlişkisi: Dişil ve Eril Kültür	Duygu KAMACI GENCER – Mikro-Dilsel Yapılardan Toplumsal Rasyonalitenin İnşasına: Söylem İşaretleyicilerine Habermasçı Bir Yaklaşım	Muhammed Sami ÜNAL – 2024 Ortaokul Türkçe Dersi Öğretim Programındaki Dil Bilgisi Konuları Üzerine Bazı Değerlendirmeler	Kübra ÖZTÜRK & Melike BAŞ – Humor and Irony in Social Media Posts: A Discourse-Historical Approach to the 2025 Protests in Türkiye	Ufuk KELEŞ, A. KIZILDAĞ & Ö. KIRMIZI – Designing ELT Materials for Social Justice: Insights from TESOL Teacher Educators	Betül BALABAN & Emrullah DAĞTAN – An Investigation into the Sociophonetic Features of Bilingual EFL Teachers in Türkiye: Example of Diyarbakır Province

11.30	Zinet AY – Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yeniden üretimi: inceleme bir bakış	Ülküm Asena ÖLMEZ & Aslı AYDEMİR – Dijital Okuryazarlık Bağlamında Sosyal Sorumluluk Projeleri: Vodafone Örneği	Yıldız ÖZBİLEN – Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'ne Göre Hazırlanmış Türk Dili ve Edebiyatı Ders Kitaplarında Yer Alan Metinlerin Söz Varlığı Açısından İncelenmesi	Melike BAŞ – Bu Story Çok Like Alır: Code-Switching Instances of ELT Students on Social Media	Zelal ÇOBAN & Batuhan SELVİ – Beyond Surface Diversity: A Critical Analysis of Equity and Inclusion in Global ELT Coursebooks	Adnan AYDINTÜRK & Mehmet AYDINTÜRK – Foreign Language Learning Processes of Bilingual Students
11.50	Elif Beyza TÜRK MENOĞLU – Yarım Kalan Diyaloglar: Öğretmen Tükenmişliğinin Dilsel Çatlakları	Merve YANIK & Ece H. NAZLI – Dijital Yeterlilikten Dilsel Çeşitliliğe: Türkçe Ders Kitaplarında Dijilekt Kavramı	Uğur ÖZBİLEN – Maarif Modeli 6. Sınıf Türkçe Ders Kitabındaki Okuma Metinlerinin Söz Varlığı Açısından İncelenmesi	Süheyla DEMİRKOL ORAK – Cognitive Discourse Functions in CLIL Education: A Narrative Literature Review	Aylin YARDIMCI – Transition from a Monolingual Perspective to a Multilingual One: Suggestions towards a More Active Use of the Translanguaging Framework in Foreign Language Education in Türkiye	İlayda ERDEM – A Review of Accent Legitimacy in World Englishes Research
12.10-12.20 Soru-Cevap/Q&A						
12.20 – 13.30 Öğle Yemeği/Lunch						
13.30-14-10 Davetli Konuşma/Keynote: Prof. Dr. Süer EKER						
Toplumsal ve Toplumdilbilimsel Etkenler ve Dil Kullanımı/ Social and Sociolinguistic Factors and Language Use						
14.10 – 14.30 Soru-Cevap/Q&A						
14.30 – 14.50 Kahve Arası/Coffee Break						
2. Oturum						
Saat	Ziya Gökalp Salonu Oturum Başkanı/Chair: Hasan İSİ	Celal Güzelses Salonu Oturum Başkanı/Chair: Ece H. NAZLI	Çalıştay Salonu 1 Oturum Başkanı/Chair: Aslı AYDEMİR	Orhan Asena Salonu Oturum Başkanı/Chair: Eyüp DİLBER	Çalıştay Salonu 2 Oturum Başkanı/Chair: Cihad GÜNDÜZ	Çalıştay Salonu 3 Oturum Başkanı/Chair: Abdulkadir ERTEN

14.50	Hasan İSİ – Dil İlişkileri Temelinde Eski Uygurca “Ötüler Kitabı”nda Sanskritçe Dini Terimler (-A-Maddesi)	Yelda YEŞİLDAL ERAYDIN – Dijitalleşme Bağlamında Toplumdilbilim ve Büyük Dil Modelleri	Beyza SAİN & Aşlı AYDEMİR – Karizmatik Liderlik ve Hitabet Stratejileri: Trump ve Zelenski Üzerine Karşılaştırmalı Bir Analiz	Ufuk KELEŞ & Burçak ÇAĞLA GARİPAĞAOĞLU & Huri Senem ASLANKARA KELEŞ – Blurring the Boundaries of NEST vs. NNEST Dichotomy: A Single Case Study with an Autoethnographic Component	Özge KIRMIZIBAYRAK – The Impact of Erasmus Experience on Pre-Service EFL Teachers’ Bilingualism and Intercultural Perspectives: A Sociolinguistic Study	Kübra BİRGÜL – An Investigation into the Phonological Features of EFL Bilingual Teachers in Türkiye: Example of Diyarbakır Province
15.10	İsmail EKİCİ – Tınyukuk Yazıtı Örnekleminde Kazanmak Ediminin Kavramsal Görünümü	Fatma AYDIN & Ece H. NAZLI – Diana’nın Ölümünün Ardından Manşetlerde Anlamın İnşası: Gazete Başlıklarının Framing Kuramı Açısından Toplumdilbilimsel Bir Analizi	Sinem YÜCETÜRK – Muş Ağzında Meteorolojik Öngörüler ve Sözel İfade Biçimleri	Muhammed Özgür YAŞAR – From Compliance to Autonomy: Exploring Pre-Service English Teachers’ Self-Regulated Learning and Digital Adaptation in MOOC-Based Teacher Education	Cihad GÜNDÜZ – Exploring Student Perceptions of Multiculturalism in Language Learning: An Online Cross-Cultural Case Study	Ufuk KELEŞ & Berna GÜLOĞLU – Translanguaging Across Human-AI Boundaries: Sociolinguistic Dimensions of Interaction with Emotionally Supportive ChatGPT
15.30	Fegani BEYLER – E. D. Polivanov’un Dil Düşüncesinde Toplumdilbilimin Felsefi Temelleri	Göklem TEKDEMİR & Munise EMEK SARIOĞLU – Bir Konuşma Analizi Çalışması: Türkçede Olta Atma Aracı	Özkan CİĞA & Saddam ÇOKUR – Ali Emîrî Efendi’nin Şiirlerinde Toplum Dilbilim Açısından Muhatabına Göre Söylem Farklılıkları	Eyüp DİLBER & M. VALİZADEH – Prompt Literacy and Learner Autonomy in English Education: Preparing Future Professionals in AI-Enhanced Learning Environments	Ayşe KILIÇ – A Sociolinguistic Study of British and Turkish Wedding Vows	Abdulkadir ERTEN – A Cross-Linguistic Analysis of Preposition Errors in L2 English: A Comparative Study of Turkish and Arabic Learners
15.50-16.00 Soru-Cevap/Q&A						
16.00 Gün Sonu/ End of The Day						

31 Ekim/October 2025
Dicle Üniversitesi 15 Temmuz Kültür ve Kongre Merkezi, Diyarbakır

9.30 – 10.10 Davetli Konuşma/ Keynote : Prof. Dr. Ibrar BHATT <i>Exploring a Sociolinguistics of Islam</i>				
10.10 – 10.30 Soru-Cevap/ Q&A				
10.30 – 10.50 Kahve Arası/ Coffee Break				
Saat	Ziya Gökalp Salonu	Celal Güzelses Salonu	Çalıştay Salonu 1	Çalıştay Salonu 2
	Oturum Başkanı/Chair: Elif DURAN OTO	Projeler Özel Oturumu	Oturum Başkanı/Chair: H. Rümeysa KÜÇÜKÖNER	Oturum Başkanı/Chair: Süleyman KASAP
10.50	Elif DURAN OTO – Ahmet Mithat Efendi'nin Henüz On Yedi Yaşında Romanında Dil– Toplum ilişkisi ve Fransızcanın Sosyokültürel İşlevi	Ece Halime NAZLI – Dilsel Çeşitlilik ve Kapsayıcılık Ekseninde Toplumdilbilimsel Bir Model: LiTE Academy Projesi Üzerinden Kavramsal Bir Değerlendirme	H. Rümeysa KÜÇÜKÖNER – Diasporada Donmuş Dil: Amerika DMV Bölgesinde Yaşayan Türkiye Kökenli Göçmenlerde Kimlik ve Kültürel Aidiyet	Aziz UÇAK-Hüseyin IŞ, Dilara SANDIKÇI, Muhammet GÜNEŞ & Osman SOLMAZ – Fictional Linguistic Landscapes in Language Education: Creativity, Fan Practices, and Pedagogical Innovation
11.10	Nesrin ÖZBAY & Kadri NAZLI – Cinsiyet Temelli Dil Kullanımı Farklılıklarının Toplumdilbilimsel Analizi: Lise Öğrencileri Üzerine Pilot Bir Çalışma	Süleyman BARLAS – Çağırışım Atlası: Türk Lehçelerinde Sözcükler Arası Bağlantılar	Esra ASLAN TURAN – Bir Kimlik Göstereni Olarak Dini Dil	Bengisu BİNGÜL – The Effects of Having an Online Game Background on Students and Their Direction Towards English Lessons

11.30	Güliden ALTINTOP - TAŞ - Türkçede "Utanç" Sözcüğü Üzerine: Duygunun Bedensel ve Kültürel Yansımaları	İsmet KAYA- İki Dilliliğin Yeni Dil Öğrenme Yatkınlığı Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi	Tuğçe SİN & Selen TEKALP - Challenges in English-to-Turkish Subtitle Translation: A Case Study of Cold Case, Season 5, Episode 3	Süleyman KASAP - Kurdish Language Attrition and Its Influence on Intergenerational Communication in Turkey	Hasan BARAN - Assessment Practices in ELT: Teachers' Approaches to Evaluating Students' Listening and Speaking Skills
11.50-12.00 Soru-Cevap/Q&A					
12.00 - 12.30 Kapanış Konuşmaları/Closing Remarks					
12.30-14.00 Kapanış Kokteyli-Bağevi/Closing Reception at Vineyard House					
14.00-17.00 Zerzevan Kalesi Gezisi/Zerzevan Castle Tour					

İÇİNDEKİLER/CONTENTS

İÇİNDEKİLER/CONTENTS	10
KURULLAR	22
Davetli Konuşmalar/Keynotes Abstracts	23
Hashtag'leri silah olarak kullanmak: mizahtan sosyal eleştiriye	23
Marta DYNEL.....	23
Weaponising hashtags: from humour to social critique.....	24
Marta DYNEL.....	24
Bir Zihniyet Meselesi: Öğrencileri Güçlendirmenin Anahtarı	25
Cem BALÇIKANLI	25
It is a Mindset Matter: The Key to Empowering Students	26
Cem BALÇIKANLI	26
Toplumsal ve Toplumdilbilimsel Etkenler ve Dil Kullanımı	27
Süer Eker	27
Social and Sociolinguistic Factors and Language Use.....	28
Süer EKER	28
İslam'ın Toplumdilbilimini Keşfetmek	29
Ibrar BHATT	29
Exploring a sociolinguistics of Islam.....	30
Ibrar BHATT	30
BİLDİRİ ÖZETLERİ/ABSTRACTS	31
İkinci Dil Olarak İngilizcede Edat Hatalarının Dillerarası Analizi: Türk ve Arap Öğrencilerin Karşılaştırmalı Bir Çalışması.....	31
Abdulkadir ERTEN.....	31
A Cross-Linguistic Analysis of Preposition Errors in L2 English: A Comparative Study of Turkish and Arabic Learners.....	32
Abdulkadir ERTEN.....	32
İki Dilli Öğrencilerin Yabancı Dil Öğrenme Süreçleri.....	33
Adnan AYDINTÜRK & Mehmet AYDINTÜRK	33
Foreign Language Learning Processes of Bilingual Students.....	34

Adnan AYDINTÜRK & Mehmet AYDINTÜRK	34
İnternet Dilinin Üniversite Öğrencilerinin Günlük Konuşma Söylemi Üzerine Etkisi	35
Ahmet KESMEZ & Mehmet Resul ÖNALAN	35
The Impact of Netspeak on University Students' Daily Conversational Discourse	36
Ahmet KESMEZ & Mehmet Resul ÖNALAN	36
Tek Dilli Bir Bakış Açısından Çok Dilli Bir Bakış Açısına Geçiş: Türkiye'de Yabancı Dil Eğitiminde Translanguasyon Çerçevesinin Daha Aktif Kullanımına Yönelik Öneriler	37
Aylin YARDIMCI	37
Transition from a Monolingual Perspective to a Multilingual One: Suggestions towards a More Active Use of the Translanguaging Framework in Foreign Language Education in Türkiye	38
Aylin YARDIMCI	38
İngiliz ve Türk Evlilik Yeminlerinin Sosyodilbilimsel İncelemesi	39
Ayşe KILIÇ	39
A Sociolinguistic Study of British and Turkish Wedding Vows	40
Ayşe KILIÇ	40
Dil Eğitiminde Kurgusal Dilsel Çevre Etkinlikleri: Yaratıcılık, Hayran Uygulamaları ve Pedagojik Yenilikler	41
Aziz Uçak & Hüseyin İş & Dilara Sandıkçı & Muhammet Güneş & Osman SOLMAZ	41
Fictional Linguistic Landscapes in Language Education: Creativity, Fan Practices, and Pedagogical Innovation	42
Aziz Uçak & Hüseyin İş & Dilara Sandıkçı & Muhammet Güneş & Osman SOLMAZ	42
"Çevrim İçi Oyun Geçmişinin Öğrenciler Üzerindeki Etkileri ve Öğrencilerin İngilizce Derslerine Yönelimleri"	43
Bengisu BİNGÜL	43
"The Effects of Having an Online Game Background on Students and Their Direction Towards English Lessons"	44
Bengisu BİNGÜL	44
Türkiye'de İki Dilli ve İngilizceyi Yabancı Dil Olarak Öğreten Öğretmenlerin Sosyofonetik Özelliklerine Yönelik Bir Araştırma: Diyarbakır İli Örneği	45
Betül BALABAN & Emrullah DAĞTAN	45
An Investigation into the Sociophonetic Features of Bilingual EFL Teachers in Türkiye: Example of Diyarbakır Province	46
Betül BALABAN & Emrullah DAĞTAN	46

Karizmatik Liderlik ve Hitabet Stratejileri: Trump ve Zelenski Üzerine Karşılaştırmalı Bir Analiz.....	47
Beyza SAİN & Aslı AYDEMİR.....	47
Charismatic Leadership and Oratory Strategies: A Comparative Analysis of Trump and Zelensky	48
Beyza SAİN & Aslı AYDEMİR.....	48
Dil Öğreniminde Çokkültürlülük Üzerine Öğrenci Algılarının İncelenmesi: Çevrimiçi Kültürlerarası Bir Vaka Çalışması.....	49
Cihad GÜNDÜZ	49
Exploring Student Perceptions of Multiculturalism in Language Learning: An Online Cross-Cultural Case Study	50
Cihad GÜNDÜZ	50
Stratified Replacement and Diachronic Distribution of Heritage Language Resources on the Chinese Island: A Case Study of Chandee Township in Southern Thailand	51
Cui ZONGWANG.....	51
Çin Adasındaki Miras Dili Kaynaklarının Katmanlı Yer Değişimi ve Artzamanlı Dağılımı: Tayland'ın Güneyindeki Chandee Kasabası Üzerine Bir Vaka Çalışması.....	52
Cui ZONGWANG.....	52
Resmî Türkçenin Okunabilirliği: Hükümet Programları Üzerine Derlem Tabanlı Bir Çalışma	53
Doğan BAYDAL	53
Readability of Official Turkish: A Corpus-Based Study on Government Programs.....	54
Doğan BAYDAL	54
Mikro-Dilsel Yapılardan Toplumsal Rasyonalitenin İnşasına: Söylem İşaretleyicilerine Habermasçı Bir Yaklaşım.....	55
Duygu KAMACI GENCER.....	55
From Microlinguistic Structures to the Construction of Social Rationality: A Habermasian Approach to Discourse Markers	56
Duygu KAMACI GENCER.....	56
Dilsel Çeşitlilik ve Kapsayıcılık Ekseninde Toplumdilbilimsel Bir Model: LiTE Academy Projesi Üzerinden Kavramsal Bir Değerlendirme.....	57
Ece Halime NAZLI.....	57
A Sociolinguistic Model at the Intersection of Linguistic Diversity and Inclusion: A Conceptual Evaluation through the LiTE Academy Project	58
Ece Halime NAZLI.....	58

Yarım Kalan Diyaloglar: Öğretmen Tükenmişliğinin Dilsel Çatlakları	59
Elif Beyza TÜRKMEÑOĞLU.....	59
Fragmented Dialogues: Linguistic Cracks of Teacher Burnout	60
Elif Beyza TÜRKMEÑOĞLU.....	60
Ahmet Mithat Efendi'nin Henüz On Yedi Yaşında Romanında Dil-Toplum İlişkisi ve Fransızcanın Sosyokültürel İşlevi.....	61
Elif DURAN OTO.....	61
The Relationship Between Language and Society and the Sociocultural Function of French in Ahmet Mithat Efendi's Novel <i>Henüz On Yedi Yaşında</i>	62
Elif DURAN OTO.....	62
Brexit Sonrası Habitus: Nicolas Padamsee'nin <i>England is Mine</i> Adlı Eserinde Sembolik Şiddet ve Göçmenlerin Aidiyet Duygusu.....	63
Emrah IŞIK.....	63
Post-Brexit Habitus: Symbolic Violence and Migrant Belonging in Nicolas Padamsee's <i>England is Mine</i>	64
Emrah IŞIK.....	64
Bir Kimlik Göstereni Olarak Dini Dil	65
Esra ASLAN TURAN.....	65
Religious Language as a Signifier of Identity	66
Esra ASLAN TURAN.....	66
İngilizce Eğitiminde İstem Okuryazarlığı ve Öğrenen Özerkliği: Yapay Zekâ Destekli Öğrenme Ortamlarında Geleceğin Profesyonellerini Hazırlamak	68
Eyüp DİLBER & Mohammadreza VALİZADEH	68
Prompt Literacy and Learner Autonomy in English Education: Preparing Future Professionals in AI-Enhanced Learning Environments	69
Eyüp DİLBER & Mohammadreza VALİZADEH	69
Dil Öğreniminde Sosyal Medyanın Etkisi.....	70
Ezel PAMUK.....	70
The Influence of Social Media on Language Learning.....	71
Ezel PAMUK.....	71
Diana'nın Ölümünün Ardından Manşetlerde Anlamanın İnşası: Gazete Başlıklarının Framing Kuramı Açısından Toplumdilbilimsel Bir Analizi	72
Fatma AYDIN & Ece H. NAZLI	72

Constructing Meaning in Headlines After Diana's Death: A Sociolinguistic Analysis of Newspaper Headlines through Framing Theory	74
Fatma AYDIN & Ece H. NAZLI	74
E. D. Polivanov'un Dil Düşüncesinde Toplumdilbilimin Felsefi Temelleri	75
Fegani BEYLER.....	75
The Philosophical Foundations of Sociolinguistics in E. D. Polivanov's Linguistic Thought	76
Fegani BEYLER.....	76
Bir Konuşma Analizi Çalışması: Türkçede Olta Atma Aracı	77
Göklem TEKDEMİR & Munise EMEK SARIOĞLU.....	77
A Conversation Analysis Study: Fishing Device in Turkish Language.....	78
Göklem TEKDEMİR & Munise EMEK SARIOĞLU.....	78
Türkçede "Utanç" Sözcüğü Üzerine: Duygunun Bedensel ve Kültürel Yansımaları	79
Güliden ALTINTOP TAŞ.....	79
On the Word "Shame" in Turkish: Physical and Cultural Reflections of the Emotion	80
Güliden ALTINTOP TAŞ.....	80
Toplumsal Cinsiyet Kültürü Doku Analizinde Toplumdilbilim-Mizah İlişkisi: Dişil ve Eril Kültür	81
R. Gülin ÖĞÜT EKER.....	81
The Sociolinguistics-Humor Relation in The Textural Analysis of Gender Culture: Feminine and Masculine Culture	82
R. Gülin ÖĞÜT EKER.....	82
Diasporada Donmuş Dil: Amerika DMV Bölgesinde Yaşayan Türkiye Kökenli Göçmenlerde Kimlik ve Kültürel Aidiyet	83
H. Rumeysa KÜÇÜKÖNER.....	83
Frozen Language in Diaspora: Identity and Cultural Belonging Among Turkish-Origin Migrants in the DMV Region of America.....	84
H. Rumeysa KÜÇÜKÖNER.....	84
ELT'de Değerlendirme Uygulamaları: Öğretmenlerin Öğrencilerin Dinleme ve Konuşma Becerilerini Değerlendirme Yaklaşımları.....	85
Hasan BARAN	85
Assessment Practices in ELT: Teachers' Approaches to Evaluating Students' Listening and Speaking Skills	86
Hasan BARAN	86

Dil İlişkileri Temelinde Eski Uyğurca “Ölümler Kitabı”nda Sanskritçe Dinî Terimler (-A-Maddesi)	87
Hasan İSİ	87
Sanskrit Religious Terms in the Old Uyghur “Book of the Dead” Based on Language Relations (Article -A-)	88
Hasan İSİ	88
Özbek Kaynaklarına Göre Ankara Savaşı’nın Söylem Analizi	90
Hicret DAŞDEMİR	90
Discourse Analysis of The Battle of Ankara According to Uzbek Sources	91
Hicret DAŞDEMİR	91
A Review of Accent Legitimacy in World Englishes Research	92
İlayda ERDEM	92
Dünya İngilizceleri Araştırmalarında Aksan Meşruiyeti Üzerine Bir İnceleme	93
İlayda ERDEM	93
Tunyukuk Yazıtı Örnekleminde Kazganmak Ediminin Kavramsal Görünümü	94
İsmail EKİCİ	94
The Conceptual Appearance of the Act of Kazganmak in the Tunyukuk Inscription Sample	95
İsmail EKİCİ	95
İki Dilliliğin Yeni Dil Öğrenme Yatkınlığı Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi	96
İsmet KAYA	96
İki Dilliliğin Yeni Dil Öğrenme Yatkınlığı Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi	97
İsmet KAYA	97
Challenging the Universalist Tendencies of Western Feminism: Ethel Crowley, Ethnography, and the Diverse Realities of Postcolonial Women	98
Kanan AGHASİYEV	98
Batı Feminizminin Evrenselleştirici Eğilimlerinin Sorgulanması: Ethel Crowley, Etnografi ve Postkolonyal Kadınların Çeşitli Gerçeklikleri	99
Kanan AGHASİYEV	99
AI-Generated vs. Teacher-Made: A Comparative Study on EFL Lesson Planning	100
Kardelen ASLAN & Osman SOLMAZ	100
Ders Planlarında Dijital Dönüşüm: İngilizce Öğretmenleri ve Yapay Zekâ Karşılaştırması	101
Kardelen ASLAN & Osman SOLMAZ	101

Deepfake and Digital Identity Construction: A Sociolinguistic Perspective.....	102
Kun YANG.....	102
Deepfake ve Dijital Kimlik İnşası: Toplumdilbilimsel Bir Perspektif.....	103
Kun YANG.....	103
Türkiye'de İki Dilli Yabancı Dil Olarak İngilizce (EFL) Öğretmenlerinin Fonolojik Özelliklerine Yönelik Bir Araştırma: Diyarbakır İli Örneği.....	104
Kübra BİRGÜL.....	104
An Investigation into the Phonological Features of EFL Bilingual Teachers in Türkiye: Example of Diyarbakır Province	105
Kübra BİRGÜL.....	105
Sosyal Medya Gönderilerinde Mizah ve İroni: 2025 Türkiye Protestolarının Söylem Tarihsel Yaklaşım ile Çözümlemesi	106
Kübra ÖZTÜRK & Melike BAŞ	106
Humor and Irony in Social Media Posts: A Discourse-Historical Approach to the 2025 Protests in Türkiye	107
Kübra ÖZTÜRK & Melike BAŞ	107
Reforming Vanuatu's Educational System to Promote French-English Bilingualism as Mediums of Instruction from Early Childhood to Year 13: A Developmental Opportunity	108
Lina VUTIALA	108
Vanuatu Eğitim Sisteminin Erken Çocukluktan 13. Sınıfa Kadar Öğretim Dili Olarak Fransızca-İngilizce İkiliğini Teşvik Edecek Şekilde Yeniden Düzenlenmesi: Bir Kalkınma Fırsatı	109
Lina VUTIALA	109
<i>Bu Story Çok Like Alır</i> : ELT Öğrencilerinin Sosyal Medyada Kod Değiştirimi Örnekleri..	110
Melike BAŞ	110
<i>Bu Story Çok Like Alır</i> : Code-Switching Instances of ELT Students on Social Media	111
Melike BAŞ	111
Dijital Yeterlilikten Dilsel Çeşitliliğe: Türkçe Ders Kitaplarında Dijilekt Kavramı	112
Merve YANIK & Ece Halime NAZLI	112
From Digital Competence to Linguistic Diversity: The Concept of Digilect in Turkish Textbooks.....	113
Merve YANIK & Ece Halime NAZLI	113

Uyumluluktan Özerkliğe: MOOC Tabanlı Eğitimde Hizmet Öncesi İngilizce Öğretmenlerinin Öz Düzenlemeli Öğrenmesi, Dijital Uyum ve Sosyodilbilimsel Gezinme Becerilerine İlişkin Nitel Bir Çalışma.....	114
Muhammed Özgür YAŞAR.....	114
From Compliance to Autonomy: A Qualitative Study of Pre-Service English Teachers' Self-Regulated Learning, Digital Adaptation, and Sociolinguistic Navigation in MOOC-Based Education.....	116
Muhammed Özgür YAŞAR.....	116
2024 Ortaokul Türkçe Dersi Öğretim Programındaki Dil Bilgisi Konuları Üzerine Bazı Değerlendirmeler	118
Muhammed Sami ÜNAL.....	118
A Linguistic Evaluation of Grammar Topics in the 2024 Middle School Turkish Language Curriculum	120
Muhammed Sami ÜNAL.....	120
Şiir Çevirisinde İnsan ve Yapay Zekâ: Orhan Veli Kanık'ın <i>İstanbul'u Dinliyorum</i> ve <i>Anlatamıyorum</i> Şiirleri Üzerine Bir İnceleme.....	122
Mustafa ÜLÜK & Selen TEKALP	122
Human and Artificial Intelligence in Poetry Translation: A Study on Orhan Veli Kanık's <i>I am Listening to Istanbul</i> and <i>I Can't Explain</i>	123
Mustafa ÜLÜK & Selen TEKALP	123
Cinsiyet Temelli Dil Kullanımı Farklılıklarının Toplumdilbilimsel Analizi: Lise Öğrencileri Üzerine Pilot Bir Çalışma.....	124
Nesrin ÖZBAY & Kadri NAZLI	124
A Sociolinguistic Analysis of Gender-Based Differences in Oral and Written Communication: A Pilot Study on High School Students.....	125
Nesrin ÖZBAY & Kadri NAZLI	125
İkidiillilerde Gırtlaksal Aktivasyon: Olumsuz Aktarımın Akustik ve Sosyofonetik Boyutları	126
Ömer ŞİHANLIOĞLU	126
"Laryngeal Activity in Bilinguals: Sociophonetic Aspects of Negative Transfer"	127
Ömer ŞİHANLIOĞLU	127
Erasmus Deneyiminin İngilizce Öğretmen Adaylarının İki Dillilik ve Kültürlerarası Perspektiflerine Etkisi: Toplumdilbilimsel Bir Çalışma.....	129
Özge KIRMIZIBAYRAK.....	129

The Impact of Erasmus Experience on Pre-Service EFL Teachers' Bilingualism and Intercultural Perspectives: A Sociolinguistic Study.....	130
Özge KIRMIZIBAYRAK.....	130
Ali Emîrî Efendi'nin Şiirlerinde Toplum Dilbilim Açısından Muhatabına Göre Söylem Farklılıkları.....	131
Özkan CİĞA & Saddam ÇOKUR.....	131
Speech Variations in Ali Emîrî Efendi's Poems in Terms of Sociolinguistics According to the Addressee.....	132
Özkan CİĞA & Saddam ÇOKUR.....	132
From Resistance to Reproach: Online Shaming and Identity Contestation in Post-Assad Syria	133
Rania HABIB.....	133
Direnışten Kınamaya: Post-Esad Suriye'de Çevrimiçi Utandırma ve Kimlik Mücadelesi	134
Rania HABIB.....	134
'İngilizce Öğrenme ve Öğretmenin Sırlarını Öğreniyorum: Bu Benim Öğrenme Yolum' Türkiye'de Lise Öğrencileri Üzerine Bir Durum Çalışması.....	135
Rüveyda Betül ASMACI.....	135
"Unlocking the Secrets of Learning and Teaching English; This is My Style." A Case Study with High School Students in Türkiye	136
Rüveyda Betül ASMACI.....	136
Gençlerin Aile Bireyleriyle İletişimlerinde Dil Kullanım Biçimleri.....	137
Sevgi ÇALIŞIR ZENCİ.....	137
Language Use Patterns of Young People in Communication with Family Members	138
Sevgi ÇALIŞIR ZENCİ.....	138
Engagement strategies in human-written and AI-generated academic essays: A corpus-based study	139
Sharif ALGHAZO.....	139
İnsan Tarafından Yazılmış ve Yapay Zekâ Tarafından Üretilmiş Akademik Denemelerde Katılım Stratejileri: Derlem Tabanlı Bir Çalışma	140
Sharif ALGHAZO.....	140
Muş Ağzında Meteorolojik Öngörüler ve Sözel İfade Biçimleri	141
Sinem YÜCETÜRK	141
Meteorological Predictions and Verbal Expression Forms in Muş.....	142

Sinem YÜCETÜRK	142
CLIL Eğitiminde Bilişsel Söylem İşlevleri: Anlatı Temelli Bir Alan Yazın İncelemesi	143
Süheyla DEMİRKOL ORAK	143
Cognitive Discourse Functions in CLIL Education: A Narrative Literature Review	144
Süheyla DEMİRKOL ORAK	144
Kürtçe Dil Bozumu ve Türkiye'de Kuşaklararası İletişim Üzerindeki Etkisi.....	145
Süleyman KASAP	145
Kurdish Language Attrition and Its Influence on Intergenerational Communication in Turkey	146
Süleyman KASAP	146
Yabancı Dil Olarak İngilizce Öğrenen Türk Öğrencilerinin Dil Yeterlilik Düzeylerine Göre Kültür, Kültürlerarası İletişim ve Kültürlerarası Yeterlilik Hedeflerine Dair Algıları	147
Şevval Nur ERDEM & Çiğdem KARATEPE	147
Perceptions of Culture, Intercultural Communication, and Intercultural Competence Objectives among Turkish EFL Learners Across Proficiency Levels	148
Şevval Nur ERDEM & Çiğdem KARATEPE	148
Challenges in English-to-Turkish Subtitle Translation: A Case Study of <i>Cold Case</i> , Season 5, Episode 3.....	149
Tuğçe SİN & Selen TEKALP.....	149
İngilizce-Türkçe Altyazı Çevirilerinde Karşılaşılan Zorluklar: <i>Cold Case</i> , 5. Sezon, 3. Bölümü Üzerine Bir İnceleme.....	150
Tuğçe SİN & Selen TEKALP.....	150
Damgalanmış Mekânlarda Dilsel Kimlik: Hiper-Gettolarda Sessizlik, Argolaşma ve Dilsel Direniş.....	151
Tutkunur ÜNLÜ	151
Linguistic Identity in Stigmatized Spaces: Silence, Argotization, and Verbal Resistance in Hyper-Ghettos.....	152
Tutkunur ÜNLÜ	152
Designing ELT Materials for Social Justice: Insights from TESOL Teacher Educators	153
Ufuk KELEŞ & Ayşe KIZILDAĞ & Özkan KIRMIZI.....	153
Sosyal Adalet için ELT Materyalleri Tasarlamak: Üç TESOL Öğretmen Eğitimcisiinden Öngörüler.....	154
Ufuk KELEŞ & Ayşe KIZILDAĞ & Özkan KIRMIZI.....	154

İnsan-Yapay Zekâ Sınırlarını Aşan Translanguaging: Duygusal Destekleyici ChatGPT ile Etkileşimin Toplumdilbilimsel Boyutları	155
Ufuk KELEŞ & Berna GÜLOĞLU	155
Translanguaging Across Human-AI Boundaries: Sociolinguistic Dimensions of Interaction with Emotionally Supportive ChatGPT	156
Ufuk KELEŞ & Berna GÜLOĞLU	156
Anadili İngilizce Olan ve Olmayan Öğretmen İkiliğini Bulanıklaştırmak: Oto etnografik Bileşenli Tekil Durum Çalışması	157
Ufuk KELEŞ & Burçak Çağla GARİPAĞAOĞLU & Huri Senem ASLANKARA KELEŞ.....	157
Blurring the Boundaries of NEST vs. NNEST Dichotomy: A Single Case Study with an Autoethnographic Component	159
Ufuk KELEŞ & Burçak Çağla GARİPAĞAOĞLU & Huri Senem ASLANKARA KELEŞ.....	159
Maarif Modeli 6. Sınıf Türkçe Ders Kitabındaki Okuma Metinlerinin Söz Varlığı Açısından İncelenmesi.....	160
Uğur ÖZBİLEN	160
An Analysis of the Vocabulary of Reading Texts in the 6th Grade Turkish Textbook Based on the Maarif Model.....	161
Uğur ÖZBİLEN	161
Dijital Okuryazarlık Bağlamında Sosyal Sorumluluk Projeleri: Vodafone Örneği	162
Ülküm Asena ÖLMEZ & Aslı AYDEMİR.....	162
Social Responsibility Projects in the Context of Digital Literacy: The Case of Vodafone	163
Ülküm Asena ÖLMEZ & Aslı AYDEMİR.....	163
Dijitalleşme Bağlamında Toplumdilbilim ve Büyük Dil Modelleri.....	164
Yelda YEŞİLDAL ERAYDIN.....	164
Digitalization in Sociolinguistics and Large Language Models	165
Yelda YEŞİLDAL ERAYDIN.....	165
Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'ne Göre Hazırlanmış Türk Dili ve Edebiyatı Ders Kitaplarında Yer Alan Metinlerin Söz Varlığı Açısından İncelenmesi.....	166
Yıldız ÖZBİLEN	166
An Analysis of the Vocabulary Used in Texts Included in Turkish Language and Literature Textbooks Prepared According to the Turkish Century Education Model.....	167
Yıldız ÖZBİLEN	167
Beyond Surface Diversity: A Critical Analysis of Equity and Inclusion in Global ELT Coursebooks	168

Zelal ÇOBAN & Batuhan SELVİ	168
Yüzeysel Çeşitliliğin Ötesinde: Kürese İngilizce Ders Kitaplarında Eşitlik ve Kapsayıcılığın Eleştirel Bir Analizi	169
Zelal ÇOBAN & Batuhan SELVİ	169
Yapay Zekâ Tabanlı Dil Teknolojilerinin Toplumdilbilimsel Etkileri: Olanaklar, Riskler ve Eğitim Boyutu	170
Zeynep Zeliha SONKAYA	170
Sociolinguistic Impacts of Artificial Intelligence–Based Language Technologies: Opportunities, Risks, and the Educational Dimension.....	171
Zeynep Zeliha SONKAYA	171
Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yeniden üretimi: incel söylemine bir bakış.....	172
Zinet AY	172
The reproduction of gender inequality: a look at incel discourse	173
Zinet AY	173

KURULLAR

Onur Kurulu

Prof. Dr. Kamuran ERONAT (Dicle Üniversitesi Rektörü)
Prof. Dr. Şengül KOCAMAN (D.Ü. Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dekanı)
Prof. Dr. Ramazan SARIÇİÇEK (D.Ü. Sezai Karakoç Edebiyat Fakültesi Dekanı)

Düzenleme Kurulu

Doç. Dr. Osman SOLMAZ (Başkan)
Doç. Dr. Selen TEKALP (Üye)
Doç. Dr. Aslı AYDEMİR (Üye)
Dr. Öğr. Üyesi Ece Halime NAZLI (Üye)
Dr. Öğr. Üyesi Süheyla DEMİRKOL ORAK (Üye)
Dr. Öğr. Üyesi Serhat BAŞAR (Üye)
Dr. Öğr. Üyesi Emrullah DAĞTAN (Üye)
Dr. Öğr. Üyesi Elif DURAN OTO (Üye)
Dr. Öğr. Üyesi Serap TANYILDIZ (Üye)
Öğr. Gör. Cihad GÜNDÜZ (Üye)
Öğr. Gör. Nesrin BAL (Üye)

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Ayşegül Amanda YEŞİLBURSA, Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Christian F. 'Kiki' HEMPELMANN, East Texas A&M University, USA
Prof. Dr. Çiler HATİPOĞLU, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Emine YILMAZ, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Jessica Milner DAVIS, The University of Sydney, Australia
Prof. Dr. Jonathan CULPEPER, Lancaster University, United Kingdom
Prof. Dr. Jonathon S. REINHARDT, The University of Arizona, USA
Prof. Dr. Marta DYNEL, University of Lodz, Poland
Prof. Dr. Nalan BÜYÜKKANTARCIOĞLU, Çankaya Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Nurettin DEMİR, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Silvia MELO-PFEIFER, University of Hamburg, Germany
Prof. Dr. Steve D. PRZYMUS, The University of Rhode Island, USA
Prof. Dr. Süer EKER, Başkent Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Tariq ELYAS, King Abdulaziz University, Saudi Arabia
Prof. Dr. Yasemin BAYYURT, Boğaziçi Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Kerry MULLAN, RMIT University, Australia
Prof. Dr. Rüstem ERKAN, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Sekreteryas

Dr. Öğr. Üyesi Kadri NAZLI
Dr. Gülден ALTINTOP TAŞ
Doç. Dr. Abdurrahim ÖZMEN
Arş. Gör. Gülseda Sezgi DAĞDELEN

Davetli Konuşmalar/Keynotes Abstracts

Hashtag'leri silah olarak kullanmak: mizahtan sosyal eleştiriye

Marta DYNEL

Bu sunum, 24 Şubat 2022'de başlayan Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik askerî operasyonuna kullanıcı tepkilerini, iki politik hashtag'e (#HaStatoPutin ve #FuckPutin) odaklanarak ele alan toplumedibilimsel (sosyopragmatik) araştırmanın bulgularını sunmaktadır. Bu iki hashtag'in kullanımı, Rusya Devlet Başkanı lehine ya da aleyhine önyargılı çok sesli bir söylemi temsil etmektedir. #HaStatoPutin etiketi ilk olarak 2015'te, İtalyan kullanıcıların Vladimir Putin'i hedef alan temelsiz komplo teorilerini eleştirdikleri paylaşımlarda yer almıştır. Öte yandan #FuckPutin ise askerî saldırının ardından viral hâle gelmiştir. Bu hashtagin Rusya Devlet Başkanı'na yönelik meşrulaşmış bir kamusal küfür biçimi olarak görülmesi mümkündür.

Twitter'ın API'si aracılığıyla otomatik olarak oluşturulan çok modlu tweet derlemeleri temel alınarak her iki etiket için ana paylaşım eğilimleri (tweet kategorileri) belirlenmiştir. Bu iki hashtag'in farklı kullanımlarının analizi, kullanıcıların yaratıcı mizah anlayışları kadar politik görüşlerin kutuplaşması hakkında da dikkat çekici sonuçlar ortaya koymaktadır. Bu ortaklaşa gelişen tweet üretim pratiklerinin, kullanıcıların etkileşim yoluyla birbirlerinden öğrenmelerini gerektirdiği ve "hashtag aidiyet alanları" (hashtag affinity spaces) oluşturduğu ileri sürülmektedir.

Anahtar Kelimeler: *hashtag, mizah, toplumsal eleştiri*

Weaponising hashtags: from humour to social critique

Marta DYNEL

This presentation reports the findings of my sociopragmatic research on user reactions to Russia's military operation in Ukraine that began on 24th February 2022 with an eye to the two political hashtags #HaStatoPutin and #FuckPutin. The application of each of these two hashtags indicates the polyvocal dialogue biased in favour of and against the Russian president respectively. #HaStatoPutin appeared on Twitter in 2015 to mark tweets critical of what Italian users regarded as unsupported conspiracy theories targeting Vladimir Putin. On the other hand, #FuckPutin, which went viral after the military attack, can be conceived of as a long-standing legitimised form of public swearing oriented towards symbolically abusing the Russian President.

Based on automatically generated corpora of multimodal tweets (obtained through Twitter's API), the main tweeting trends (i.e. tweet categories) for both hashtags are discerned. The analysis of the diversified applications of the two hashtags yields interesting findings about tweeters' creative humour, as well as the polarization of political opinions. It is proposed that these jointly developed tweeting practices, which involve mutual learning and with which producers must be familiar when they decide to tweet, make for hashtag affinity spaces.

Keywords: *hashtag, humour, social critique.*

Bir Zihniyet Meselesi: Öğrencileri Güçlendirmenin Anahtarı

Cem BALÇIKANLI

Bu sunumda öğretmen zihniyetinin öğrenme ortamlarını ve öğrencilerin gelişim süreçlerini nasıl şekillendirdiğini ele alacağım. Öğretmen olarak sınıfa yalnızca bilgi ve içerik değil; aynı zamanda inançlarımızı, beklentilerimizi ve öğrenmeye yönelik yaklaşımımızı da taşıdığımızın farkındayım. Başarısızlıkları nasıl yorumladığımız, çabayı ne ölçüde takdir ettiğimiz ve öğrencilerimize sunduğumuz öğrenme fırsatları, doğrudan onların motivasyonunu, öz algısını ve akademik performansını etkiliyor.

Sabit zihniyet, zekânın değiştirilemez ve doğuştan sabit olduğuna inanır. Bu bakış açısına sahip öğretmenler, zorlanan öğrencilerden kolayca vazgeçebilir, beklentilerini düşürebilir ya da öğrenme fırsatlarını sınırlayabilir. Oysa gelişim zihniyeti, zekâ ve yeteneklerin çaba, doğru stratejiler ve destekle geliştirilebileceğini savunur. Gelişim zihniyetini benimsediğimizde başarısızlığı öğrenmenin doğal bir parçası olarak görür, öğrencilerimize tekrar deneme, hata yapma ve öğrenme için daha fazla alan tanırız. Araştırmalar da bu yaklaşımın öğrencilerin kalıcı öğrenme, motivasyon ve direnç geliştirme süreçlerini güçlendirdiğini gösteriyor.

Sunumda ayrıca katılımcıların kendi zihniyetlerini değerlendirebilecekleri kısa bir ölçek de paylaşacağım. Bu araç sayesinde öğretmenler düşünce kalıplarını daha net fark edebilecek ve mesleki gelişim süreçlerini gözden geçirme fırsatı bulacak. Böylece kuramsal çerçevenin ötesine geçilerek öğretmenlerin öz değerlendirme yoluyla kendi uygulamalarını sorgulamalarına zemin hazırlanacaktır.

Sonuç olarak, öğretmen zihniyeti yalnızca sınıf içi öğrenme atmosferini değil, öğrencilerin kendilerine dair algılarını ve uzun vadeli başarılarını da belirler. Bu nedenle her öğrencinin gelişebileceğine inanmak, sabır göstermek ve gerektiğinde etkili stratejiler geliştirmek, mesleki sorumluluğumuzun temelini oluşturur.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen zihniyeti, Gelişim odaklı zihniyet, Öğrenme ortamı, Öğrenci motivasyonu

It is a Mindset Matter: The Key to Empowering Students

Cem BALÇIKANLI

In this presentation, I focus on how teacher mindset shapes learning environments and influences students' developmental processes. As teachers, we bring not only knowledge and content into the classroom but also our beliefs, expectations, and approaches to learning. The way we interpret failure, the extent to which we value effort, and the learning opportunities we provide directly impact students' motivation, self-perception, and academic performance.

A fixed mindset assumes that intelligence is innate and unchangeable. From this perspective, teachers may be inclined to give up on struggling students, lower their expectations, or restrict learning opportunities. In contrast, a growth mindset emphasizes that intelligence and abilities can be developed through effort, effective strategies, and support. When we embrace a growth mindset, we see failure as a natural part of learning and give students more opportunities to try again, make mistakes, and take time to grow. Research shows that this approach fosters deeper learning, stronger motivation, and greater resilience.

The presentation will also include a brief scale that allows participants to evaluate their own mindsets. With this tool, teachers will be able to identify their thought patterns more clearly and reflect on their professional growth. Beyond the theoretical framework, this creates a pathway for self-assessment and critical reflection on classroom practices.

In conclusion, teacher mindset not only shapes the classroom atmosphere but also strongly influences students' self-perceptions and long-term success. Believing in every student's potential to grow, showing patience, and applying effective strategies when needed form the very foundation of our professional responsibility.

Keywords: *Teacher mindset, Growth mindset, Learning environment, Student motivation*

Toplumsal ve Toplumdilbilimsel Etkenler ve Dil Kullanımı

Süer Eker

Saf dilbilimde, araştırmanın amacı, konuşurlardan veya toplumsal etkenlerden bağımsız olarak dilin sesbilgisi ve dilbilgisini, yani yapı ve işleyiş dizgesini öğrenmeye çalışmaktır. Toplumdilbilim ise toplum ve dil arasındaki karmaşık ve çok boyutlu ilişkileri anlama çalışmaları olarak tanımlanabilir. Bu noktadan ve doğa ve toplum arasındaki koşutluklardan hareketle, coğrafyanın belirlediği sınırlara benzer biçimde insan dillerinde dil içi ve dil dışı etkenlerin belirlediği sınırlar farklı söz örüntülerini, bu çerçevede bireysel ve toplumsal konuşma veya daha geniş bir anlatımla farklı dil kullanım biçimlerini oluşturur.

Günümüzde ulaşım ve iletişimdeki gelişmeler, insan toplulukları arasındaki fiziksel sınırları önemli ölçüde ortadan kaldırmakta, mesafeleri azaltmakta, fiziksel ayrılıklar ve uzaklıklar iletişimin önünde daha az önemli engeller haline gelmektedir. Ancak bu yakınlaşmalar toplumsal bir dizge olarak iletişimin önündeki engelleri/bariyerleri ve farklılıkları ortadan kaldırmamıştır. Toplumsal engeller/bariyerler ve diğer etkenler dil kullanımında, özellikle sözlü iletişimde karakteristik konuşma örüntülerinin ortaya çıkmasında, dilde çeşitlenmede önemli bir rol oynamaya devam etmektedir.

Bu bildiride dilde çeşitlenmenin temel bileşenleri olarak etnik köken, cinsiyet, yaş, sınıf/toplumsal katmanlar, meslek, lehçe farklılıkları, sosyo-ekonomik statü grupları, eğitim, coğrafi konum, inanç, tutumlar ile iki dillilik, dil temasları, sesbilgisel ve dilbilgisel farklılıklar vb. toplumsal ve toplumdilbilimsel etkenlerin dil kullanımını neden ve nasıl etkilediğine ve bu yolla bir topluluk içindeki sosyal rolleri nasıl belirlediğine ilişkin genel bir değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Toplumdilbilim, Dilsel Varyasyon, Toplumsal Etkenler, İletişim*

Social and Sociolinguistic Factors and Language Use

Süer EKER

In pure linguistics, the aim of research is to study the phonology and grammar of a language—its structural and functional system—independently of its speakers or social factors. Sociolinguistics, on the other hand, can be defined as the study of the complex and multidimensional relationships between society and language. From this perspective, and drawing parallels between nature and society, just as geography defines physical boundaries, linguistic and extralinguistic factors define boundaries within human languages, leading to different patterns of speech and, consequently, various individual and social forms of language use.

Today, developments in transportation and communication have significantly diminished physical boundaries among human communities, reducing distances and making physical separation less of an obstacle to communication. However, this proximity has not removed the barriers and differences that hinder communication as a social system. Social barriers and other factors continue to play a crucial role in shaping language use, especially in spoken interaction, contributing to the emergence of characteristic speech patterns and linguistic variation.

This paper provides a general evaluation of how sociolinguistic and social factors—such as ethnicity, gender, age, class/social strata, profession, dialectal differences, socio-economic status, education, geographic location, belief systems, attitudes, bilingualism, language contact, as well as phonological and grammatical variation—affect language use and, through this influence, determine social roles within a community.

Keywords: *Sociolinguistics, Language Variation, Social Factors, Communication*

İslam'ın Toplumdilbilimini Keşfetmek

Ibrar BHATT

Bu açılış konuşması, “İslam’ın toplumdilbilimi” kavramını tanıtmakta ve detaylandırmaktadır. Bu yaklaşım, İslam inancının okuryazarlık pratiklerini, dil politikalarını ve anlam üretim süreçlerini şekillendiren temel bir dünya görüşü olduğu bağlamlarda dil ile toplumun nasıl kesiştiğini inceler. Çin’de ve Müslüman toplulukların yaşadığı diğer bölgelerde toplanan verilere dayanarak, İslami metinsel tarihsel birikimin yerel dil ekolojileriyle nasıl dinamik bir diyalog içine girdiğini; farklı ortamlarda çeşitli sözlü, yazılı ve işitsel pratikler ürettiğini göstereceğim.

Sunumda, İslam’ın toplumdilbiliminin yalnızca dilbilimsel bir incelemeyle sınırlı olmadığı savunulacaktır. Aksine, tarih, teoloji, çok dillilik ve diğer alanlarla disiplinlerarası bir etkileşim gerektirir. Bu etkileşim, İslam’ın dil politikalarını, eğitimi, dinsel ifadeyi ve kültürel siyaseti nasıl şekillendirdiğini bütünüyle açıklayabilmek için zorunludur. Bu çerçeve, dillerin İslam’ın etkisine nasıl uyum sağladığını ya da bu etkiye nasıl direndiğini anlamak için kuramsal araçlar sunar; özellikle demografik genişleme ve yerelleşme (vernacularisation) süreçlerinde ortaya çıkan özgün söylemler bağlamında.

İslam’ın toplumdilbilimini yeni ve gelişmekte olan bir araştırma gündemi olarak konumlandıran bu açılış konuşması, toplumdilbilim alanı açısından bu yaklaşımın önemini vurgulamayı ve dünyanın farklı yerlerindeki Müslüman topluluklara ilişkin karşılaştırmalı araştırmalara yeni yönler çizmeyi amaçlamaktadır.

Kaynakça:

Bhatt, I., Barnawi, O. Z. & Ahmad, R. (2025). *Exploring a Sociolinguistics of Islam. Applied Linguistics*. <https://doi.org/10.1093/applin/amaf043>

Bhatt, I. & Wang, H. (2026). *Heritage Literacy in the Lives of Chinese Muslims*. Bloomsbury.

Anahtar Kelimeler: Dinin toplumdilbilimi, İslami söylem, çokdillilik, dil politikası

Exploring a sociolinguistics of Islam

Ibrar BHATT

This keynote introduces and elaborates on the concept of ‘a sociolinguistics of Islam’, an approach that examines how language and society intersect in contexts where the Islamic faith constitutes a defining worldview shaping literacy practices, language policy, and processes of meaning-making. Drawing on data collected in China as well as in other regions where Muslim communities live and interact, I will demonstrate how Islamic textual historicity enters into dynamic dialogue with local language ecologies, producing diverse spoken, written, and auditory practices across different settings.

The argument will be made that a sociolinguistics of Islam is not confined to linguistic inquiry alone. Rather, it demands an interdisciplinary engagement with history, theology, multilingualism, and other domains of inquiry in order to fully account for the ways Islam informs language policy, education, religious expression, and cultural politics. This framework provides theoretical tools for understanding how languages adapt to, or resist, the influence of Islam in various autochthonous discourses, especially in contexts of demographic expansion and vernacularisation.

By situating a sociolinguistics of Islam as an emerging research agenda, this keynote aims to lay out its significance for sociolinguistic scholarship and to chart new directions for comparative inquiry into Muslim communities across the world.

Bibliography:

Bhatt, I., Barnawi, O. Z. & Ahmad, R. (2025). Exploring a Sociolinguistics of Islam, *Applied Linguistics*, <https://doi.org/10.1093/applin/amaf043>

Bhatt, I. and Wang, H. (2026) *Heritage Literacy in the Lives of Chinese Muslims*, Bloomsbury

Keywords: *sociolinguistics of religion, Islamic discourse, multilingualism, language policy*

BİLDİRİ ÖZETLERİ/ABSTRACTS

İkinci Dil Olarak İngilizcede Edat Hatalarının Dillerarası Analizi: Türk ve Arap Öğrencilerin Karşılaştırmalı Bir Çalışması

Abdulkadir ERTEN

Bu çalışma, Ankara'da bir özel eğitim kurumunda öğrenim gören A2 düzeyindeki Türk ve Arap İngilizce öğrencilerinin edat (preposition) hatalarını karşılaştırmalı olarak incelemektedir. Araştırma, Dulay ve arkadaşlarının (1982) sınıflandırmasına göre atlama (omission), ekleme (addition), yanlış biçimlendirme (misformation) ve yanlış sıralama (misordering) olmak üzere dört hata türünü temel alır. Çalışma, CEFR A2 düzeyinde olan ve yazılı bir kompozisyon sınavına katılan her grup 30'ar öğrenciden oluşan toplam 60 katılımcı ile yürütülmüştür. Veri toplama sürecinde öğrencilerden verilen bir konu hakkında 80-100 kelime aralığında bir paragraf yazmaları istenmiş; örneklem seçimi, sadece edat hataları gösteren yazıların değerlendirmeye alınması esasına göre yapılmıştır. Hata tespiti ve kategorilendirmesinde, güvenilirlik kontrolleri ile birlikte kategorik hata kodlaması uygulanmış (Dulay, Burt & Krashen, 1982); ikinci bir değerlendirici ile karşılıklı değerlendirmenin sağlanması suretiyle hakemler arası güvenilirlik sağlanmış ve tüm hatalar açık bir renk kodlama sistemi ile işaretlenmiştir. Ayrıca hata tanıma ve doğrulamada ChatGPT-4o yardımcı bir araç olarak kullanılmıştır. Nicel analizler SPSS IBM Statistics programı ile gerçekleştirilmiş; frekans ve yüzde dağılımları çıkarılmış, gruplar arası farklılıklar için ki-kare testi uygulanmış ve hata sayılarının medyanları arasındaki karşılaştırmalarda Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Bulgular, Türk öğrencilerin genel olarak daha yüksek oranda edat hataları yaptığını göstermiş; özellikle ekleme (%70) ve atlama (%66) hata türleri Türk grupta öne çıkmıştır. Arap öğrenciler ise en çok yanlış biçimlendirme (%63,3) yaparken, her iki grup için yanlış sıralama (%26,7) en az görülen hata türü olmuştur. Betimsel olarak bazı farklılıklar gözlemlenmiş olsa da gruplar arasındaki farklar istatistiksel olarak anlamlı düzeye ulaşmamıştır. Çalışma, ana dil etkisinin (L1 transfer) edat kullanımındaki belirgin rolünü vurgulamakta ve farklı dil yapılarına sahip öğrenci grupları için hedefe yönelik öğretim ve müdahale stratejilerinin geliştirilmesinin önemini ortaya koymaktadır. Son olarak, örneklem büyüklüğünün sınırlılığı ve katılımcılarla niteliksel bir görüşme yapılmaması gibi sınırlılıklar ışığında, daha geniş örneklem, farklı yeterlik düzeyleri ve karma yöntem araştırmaları ile bulguların desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Edat hataları, A2 düzeyinde İngilizce öğrenciler, Karşılaştırmalı analiz, Ana dil etkisi, Hata analizi

A Cross-Linguistic Analysis of Preposition Errors in L2 English: A Comparative Study of Turkish and Arabic Learners

Abdulkadir ERTEN

This study investigates the prepositional errors made by A2-level Turkish and Arabic learners of English at a private educational institution in Ankara, Türkiye, adopting a cross-linguistic perspective. Using Dulay et al.'s (1982) framework, prepositional errors were classified into four categories: omission, addition, misformation, and misordering. The study involved 60 participants, 30 from each linguistic background, who completed a standardized writing task consisting of an 80–100-word paragraph on how they practice a new skill. Participants were selected using purposive sampling, ensuring that only students who had committed prepositional errors were included. All data were anonymized for ethical considerations. Data analysis involved categorical error coding (Dulay, Burt, & Krashen, 1982) with reliability checks and verification using ChatGPT-4o to ensure accuracy. Errors were categorized according to the four types, and quantitative analyses were performed using SPSS IBM Statistics. Chi-square tests and Mann-Whitney U tests were utilized to assess related differences. The results indicated that Turkish learners exhibited higher overall prepositional error rates, with addition (70%) and omission (66%) being the most frequent types. Conversely, Arabic learners most commonly made misformation errors (63.3%), while both groups showed equal frequencies of misordering errors (26.7%). Despite these differences, none of the group comparisons reached statistical significance. Findings suggest that learners' first languages (L1) significantly influence prepositional use in English, with Turkish learners' agglutinative linguistic background and lack of direct preposition equivalents contributing to addition and omission errors. Arabic learners' difficulties, particularly in misformation, align with previous research indicating L1 interference from Arabic. The study highlights the importance of considering cross-linguistic effects in EFL instruction and designing targeted strategies to address error types. Finally, the present study highlights the need for further research using larger and more diverse samples, as well as mixed-method approaches, to better understand the role of L1 in shaping prepositional error patterns.

Keywords: *Prepositional errors, L2 English learners, Cross-linguistic analysis, L1 transfer, Error patterns*

İki Dilli Öğrencilerin Yabancı Dil Öğrenme Süreçleri

Adnan AYDINTÜRK & Mehmet AYDINTÜRK

Hemen hemen her ülkede azınlık ya da ikinci bir millet statüsünde olan iki dilli vatandaşlar bulunmaktadır. Benzer şekilde Türkiye Cumhuriyeti'nde de ana dili Kürtçe ve resmi dili Türkçe olan milyonlarca vatandaş yaşamaktadır. Ancak birçok ülkenin eğitim sisteminin aksine, Türkiye'deki iki dilli bireyler, yabancı dil olarak İngilizce öğrenirken iki dilliliğin sunduğu zenginlikten faydalanmamaktadır. Dilbilim alanında iki dilli öğrenciler üzerine birçok araştırma yapılmasına rağmen, yapılan literatür taraması Kürtçe konuşan iki dilli öğrencilerin yabancı dil öğrenme süreçlerine yeterince dikkat edilmediğini ortaya koymuştur. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı, lisans eğitimini tamamen İngilizce alan öğrenciler için özel olarak tasarlanmış derslerde Kürtçe dilinin İngilizceye nasıl dahil edilebileceğini araştırmaktır. Çünkü iki dillilik; telaffuz geliştirme, kelime öğrenme, yazma becerileri gibi yabancı dil öğreniminin her aşamasında kullanılabilecek bir stratejidir. Örneğin, çok dilli öğrencilerin öğrendikleri dilleri ayrı ayrı görmek yerine sistematik bir şekilde konuşmaları anlamına gelen Diller arası geçişlilik (translanguaging), İngilizce derslerinde uygulanması gereken bir stratejidir. Diller arası geçişlilik sayesinde öğrenciler, bildikleri tüm dillerden aktif ve sistematik bir şekilde faydalanarak daha kapsayıcı bir eğitim alabilirler. Bu amaçla, eğitimde sosyal adaletin sağlanmasına katkıda bulunacak olan bu strateji, Türkiye'deki Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi'nde öğrenim gören 130 İngilizce Öğretmenliği ve Çeviri öğrencisine okuma becerisi dersinde uygulanacaktır. Bu çalışmada, veri toplama aracı olarak görüşme, anket ve sınav araçları kullanılacaktır. Çalışmanın sonucunda, iki dilli öğrencilerin, ana dillerini doğru ve uygun bir şekilde kullanmaları koşuluyla, tek dilli bireylere göre anlama ve okuma becerilerini geliştirebilecekleri ve İngilizceyi daha etkili bir şekilde öğrenebilecekleri tahmin edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İki Dillilik, Çok Dillilik, İngilizce Öğretimi, Translanguaging, Kürtçe

Foreign Language Learning Processes of Bilingual Students

Adnan AYDINTÜRK & Mehmet AYDINTÜRK

Almost all countries have bilingual citizens, whether they are a minority or a large number. Similarly, the Republic of Türkiye has millions of citizens whose native languages are Kurdish and whose official languages are Turkish. However, unlike the education systems of many countries, bilingual individuals in Türkiye are unable to utilize this richness of bilingualism in learning English as a foreign language. Although many studies have been conducted on bilingual students in the field of linguistics, literature review has revealed that not enough attention has been paid to the foreign language learning processes of bilingual students who speak Kurdish. Therefore, this study aims to investigate how to integrate Kurdish language into English in courses specifically designed for students who receive their undergraduate education entirely in English. Because bilingualism is a strategy that can be used at every stage of foreign language learning, such as pronunciation development, vocabulary learning, writing skills, and the like. For example, translanguaging, which means that multilingual students speak the languages they learn systematically rather than viewing them separately, is a strategy that should be utilized in ELT classes. Thanks to translanguaging, students can benefit from all the languages they know in an active but systematic way, allowing them to receive a more inclusive education. For this purpose, the translanguaging strategy, which will contribute to the establishment of social justice in education, will be applied to 130 ELL and Translation students studying at Ağrı İbrahim Çeçen University, Türkiye, in reading courses. In this study, interview, questionnaire and test tools will be used as data collection tools. As a result of the study, it is estimated that bilingual students can improve their comprehension reading abilities and learn English more effectively than monolingual individuals, provided that they use their native languages accurately and appropriately.

Keywords: *Bilingualism, Multilingualism, ELT, Translanguaging, Kurdish Language*

İnternet Dilinin Üniversite Öğrencilerinin Günlük Konuşma Söylemi Üzerine Etkisi

Ahmet KESMEZ & Mehmet Resul ÖNALAN

Bu çalışmanın temel amacı, üniversite öğrencilerinin sosyal medya platformlarında kullanılan internet dilinin (Netspeak) temel unsurları olan emojileri, kısaltmaları ve İngilizce kökenli kelimeleri nasıl kullandıklarını ve bu yeni iletişim biçimini günlük konuşma diline nasıl aktardıklarını incelemektir. Çevrimiçi ortamlarda iletişimi hızlandıran Netspeak'in, gramer kurallarını göz ardı etme eğiliminde olması nedeniyle, üniversite öğrencilerinin iletişim pratikleri üzerindeki etkisini belirlemek önemlidir. Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin bu esneklikleri günlük konuşma pratiklerine nasıl yansıttıklarını incelemektedir. Çalışmaya 245 üniversite öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin dijital dil pratiklerini belirlemek için nicel veri toplama yöntemlerinden biri olan anketler kullanılmıştır. Toplanan veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Sonuçlara göre, katılımcıların en çok WhatsApp, Instagram ve YouTube'u kullandıkları ve sosyal medyada günde ortalama 3-5 saat geçirdikleri tespit edilmiştir. Netspeak kullanımı açısından, çoğu katılımcı Türkçe ve İngilizce kısaltmaları nadiren kullanırken, emojileri sık sık kullanmaktadır. Günlük konuşma üzerindeki etkisi ile ilgili olarak, katılımcılar günlük konuşmalarda sosyal medya kısaltmalarını hiç veya nadiren kullandıklarını, bazen de sosyal medyadan öğrendikleri yeni kelimeleri kullandıklarını belirtmişlerdir. Katılımcıların çoğu, Netspeak'in Türkçeye olumsuz etkisi olduğunu ve dilin doğru kullanımına zarar verdiğini düşünmektedir. Ancak, bu dijital iletişim biçiminin yeni bir iletişim kültürü yarattığını da kabul etmekte ve böylece dilsel değişime karşı hem eleştirel hem de kabul edici bir tutum sergilemektedirler. Nesiller arası iletişim açısından, Netspeak'in farklı yaş grupları arasında yanlış anlaşılmalara neden olduğu yaygın bir görüş. Sonuç olarak, bu bulgular üniversite öğrencilerinin Netspeak'i seçici olarak kullanmalarının Türkçe ve geleneksel iletişim biçimleri üzerinde olumsuz etkileri olduğunun farkında olduklarını ve Netspeak'in hem yeni bir iletişim kültürü yarattığını hem de nesiller arası iletişimi engellediğini düşündüklerini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: *İnternet dili, Dijital dil, Sosyal medya iletişimi.*

The Impact of Netspeak on University Students' Daily Conversational Discourse

Ahmet KESMEZ & Mehmet Resul ÖNALAN

The main objective of this study is to examine university students' use of emojis, abbreviations, and English-derived words, which are fundamental elements of Netspeak used on social media networks, and how they transfer this new communication system into everyday speech. The impact of Netspeak, which accelerates communication in online environments, on the communication practices of university students is important to determine, as Netspeak tends to disregard grammatical rules. This study examines how university students reflect these flexibilities in their everyday conversational practices. 245 university students participated in the study. Surveys, one of the quantitative data collection methods, were used to determine students' digital language practices. The collected data were statistically analysed. According to the results, it was found that participants used WhatsApp, Instagram and YouTube the most, spending an average of 3-5 hours a day on social media. In terms of Netspeak usage, most participants rarely used Turkish and English abbreviations, but frequently used emojis. Regarding the impact on everyday conversation, participants stated that they never or rarely use social media abbreviations in everyday conversation, and sometimes use new words they have learned from social media. The majority of participants believe that Netspeak has a negative impact on Turkish and damages the correct use of the language. However, they also acknowledge that this form of digital communication has created a new communication culture, thus displaying both a critical and accepting attitude towards linguistic change. From an intergenerational communication perspective, it is a widely held view that Netspeak causes misunderstandings between different age groups. In conclusion, these findings reveal that university students are aware of the negative effects of their selective use of Netspeak on the Turkish language and traditional forms of communication, and that they believe Netspeak both creates a new communication culture and hinders intergenerational communication.

Keywords: *Netspeak, Digital language, Social media communication.*

Tek Dilli Bir Bakış Açısından Çok Dilli Bir Bakış Açısına Geçiş: Türkiye'de Yabancı Dil Eğitiminde Translanguasyon Çerçevesinin Daha Aktif Kullanımına Yönelik Öneriler

Aylin YARDIMCI

Translanguasyon, günümüzde dünya çapında dilbilimciler tarafından kapsamlı araştırmalara konu olan ve desteklenen bir çerçevedir. Küreselleşmenin artan etkilerinden biri de, farklı dil ve kültürlerle sahip bireyler arasındaki etkileşimin artması ve dilsel ve kültürel öğelerin alışverişi sayesinde çok kültürlü iletişim ortamlarının oluşmasıdır. Buna ek olarak, her millette, resmi dilin yanı sıra kendi miras dillerini de kullanan ve bu dilleri nesiller boyu sürdüren azınlık grupların varlığı tartışılmaz bir gerçektir. Türkiye'nin resmi dili Türkçe olmasına ve resmi olarak tek dilli bir ülke olmasına rağmen, kendi miras dillerini aktif olarak kullanan çok sayıda azınlık nüfusa ev sahipliği yapmaktadır. Ayrıca Suriye iç savaşının başlamasının ardından Türkiye'ye göç eden milyonlarca Suriyeli göçmen, Türkiye'de Arap kimliğini ve dilini koruyup kullanmaya devam etmektedir. Türkiye, nesillerdir içinde yaşayan azınlık gruplarından ülkeye göç etmiş bireylere kadar çok sayıda dil ve kültüre ev sahipliği yapmaktadır. Türkiye'nin dil çeşitliliğini değerlendirirken, yabancı dil derslerine katılanların genellikle birden fazla ana dile sahip olduğu ve farklı dil kökenlerine sahip bireylerin sayısının giderek arttığı göz önünde bulundurulmalıdır. Translanguasyon çerçevesi, çok dilli bireylerin yeni bir dil edinirken dilleri arasındaki etkileşimden etkili bir şekilde yararlanabileceklerini savunmaktadır. Bu nedenle, Türkiye'de yabancı dil öğrenen iki dilli ve çok dilli bireyler arasında bu dil çeşitliliğinin kullanımını teşvik etmek önem arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de aktif olarak kullanılan azınlık dilleri ve mevcut yabancı dil öğretim politikasını değerlendirmek ve yabancı dil eğitiminde çok dilli bir yaklaşıma geçiş için olası öneriler sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: dilbilim, translanguasyon, azınlık gruplar, azınlık diller, yabancı dil eğitimi

Transition from a Monolingual Perspective to a Multilingual One: Suggestions towards a More Active Use of the Translanguaging Framework in Foreign Language Education in Türkiye

Aylin YARDIMCI

Translanguaging is a framework that is currently the subject of extensive research and endorsement by linguistics scholars globally. One of the growing impacts of globalization is the establishment of multicultural communication environments, facilitated by the heightened interaction among individuals from diverse languages and cultures, as well as the exchange of linguistic and cultural elements. Moreover, it is an indisputable reality that minority groups exist in every nation who utilize their heritage languages at home, alongside the official language, and perpetuate these languages over generations. While Turkish is the official language of Türkiye and the country is officially monolingual, it is home to numerous minority populations who actively utilize their heritage languages at home. In addition, millions of Syrian immigrants who relocated to Türkiye after the onset of the Syrian civil war continue to maintain and utilize their Arab identity and language while residing in Türkiye. Türkiye is home to multiple languages and cultures, encompassing both minority groups that have resided there for generations and individuals who have migrated to the country. When assessing Türkiye's linguistic diversity, it is essential to recognize that participants in foreign language classes often possess multiple native languages, and the population of individuals from many linguistic origins is steadily rising. The translanguaging framework posits that multilingual individuals can effectively leverage the interplay between their languages in acquiring a new language; thus, it is essential to encourage the use of this linguistic diversity among bilingual and multilingual learners of foreign languages in Türkiye. This study aims to assess the actively utilized minority languages in Türkiye and the existing foreign language teaching policy, while providing potential recommendations for transitioning to a more multilingual approach in foreign language education.

Keywords: *linguistics, translanguaging, minority groups, minority languages, foreign language education*

İngiliz ve Türk Evlilik Yeminlerinin Sosyodilbilimsel İncelemesi

Ayşe KILIÇ

Bu çalışma, İngiliz ve Türk evlilik yeminlerinin dilsel biçimlerini, kültürel sembollerini ve toplumsal işlevlerini inceleyerek ritüel söylemin sosyodilbilimsel boyutlarını ele almaktadır. İngiliz düğünlerinde kullanılan —“I take you to be my wedded spouse” veya —“to have and to hold” gibi kalıplaşmış ifadeler, açık edimsel söylemler olup, söyleniş anında evliliği kurar; bireysel irade, sözleşmeye dayalı eşitlik ve hukuki tanıma ön plana çıkar. Buna karşılık Türk düğünlerinde yeminler asgari düzeydedir; en belirgin örnek tek kelimelik *—Evet||*tir. Bu söz,

—“Allah mesut etsin” veya —“Bir yastıkta kocayın” gibi dualar, şarkılar ve toplu tebriklerle tamamlanır. Bu durum, evliliğin sadece bireyler arası bir akit değil, aynı zamanda aileler ve topluluklar arasında kurulan sosyal bir ittifak olduğunu gösterir. Bulgular, İngiliz yeminlerinin açık sözlü beyan ve bireysel rızayı, Türk uygulamalarının ise örtük anlam, ritüel sessizlik ve toplumsal onayı ön plana çıkardığını ortaya koymaktadır. Bu karşıtlık, ritüel dilin daha geniş kültürel ideolojileri nasıl yansıttığını gösterir: bireycilik–kolektivizm ve seküler- sözleşmesel söylem–sözlü-sembolik gelenek. Çalışma, evlilik yeminlerinin yalnızca törensel bir unsur değil, aynı zamanda sosyal yapıların ve kültürel dünya görüşlerinin aynası olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: evlilik yeminleri, sosyodilbilim, ritüel söylem, İngiliz kültürü, Türk kültürü, kolektivizm, bireycilik

A Sociolinguistic Study of British and Turkish Wedding Vows

Ayşe KILIÇ

This study explores the sociolinguistic dimensions of British and Turkish wedding vows by analyzing the linguistic forms, cultural symbolism, and social functions embedded within

ritual discourse. British vows, typically articulated through formulaic expressions such as –"I take you to be my wedded spouse" and –"to have and to hold", exemplify explicit performative speech acts. The act of uttering these vows simultaneously enacts marriage, foregrounding individual agencies, contractual equality, and legal recognition. In contrast, Turkish weddings rely on minimal verbal affirmation—most notably the single word –"Evet" (–"Yes")— supplemented by ritualized blessings, songs, and communal responses such as –"Allah mesut etsin" or –"Bir yastıkta kocayın." Here, the linguistic economy of vows reflects a collectivist orientation, where marriage is not only a private contract but also a social alliance between families and communities. The findings suggest that British vows privilege explicit verbalization and individual consent, reflecting Western traditions of legalism and egalitarianism, while Turkish practices emphasize implicit meaning, ritual silence, and community validation. These contrasts reveal how ritual language encodes broader cultural ideologies: individualism versus collectivism, secular-contractual discourse versus oral- symbolic tradition. By situating wedding vows within a sociolinguistic framework, the study demonstrates that ritual speech is not merely ceremonial but also a mirror of social structures and cultural worldviews

Keywords: *wedding vows, sociolinguistics, ritual discourse, British culture, Turkish culture, collectivism, individualism*

Dil Eğitiminde Kurgusal Dilsel Çevre Etkinlikleri: Yaratıcılık, Hayran Uygulamaları ve Pedagojik Yenilikler

Aziz Uçak & Hüseyin İş & Dilara Sandıkçı & Muhammet Güneş & Osman SOLMAZ

Bu panel, yabancı dil eğitiminde yaratıcı ve pedagojik bir kaynak olarak ortaya çıkan Kurgusal Dilsel Çevre (KDÇ) alanını araştıran üç projeyi bir araya getirmektedir. Dilsel çevre, çoklu modellik ve hayran uygulamaları üzerine toplumdilbilimsel teorilere dayanan bu çalışmalar, Harry Potter ve 1984 gibi popüler kültür evrenlerinden yapay zeka tarafından üretilen semiyotik sistemlere kadar uzanan kurgusal dünyaların sınıf içi katılımı ve dil öğrenme sonuçlarını nasıl yeniden şekillendirebileceğini araştırmaktadır. İlk proje, yapay zekâ destekli kurgusal dilsel çevrelerin, öğrencilerin dinamik semiyotik ipuçları aracılığıyla dili çözdükleri ve ürettikleri, eleştirel düşünme, problem çözme ve kültürel farkındalığı teşvik eden, sürükleyici, hikaye odaklı öğrenme ortamları yaratabileceğini göstermektedir. İkinci proje, hayran kurgusu ve dijital okuryazarlığı birleştirerek, lise öğrencilerinin ChatGPT, Canva ve CapCut gibi araçların desteğiyle kurgusal evrenlerde çok modlu hayran çalışmaları üreterek nasıl yeni yaratıcı ve teknolojik yetkinlikler geliştirdiklerini göstermektedir. Üçüncü proje ise, öğrencilerin metinsel ve görsel ifadeleri birleştiren posterler ve anlatılar tasarlayarak Orwell'in 1984 romanıyla etkileşime girdikleri, motivasyon, işbirliği ve edebiyat ve dil üzerine eleştirel düşünmeyi geliştiren hayran kurgusu temelli sınıf uygulamalarını incelemektedir. Bu projeler, KDÇ'lerin gerçek ve hayali dünyalar arasında köprü kurma, öğrencilerin dil repertuarlarını zenginleştirme ve sınıf uygulamalarının toplumdilbilimsel kapsamını genişletme potansiyelini göstermektedir. Panel, kurgusal dilsel çevrelerin sadece eğlenceli etkinlikler değil, çok modlu uygulamaları, öğrenenlerin etkinliğini ve dil, kültür ve kimlik arasında daha derin bağlantıları teşvik eden güçlü pedagojik araçlar olduğunu savunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kurgusal dilsel çevreler, dilsel çevre, İngilizce öğretimi

Fictional Linguistic Landscapes in Language Education: Creativity, Fan Practices, and Pedagogical Innovation

Aziz Uçak & Hüseyin İş & Dilara Sandıkçı & Muhammet Güneş & Osman SOLMAZ

This panel brings together three projects that explore the emerging field of Fictional Linguistic Landscapes (FLLs) as a creative and pedagogical resource in foreign language education. Building on sociolinguistic theories of linguistic landscapes, multimodality, and fan practices, the studies investigate how fictional worlds—ranging from popular culture universes like Harry Potter and 1984 to AI-generated semiotic systems—can reshape classroom engagement and language learning outcomes. The first project demonstrates how AI-assisted fictional landscapes can create immersive, story-driven learning environments where students decode and produce language through dynamic semiotic cues, fostering critical thinking, problem-solving, and cultural awareness. The second project integrates fanfiction and digital literacy, showing how high school students developed new creative and technological competencies by producing multimodal fan works within fictional universes, supported by tools like ChatGPT, Canva, and CapCut. The third project examines fanfiction-based classroom practices, where students engaged with Orwell's 1984 by designing posters and narratives that combined textual and visual expression, enhancing motivation, collaboration, and critical reflection on literature and language. Together, these projects illustrate the potential of FLLs to bridge real and imagined worlds, enrich students' linguistic repertoires, and expand the sociolinguistic scope of classroom practices. The panel argues that fictional landscapes are not merely playful add-ons but powerful pedagogical tools that promote multimodality, learner agency, and deeper connections between language, culture, and identity.

Keywords: *Fictional linguistic landscapes, linguistic landscapes, English language teaching*

“Çevrim İçi Oyun Geçmişinin Öğrenciler Üzerindeki Etkileri ve Öğrencilerin İngilizce Derslerine Yönelimleri”

Bengisu BİNGÜL

Çevrim içi oyunlar, diğer teknolojik araçlarla birlikte günümüzde insanların günlük yaşamlarının ayrılmaz bir parçası hâline gelmiştir. Özellikle ortaokul çağındaki genç kuşaklar arasında oldukça yaygın olan bu oyunlar, sadece eğlence aracı olmanın ötesine geçerek bireylerin öğrenme süreçlerine hem doğrudan hem de dolaylı biçimde etkiye bulunabilmektedir. Bu bağlamda, çevrim içi oyun geçmişine veya teknolojik araç deneyimine sahip olmak, öğrencilerin yabancı dil öğrenim süreçlerini kimi zaman olumlu, kimi zaman olumsuz yönde etkileyebilir. Hatta bazı durumlarda oyunların dil öğrenimine doğrudan katkısı olmasa bile, öğrencilerin derse yönelik tutumlarını, motivasyonlarını, katılım düzeylerini ve problem çözme becerilerini etkileyebilir, ayrıca özgüvenlerini artırabilir. Bu çalışma, Diyarbakır’ın bir köyünde öğrenim gören farklı sınıf düzeylerinden ortaokul öğrencileri ile yürütülmüş ve nitel araştırma yöntemleri kullanılarak çevrim içi oyunların İngilizce öğrenimi üzerindeki etkilerini incelemiş, elde edilen bulguları detaylı şekilde rapor etmiştir. Araştırmada İngilizce’nin dört temel becerisi olan dinleme, konuşma, okuma ve yazma dikkate alınmış, oyunların bu beceriler üzerindeki etkileri titizlikle analiz edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin boş zamanlarında oynadıkları oyunların, onların İngilizce derslerine hazırlıklı olmalarını artırıp artırmadığı ve oyun deneyimlerinden gelen arka plan bilgisinin motivasyonlarını güçlendirip güçlendirmede de ayrıntılı şekilde incelenmiştir. Bulgular, çevrim içi oyunlar ile öğrencilerin İngilizce derslerindeki başarıları arasında güçlü bir ilişki olduğunu göstermektedir. Öğrenciler, oyunlar sayesinde yeni kelimeler öğrendiklerini, anlama becerilerini geliştirdiklerini, sınıf içi görevler için daha hazırlıklı ve özgüvenli olduklarını ifade etmişlerdir. Dolayısıyla çevrim içi oyunlar, doğrudan eğitim içerikli olmasa bile öğrencilerin İngilizce öğreniminde genel başarılarını artırmakta ve derslere karşı motivasyonlarını önemli ölçüde güçlendirmektedir. Bu nedenle oyunlar, ikinci dil öğrenim sürecinde destekleyici ve tamamlayıcı bir araç olarak değerlendirilebilir ve öğretmenler tarafından öğrencilerin motivasyonunu artırmak amacıyla teşvik edilebilir. Dolayısıyla bu sonuçlar, çevrimiçi oyunların yalnızca eğlenceli etkinlikler olarak değil, aynı zamanda öğrencilerin özgün dil kullanımıyla karşılaştığı ve dil öğrenimine yönelik özgüven kazandığı gayriresmî öğrenme ortamları olarak da önemli bir rol oynayabileceğini ve bunun öğrencilerin İngilizce öğrenimindeki genel başarılarına önemli ölçüde katkı sağlayabileceğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çevrim içi oyunlar, Dil öğrenimi, Teknolojik aletler, Hazırbulunusluk, İngilizce Dersleri

“The Effects of Having an Online Game Background on Students and Their Direction Towards English Lessons”

Bengisu BİNGÜL

Online games, as well as other technological tools, are a part of people’s lives. These games, which are particularly widespread among adolescents of middle school age, go beyond being only a source of entertainment and can have both direct and indirect effects on individuals’ learning processes. Thus, sometimes having a technological tool experience, such as having an online game background, affects learners either positively or negatively without having any effect or benefit on language learning. This study investigates and reports the effects of online games on English Language learning with secondary school students (from different grades) in a village in Diyarbakır, Turkey, using qualitative research techniques. While conducting the study, all four language skills in English — listening, speaking, reading, and writing — are taken into account to provide a broader perspective. The study also investigates whether using online games to improve English increases students’ preparedness for English language lessons and makes them motivated thanks to the background knowledge that comes from using online games. Based on the findings, there is a strong relationship between online games and students’ achievement in English lessons, specifically in acquiring skills and feeling prepared for English lessons. So, it is obvious from the study that online games are helpful for second language learners especially English language learners, and they become motivated towards English lessons through online games that they play at home. Moreover, a large number of students reported acquiring new vocabulary, improving their comprehension skills, and feeling better prepared for classroom tasks thanks to the time they spend on online games. These results highlight the potential role of online games not only as entertaining activities but also as informal learning environments where students encounter authentic language use and build confidence towards language learning, which can contribute significantly to their overall success in English language learning.

Keywords: *Online games, Language learning, Technological tools, Preparedness, English lessons*

Türkiye’de İki Dilli ve İngilizceyi Yabancı Dil Olarak Öğreten Öğretmenlerin Sosyofonetik Özelliklerine Yönelik Bir Araştırma: Diyarbakır İli Örneği

Betül BALABAN & Emrullah DAĞTAN

Sosyodilbilimin bir alt dalı olan sosyofonetik, toplumsal değişkenler ile konuşmanın fonetik özellikleri arasındaki etkileşimi inceler. Bu alan, hem fonetik hem de sosyodilbilimden kuramsal ve yöntemsel yaklaşımları birleştirerek, toplumsal etmenlerin konuşma seslerinin üretimi ve algılanması üzerindeki etkilerini araştırır. Bu bağlamdaki temel akustik ölçütlerden biri, patlamalı ünsüzlerin artikülasyonu sırasında ses tellerinin titreşiminin başlaması ile ağız kapanışı arasındaki zaman aralığı olarak tanımlanan **Ses Başlangıç Zamanı (VOT)**’dır (Korkmaz & Boyacı, 2018). VOT, durak seslerinin ayırt edilmesinde önemli bir etken olmasının yanı sıra, ses üretimi ve algısının anlaşılmasına katkı sağlayarak ikinci dil ediniminde kritik bir rol oynar. Hedef dile uygun VOT değerlerinin kazanılması, dil öğrenenlerin sesleri doğru üretilip algılamaları için gereklidir ve genel iletişim yetkinliğini doğrudan etkiler. Bu nedenle, mevcut çalışma Diyarbakır’daki iki dilli İngilizce öğretmenlerinin İngilizce ve Türkçe durak ünsüzlerdeki VOT özelliklerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, Türkiye’de İngilizce öğretim bağlamlarında telaffuz doğruluğu ve değişkenliğine ilişkin anlayışa katkı sunmayı hedeflemektedir. Çalışmada **betimleyici araştırma deseni** kullanılacaktır. Katılımcılar, Diyarbakır’ın merkez ilçelerinde görev yapan iki dilli, lise düzeyinde eğitim veren İngilizce öğretmenlerinden oluşacaktır. Veri toplama süreci üç aşamada tamamlanacaktır: (1) demografik ve mesleki geçmiş bilgilerini toplamak amacıyla anket uygulanması, (2) her iki dilde durak ünsüzler içeren kelime ve kelime gruplarının katılımcılara okutularak yüksek kaliteli ses kayıt cihazı ile kaydedilmesi ve (3) beş açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşmenin gerçekleştirilmesi. Ses kayıtları **Praat** programı ile akustik olarak çözümlenecek ve **RStudio** ortamında istatistiksel olarak işlenecektir. Analiz sürecinde katılımcıların yaş, cinsiyet, eğitim geçmişi ve mesleki deneyimleri dikkate alınacaktır. Bulguların, VOT üretimini etkileyen faktörleri ortaya koyması, ana dilin hedef dildeki telaffuz üzerindeki etkisini göstermesi ve Türkiye’de İngilizce öğretimi ile öğretmen eğitimine yönelik pedagojik çıkarımlar sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyodilbilim, Sosyofonetik, Ses Başlangıç Zamanı (VOT), Akustik Analiz, Yabancı Dil Olarak İngilizce

An Investigation into the Sociophonetic Features of Bilingual EFL Teachers in Türkiye: Example of Diyarbakır Province

Betül BALABAN & Emrullah DAĞTAN

Sociophonetics, a subfield of sociolinguistics, investigates the interaction between social variables and the phonetic properties of speech. It integrates theoretical and methodological approaches from phonetics and sociolinguistics to examine how social factors influence the production and perception of speech sounds. A key acoustic parameter in this domain is **Voice Onset Time (VOT)**—defined as the temporal interval between the initiation of vocal fold vibration and the release of oral closure during the articulation of plosive consonants (Korkmaz & Boyacı, 2018). VOT serves as an important cue in distinguishing stop sounds, contributes to our understanding of speech production and perception, and plays a critical role in second language acquisition. Attaining target-appropriate VOT values is essential for learners to produce and perceive speech accurately, thereby influencing overall communicative competence. Therefore, the present study examines the VOT characteristics of English and Turkish stop consonants produced by bilingual English as a Foreign Language (EFL) teachers in Diyarbakır. It seeks to contribute to the understanding of pronunciation accuracy and variability within English language teaching contexts in Türkiye. A **descriptive research design** will be employed. Participants will be bilingual high school EFL teachers working in the central districts of Diyarbakır. Data collection will involve three stages: (1) administration of a questionnaire to gather demographic and professional background information; (2) elicitation of words and word groups containing stop consonants in both languages, recorded using a high-quality audio recorder; and (3) a semi-structured interview comprising five open-ended questions. Speech recordings will be analyzed acoustically using **Praat** and processed statistically in **RStudio**. The analysis will consider participants' age, gender, educational background, and professional experience. The findings are expected to reveal factors influencing VOT production, highlight the impact of the first language on target language pronunciation, and provide pedagogical implications for English language teaching and teacher training in Türkiye.

Keywords: *Sociolinguistics, Sociophonetics, Voice Onset Time (VOT), Acoustic Analysis, English as a Foreign Language (EFL)*

Karizmatik Liderlik ve Hitabet Stratejileri: Trump ve Zelenski Üzerine Karşılaştırmalı Bir Analiz

Beyza SAİN & Aslı AYDEMİR

Karizmatik liderlik, siyasi iletişim alanında halkın duygusal bağ oluşturmalarını sağlayan, liderin etkisini artıran ve toplumsal kabulü güçlendiren bir liderlik tarzı olarak kabul edilmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, günümüz dünya siyasetinin ön plana çıkan iki ismi olan, Trump ve Zelenski'nin karizmatik liderlik anlayışlarını ve hitabet stratejilerini karşılaştırmalı biçimde incelemektir. Çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tekniği kullanılarak görsel ve işitsel içeriklere dayalı videolar incelenmiştir. Bu kapsamda, amaca yönelik örnekleme tekniğini çerçevesinde, Youtube platformunda bulunan Trump ve Zelenski'nin konuşmalarının yer aldığı videolar analiz edilmiştir. Bu analiz çerçevesinde, her iki liderden ikişer konuşmanın yer aldığı video seçilerek söylem analizi yöntemi ile liderin hitabet tarzları, medya kullanım biçimleri ve kriz anlarındaki iletişim pratikleri incelenmiştir. Elde edilen bulgular, Trump'ın karizmasının büyük ölçüde popülist, meydan okuyan ve kutuplaştırıcı söylemler aracılığıyla inşa ettiğini; sert üslubu ve dikkat çekici hitabet tarzıyla kitleleri harekete geçirdiğini göstermektedir. Buna karşılık Zelenski'nin karizmatik liderliği, samimi ve sade bir dil kullanması, empati kurabilme becerisi, mizahı stratejik olarak devreye ve özellikle dijital medya araçlarını aktif kullanarak halkla bütünleşme kapasitesinden beslenmektedir. Her iki liderin yaklaşımı, siyasal iletişimin yalnızca içerikten değil, aynı zamanda hitabet ve temsil biçiminden de güç kazandığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, liderlerin kişisel karizmalarının yanı sıra söylemlerini hedef kitleye uyarlama yetkinlikleri de siyasal başarının belirleyici unsurlarından biri olarak öne çıkmaktadır. Sonuç olarak, karizmatik liderlik tek boyutlu bir liderlik modeli olmaktan ziyade, sosyoekonomik ve politik bağlam, benimsenen iletişim stratejileri ve toplumsal beklentiler tarafından şekillenen çok katmanlı bir süreç olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda çalışma sonucunda, siyasi iletişim araştırmalarında, karizmanın yalnızca bireysel özellikler üzerinden değil, liderin hedef kitle ve iletişim stratejileriyle birlikte değerlendirilmesi gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Siyasal İletişim, Karizmatik Liderlik, Hitabet Stratejileri, Lider İmajı

Charismatic Leadership and Oratory Strategies: A Comparative Analysis of Trump and Zelensky

Beyza SAİN & Aslı AYDEMİR

Charismatic leadership is accepted as a leadership style in the field of political communication that enables the public to form an emotional bond, increases the influence of the leader, and strengthens social acceptance. In this context, the aim of the research is to comparatively examine the understanding of charismatic leadership and oratory strategies of Trump and Zelensky, two prominent figures in today's world politics. In the study, videos based on visual and auditory content were analyzed using the document analysis technique, one of the qualitative research methods. Within this scope, through purposive sampling, videos on the YouTube platform containing speeches by Trump and Zelensky were analyzed. Within the framework of this analysis, two speeches by each leader were selected, and their oratory styles, forms of media use, and communication practices in times of crisis were examined using discourse analysis. The findings show that Trump largely constructs his charisma through populist, defiant, and polarizing discourses; mobilizing the masses with his harsh tone and striking oratory style. In contrast, Zelensky's charismatic leadership draws on his use of a sincere and simple language, his ability to empathize, his strategic use of humor, and particularly his capacity to integrate with the public through active use of digital media tools. The approaches of both leaders reveal that political communication derives power not only from content but also from the form of oratory and representation. Furthermore, in addition to leaders' personal charisma, their competence in adapting discourse to the target audience emerges as one of the determining factors of political success. In conclusion, charismatic leadership is not a one-dimensional leadership model, but rather a multi-layered process shaped by socioeconomic and political context, adopted communication strategies, and social expectations. In this regard, the study suggests that in political communication research, charisma should not be evaluated solely through individual characteristics, but together with the leader's target audience and communication strategies.

Keywords: *Political Communication, Charismatic Leadership, Oratory Strategies, Leader Image.*

Dil Öğreniminde Çokkültürlülük Üzerine Öğrenci Algılarının İncelenmesi: Çevrimiçi Kültürlerarası Bir Vaka Çalışması

Cihad GÜNDÜZ

Bu çalışma, bir Türk ve Endonezyalı öğretim elemanı tarafından Endonezya'daki bir üniversitenin İngiliz Dili Eğitimi (ELT) öğrencilerine verilen *Dil Öğreniminde Çokkültürlülük (MLL)* adlı derse ilişkin öğrenci algılarını incelemeyi amaçlamaktadır. Ders, Küresel İngilizceler, kesişimsellik ve Cinsiyet Eşitliği, Engellilik ve Sosyal İçerme (GEDSI) gibi küresel bakış açılarını entegre ederken, çokkültürlü ve sosyodilbilimsel konulara farkındalığı artırmak üzere tasarlanmıştır. Bu araştırmanın amacı, öğrencilerin ders içeriğini, öğretim stratejilerini, ödevleri ve çokkültürlü çevrimiçi bir öğrenme bağlamındaki genel öğrenme çıktıları nasıl değerlendirdiğini ortaya koymaktır.

Veriler, MLL dersine kayıtlı 30 öğrenciye uygulanan bir değerlendirme anketi aracılığıyla toplanmıştır. Anket soruları araştırmacı ile birlikte iki uzmanın görüşü alınarak tasarlanmıştır. Anket, hem Likert tipi maddeler hem de açık uçlu sorular içermekte olup beş ana boyuta odaklanmıştır: (1) ders içeriği ve hedefleri, (2) öğretme-öğrenme süreci, (3) ödevler ve değerlendirme, (4) öğretim elemanı performansı ve (5) öğrenci öğrenmesi ve katılımı. Karma yöntem yaklaşımı, hem öğrenci puanlarının nicel analizine hem de açık uçlu yanıtlardan elde edilen nitel içgörülere olanak tanımıştır.

Ön bulgular, öğrencilerin dersin hedeflerinin açıklığına, çokkültürlü içeriğin önemine ve kuram ile poster sunumları ve medya kampanyaları gibi uygulamalı ödevlerin bütünleşmesine olumlu yanıt verdiklerini göstermektedir. Pek çok öğrenci, senkron ve asenkron araçlarla desteklenen çevrimiçi formatın katılım için etkili olduğunu vurgulamıştır. Grup çalışmaları ve işbirlikçi etkinlikler, kültürel çeşitliliği daha derinlemesine anlamada özellikle değerli bulunmuştur. Çoğu yanıt, dersin öğrencilerin eğitimde çokkültürlü bakış açılarına yönelik farkındalığını güçlendirdiğini, eşitsizlik, temsiliyet ve gelecekte İngilizce öğretmeni olarak mesleki kimlik konularında eleştirel düşünmeyi teşvik ettiğini ortaya koymuştur.

Sonuçlar, çevrimiçi çokkültürlü derslerin kapsayıcı öğrenme ortamları yaratabileceğini ve ELT öğrencileri arasında kültürlerarası farkındalığı artırabileceğini göstermektedir. Kuramsal bilgi, uygulamalı etkinlikler ve yansıtıcı çalışmaların birleşimi, öğrencileri küresel kavramları yerel öğretim uygulamalarıyla ilişkilendirmeye teşvik etmiştir. Bulgular, giderek daha çeşitli sınıflara hazırlık amacıyla, çokkültürlü bakış açılarının ELT müfredatına entegre edilmesinin önemini vurgulamaktadır. Öğrenciler süreçte belirttikleri en derin problemlerin etkileşimli sınıf ve değerlendirme çalışmalarının daha fazla olabileceği ve teknolojinin daha fazla entegre edilmesi olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Çokkültürlülük, Dil Öğrenimi, Çevrimiçi Eğitim, Öğrenci Algıları, Kültürlerarası Pedagoji

Exploring Student Perceptions of Multiculturalism in Language Learning: An Online Cross-Cultural Case Study

Cihad GÜNDÜZ

This study aims to investigate student perceptions of a course on *Multiculturalism in Language Learning* (MLL), co-taught by a Turkish and Indonesian lecturer to English Language Teaching (ELT) students at an Indonesian university. The course was designed to enhance awareness of multicultural and sociolinguistic issues while integrating global perspectives, such as Global Englishes, intersectionality, and Gender Equality, Disability, and Social Inclusion (GEDSI). The purpose of this research is to identify how students evaluate the course content, teaching strategies, assignments, and overall learning outcomes in a multicultural and online learning context.

Data were collected through an evaluation survey administered to 30 students enrolled in the MLL course. The survey questions were developed by the researcher in consultation with two experts. The survey included both Likert-scale items and open-ended questions, focusing on five key dimensions: (1) course content and objectives, (2) teaching and learning process, (3) assignments and assessment, (4) instructor performance, and (5) student learning and engagement. The mixed-methods approach allowed for both quantitative analysis of student ratings and qualitative insights from open-ended responses.

Preliminary findings indicate that students responded positively to the clarity of course objectives, the relevance of multicultural content, and the integration of theory with practical assignments such as poster presentations and media campaigns. Many students highlighted that the online format, supported by synchronous and asynchronous tools, was effective for engagement. Group work and collaborative activities were perceived as particularly valuable for deepening understanding of cultural diversity. The majority of responses emphasized that the course strengthened students' awareness of multicultural perspectives in education, while also fostering critical thinking about inequality, representation, and professional identity as future English language teachers.

The results suggest that online multicultural courses can create inclusive learning environments and promote intercultural awareness among ELT students. The combination of theoretical knowledge, practical application, and reflective activities encouraged students to connect global concepts to local teaching practices. These findings underline the importance of integrating multicultural perspectives into ELT curricula to prepare future educators for increasingly diverse classrooms. Students indicated that the most significant problems faced in the process were the lack of interactive classroom and assessment activities and the insufficient integration of technology.

Keywords: *Multiculturalism, Language Learning, Online Education, Student Perceptions, Cross-Cultural Pedagogy*

Stratified Replacement and Diachronic Distribution of Heritage Language Resources on the Chinese Island: A Case Study of Chandee Township in Southern Thailand

Cui ZONGWANG

The diachronic distribution of heritage language resources displays a distinct pattern of stratification. The synchronic distribution across spatial domains and functional spheres serves as a lens through which the process of language regression—from mother tongue to heritage language—can be reconstructed, a process referred to as heritagization. In the spatial dimension, the broader speech community is typically the first to undergo heritagization, while the household domain retains the final remnants of the heritage language. Within the household, two “substitution chains” can be observed: one from dialectal communication to the dominant national language, and another from native monolingualism to monolingualism in the dominant language. The bilingual stage in both chains represents an inevitable phase in the language shift process. The eventual re-monolingualization of household discourse - where only the dominant language is used - marks the complete retreat of the heritage language and the transition from natural to non-natural intergenerational transmission. In the functional domain dimension, heritage language resources disappear first from the political sphere, followed by public service and commercial domains. In the education sector, the shift involves an additional substitution chain: from traditional to simplified Chinese. By contrast, the cultural and religious domains are the most resilient, retaining heritage resources the longest. This ethnographic case study of Chandee Township contributes to our understanding of stratified language replacement and offers valuable insights into the maintenance and transmission of heritage languages in “Chinese Island” communities.

Keywords: *language shift; Chinese Island; heritagization; heritage language resources; stratified replacement*

Çin Adasındaki Miras Dili Kaynaklarının Katmanlı Yer Değişimi ve Artzamanlı Dağılımı:
Tayland'ın Güneyindeki Chandee Kasabası Üzerine Bir Vaka Çalışması

Cui ZONGWANG

Miras dili kaynaklarının artzamanlı dağılımı, belirgin bir katmanlaşma modeli sergiler. Mekânsal alanlar ve işlevsel alanlar arasındaki eşzamanlı dağılım, anadil düzeyinden miras diline doğru gerçekleşen dil gerilemesi sürecinin – yani “miraslaşma”nın – yeniden inşasına olanak tanıyan bir mercek işlevi görür. Mekânsal boyutta, geniş konuşur topluluğu genellikle ilk olarak miraslaşma sürecine girerken, hane halkı alanı miras dilinin son kalıntılarını korur. Hane içinde iki “yerine geçme zinciri” gözlemlenir: biri yerel ağızdan ulusal egemen dile doğru, diğeri ise yerli tek dillilikten egemen dildeki tek dilliliğe doğru ilerler. Her iki zincirde de iki dillilik evresi, dil kayması sürecinin kaçınılmaz bir aşamasını temsil eder. Hane içi söylemin yeniden tek dillileşmesi – yani yalnızca egemen dilin kullanılması – miras dilinin tamamen geri çekilmesini ve doğal aktarımın yerini doğal olmayan kuşaklar arası aktarımın almasını işaret eder.

İşlevsel alan boyutunda ise miras dili kaynakları önce siyasal alandan, ardından kamu hizmeti ve ticaret alanlarından kaybolur. Eğitim alanında, bu değişim ek bir “yerine geçme zinciri” içerir: geleneksel Çince'den basitleştirilmiş Çince'ye geçiş. Buna karşın kültürel ve dinsel alanlar en dirençli olanlardır; miras dili kaynaklarını en uzun süre korurlar. Chandee Kasabası üzerine yapılan bu etnografik vaka çalışması, katmanlı dil yer değiştirme süreçlerine ilişkin anlayışımıza katkıda bulunmakta ve “Çin Adası” topluluklarında miras dillerinin korunması ve aktarımı konusunda değerli içgörüler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: dil kayması; Çin Adası; miraslaşma; miras dili kaynakları; katmanlı yer değiştirme

Resmî Türkçenin Okunabilirliği: Hükümet Programları Üzerine Derlem Tabanlı Bir Çalışma

Doğan BAYDAL

Türkiye Cumhuriyeti hükümet program metinleri, sağlık, eğitim ve ekonomik kalkınma gibi alanlarda devletin politika önceliklerini özetleyen resmi belgelerdir. Bu metinler kamuoyu tarafından erişilebilir olsa da metinlerin resmi üslubu okunabilirlik ve anlaşılabilirlik konusunda endişeler uyandırmaktadır. Bu çalışmanın amacı, yapısal ve sözcüksel özelliklere odaklanarak, derlem temelli, artzamanlı analiz yoluyla Türk hükümet program metinlerinin okunabilirliğini analiz etmektir.

Devlet arşivinden (Hükümetler, Programları ve Genel Kurul Görüşmeleri, 2013) 1923 ile 2016 yılları arasında üretilen hükümet program metinlerini kapsayan bir metin derlemesi oluşturulacaktır. Her metin, sistematik analiz yapılabilmesi için dijitalleştirilecek, temizlenecek ve standartlaştırılacaktır. Okunabilirlik, Ateşman (1997) tarafından Türkçeye uyarlanan Flesch Okuma Kolaylığı Formülü ile değerlendirilecek ve ortalama cümle uzunluğu, ortalama kelime uzunluğu (hece sayısı), sözcüksel yoğunluk ve tür-birim oranı gibi tamamlayıcı ölçütler de kullanılacaktır. Bu ölçütler hem genel bir okunabilirlik endeksi hem de hükümet söyleminin karmaşıklığına dair daha ayrıntılı bir tablo sunacaktır.

Analiz, beş döneme ait metinlerin okunabilirliğini karşılaştırarak, yani (i) 1923-1945, (ii) 1946-1960, (iii) 1961-1980, (iv) 1981-2000 ve (v) 2000-2016 dönemlerini karşılaştırarak, artzamanlı olarak gerçekleştirilecektir. Bu çalışma, özellikle son yıllarda, sade dil hareketinin yaygınlaştığı dönemlerde, uzun vadeli eğilimleri ve sadeleştirme yönündeki potansiyel değişimleri belirlemeyi mümkün kılacaktır. Beklenen sonuçlar, program metinlerinin sürekli olarak yüksek düzeyde sözdizimsel ve sözcüksel karmaşıklıkla karakterize edildiğini, ancak daha yakın dönem belgelerde kademeli bir sadeleşmeye işaret eden bulgular bulunduğunu göstermektedir. Bu çalışma, Türkçe hükümet programı metinlerinin okunabilirliğine dair yapılmış ilk sistematik çalışmadır. Resmî Türkçenin yazılı bir tür olarak evrimine ilişkin görgül bulgular sunarak sosyodilbilime ve derlem dilbilime katkıda bulunmakta, aynı zamanda Türkiye’de kamusal erişilebilirlik ve resmî kurumsal iletişimle ilgili daha geniş soruları da ele almaktadır.

Anahtar Kelimeler: okunabilirlik, Türkçe, resmi dil, hükümet programları

Readability of Official Turkish: A Corpus-Based Study on Government Programs

Doğan BAYDAL

Government program texts in Turkey are central documents that outline the state's policy priorities in fields such as health, education, and economic development. Although these texts are intended to be accessible to the general public, their formal and official style raises concerns about readability and comprehensibility. This study analyses the readability of Turkish government program texts through a corpus-based, diachronic analysis, focusing on structural and lexical features.

A corpus will be compiled from state archive (Hükümetler, Programları ve Genel Kurul Görüşmeleri, 2013), covering government program texts produced between the 1923 and the 2016. Each text will be digitized, cleaned, and standardized to allow systematic analysis. Readability will be evaluated using the Ateşman (1997) adaptation of the Flesch Reading Ease Formula for Turkish, in addition to complementary measures such as average sentence length, average word length in syllables, lexical density, and type-token ratio. These measures will provide both a general index of readability and a finer-grained picture of the complexity of government discourse.

The analysis will be carried out diachronically, comparing the readability of texts across five periods, namely (i) 1923-1945, (ii) 1946-1960, (iii) 1961-1980, (iv) 1981-2000 and (v) 2000-2016. This will allow the identification of long-term trends and potential shifts toward simplification, particularly in more recent decades, when plain-language movements and digital communication practices have begun to influence official writing styles. Expected outcomes include evidence that program texts are characterized by consistently high levels of syntactic and lexical complexity, but with indications of gradual simplification in more recent documents.

This research represents the first systematic study of readability in Turkish government program texts. By offering empirical insights into the evolution of official Turkish as a written register, it contributes to sociolinguistics and corpus linguistics while also addressing broader questions of public accessibility and official institutional communication in Turkey.

Keywords: *readability, Turkish, official language, government programs*

Mikro-Dilsel Yapılardan Toplumsal Rasyonalitenin İnşasına: Söylem İşaretleyicilerine Habermasçı Bir Yaklaşım

Duygu KAMACI GENCER

Bu çalışma, edimsel işaretleyiciler olarak da bilinen söylem işaretleyicilerini, çağdaş sosyal teorinin önde gelen isimlerinden Jürgen Habermas'ın İletişimsel Eylem Kuramı (1981) çerçevesinde kuramsal olarak yeniden değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Söylem işaretleyicileri -en genel tanımı ile- konuşma akışını düzenleyen, anlam ilişkileri kuran ve konuşmacı ile dinleyici arasındaki etkileşimi yönlendiren mikro-dilsel yapılardır. Çoğu zaman tek sözcükten oluşan bu ögeler; tutarlılık, bağdaşıklık, konu değişimi, vurgu, duygu aktarımı ile onay veya ret bildirme gibi işlevler üstlenmektedirler. Söylem işaretleyicileri, biçimsel, işlevsel ve anlamsal özelliklerine göre metinsel, etkileşimsel, bilişsel ve durumsal gibi alt gruplarda sınıflandırılmaktadırlar.

Söylem işaretleyicilerinin iletişimsel süreçlerde üstlendiği işlevler, Habermas'ın dilin toplumsal boyutuna ilişkin yaklaşımıyla yakından ilişkilidir. Bu doğrultuda çalışmanın ilk aşamasında Habermas'ın (1981) dil, iletişim, müzakere ve rasyonaliteye ilişkin yaklaşımı ele alınmıştır. Habermas'a göre dil, bilgi aktarma aracı olmanın yanında, toplumsal uzlaşma ve rasyonel iletişimin temel zemini olarak işlev gören bir mekanizmadır. İletişimsel Eylem Kuramı'na (1981) göre her dilsel eylem, doğruluk (truth), normatif uygunluk (rightness) ve içtenlik (sincerity) olmak üzere üç temel geçerlilik iddiası taşır ve bu iddialar konuşma sürecinde karşılıklı olarak müzakere edilir. Habermas'ın bu yaklaşımı, söylem işaretleyicilerinin toplumsal iletişimdeki işlevlerini anlamak için kuramsal bir çerçeve sunmuştur. Çalışmanın ikinci aşamasında ise Schiffirin (1987), Brinton (1996), Müller (2005), Fraser (2006; 2009), Maschler (2008) ve Kamacı Gencer'in (2023) söylem işaretleyicileri modelleri esas alınarak bu modeller, işlevsel ölçütler çerçevesinde incelenmiş ve ilgili modellerin Habermas'ın üç temel geçerlilik iddiasıyla kesişim noktaları belirlenmiştir. Söylem işaretleyicilerinin geçerlilik iddialarının mikro-dilsel düzeyde müzakere edilmesini sağlayan araçlar olduğu tespit edilmiştir.

Bulgular, söylem işaretleyicilerinin salt dilbilgisel veya işlevsel ögeler olmadığını; toplumsal uzlaşma, yaşam dünyasının yeniden üretimi ile toplumsal rasyonalitenin inşasında da etkin rol oynadıklarını göstermektedir. Kanıtsal işaretleyicilerin doğrudan doğruluk iddiası, yüz koruma/korumama işaretleyicilerinin normatif uygunluk, konuşma biçimi işaretleyicilerinin ise içtenlik boyutuyla ilişkili olduğu görülmüştür. Söylem işaretleyicileri ayrıca kültürel hafıza ve topluluk aidiyeti sağlama işlevleriyle yaşam dünyasının kültürel boyutunu güçlendirmektedir.

Özetle, mikro-dilsel yapılardan yola çıkarak makro düzeyde toplumsal işleyişe ilişkin kuramsal çıkarımlar yapmak, söylem işaretleyicilerinin toplumdilbilim ile eleştirel sosyal teori arasındaki ilişkiyi görünür kılmasına olanak sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: söylem işaretleyicileri, edimsel işaretleyiciler, iletişimsel eylem kuramı, Habermas, toplumdilbilim.

From Microlinguistic Structures to the Construction of Social Rationality: A Habermasian Approach to Discourse Markers

Duygu KAMACI GENCER

This study aims to theoretically re-evaluate discourse markers -also known as pragmatic markers- within the framework of Jürgen Habermas's Theory of Communicative Action (1981), one of the leading figures in contemporary social theory. Discourse markers, in their broadest definition, are microlinguistic structures that regulate the flow of speech, establish semantic relations, and guide interaction between speaker and listener. Structurally, they are typically short and often consist of a single word, fulfilling functions such as maintaining coherence and cohesion, signaling topic shifts, marking emphasis, expressing emotions, and indicating agreement or disagreement. Discourse markers are classified into subgroups -textual, interactional, cognitive, and situational- based on their formal, functional, and semantic properties.

The communicative functions of discourse markers are closely related to Habermas's approach to the social dimension of language. Accordingly, the first stage of the study examines Habermas's (1981) approach to language, communication, consensus, and rationality. According to Habermas, language functions not only as a means of transmitting information but also as the foundation for social consensus and rational communication. In the Theory of Communicative Action (1981), every speech act carries three validity claims -truth, rightness, and sincerity- which are negotiated interactively in discourse. This perspective offers a theoretical framework for understanding the role of discourse markers in social communication. In the second stage, the models of Schifffrin (1987), Brinton (1996), Müller (2005), Fraser (2006; 2009), Maschler (2008), and Kamacı Gencer (2023) were adopted. These models were analyzed according to functional criteria, and their intersection points with Habermas's three validity claims were identified. The analysis revealed that discourse markers serve as tools for negotiating validity claims at the microlinguistic level.

Findings show that discourse markers are not merely grammatical or functional elements but play an active role in achieving social consensus, reproducing the lifeworld, and constructing social rationality. Evidential markers were found to be directly associated with the claim of truth; face-saving/face-threatening markers with rightness; and style markers with sincerity. Discourse markers also strengthen the cultural dimension of the lifeworld through their role in maintaining cultural memory and community identity.

In sum, deriving theoretical inferences about macro-level social processes from microlinguistic structures has made it possible to reveal the connection between discourse markers, sociolinguistics, and critical social theory.

Keywords: *discourse markers, pragmatic markers, theory of communicative action, Habermas, sociolinguistics.*

Dilsel Çeşitlilik ve Kapsayıcılık Ekseninde Toplumdilbilimsel Bir Model: LiTE Academy Projesi Üzerinden Kavramsal Bir Değerlendirme

Ece Halime NAZLI

Toplumdilbilim alanı, dilsel çeşitliliğin toplumsal yapılarla nasıl kesiştiğini anlamaya yönelik güçlü bir kuramsal zemin sunmaktadır. Özellikle çok dillilik, dil politikaları, eşitsizlik, kapsayıcılık ve dijital söylem biçimleri gibi başlıklar günümüz dil eğitimi uygulamalarında belirleyici hâle gelmiştir. Bu çalışmada, Avrupa Komisyonu'nun Erasmus+ Teacher Academies çağrısı kapsamında yürütülen **Linguattech Europe Academy: Advancing Digital, Inclusive and Multilingual Teaching Practices (LiTE Academy)** projesi, toplumdilbilimsel bir perspektifle ele alınmakta ve projenin kavramsal çerçevesi değerlendirilmektedir.

Proje, öğretmen eğitimi bağlamında üç temel ilkeye dayanmaktadır: dijitalleşme, kapsayıcılık ve çok dillilik. Bu ilkeler yalnızca pedagojik değil, aynı zamanda ideolojik ve toplumsal yönleriyle de dikkat çekmektedir. Örneğin, çok dilli pedagojiler yalnızca birden fazla dili öğretmekle sınırlı değildir; aynı zamanda dilsel hiyerarşilere, görünmez dil politikalarına ve kültürel temsillere dair farkındalık yaratmayı da amaçlamaktadır. Benzer şekilde, kapsayıcı eğitim yaklaşımları yalnızca fiziksel erişimi değil, dilsel erişimi ve temsil gücünü de kapsamaktadır. Bu çerçevede LiTE Academy, toplumdilbilimsel farkındalık geliştirici bir öğretmen eğitimi modeli olarak değerlendirilebilir.

Bu bildiride, projenin kavramsal çerçevesi ve temel hedefleri doğrultusunda; LiTE Academy'nin dil ideolojileri, çok dillilik politikaları ve kapsayıcı pedagojilerle ilişkisi analiz edilmekte, bu yönüyle toplumdilbilim alanına nasıl katkı sunduğu tartışılmaktadır. Çalışmanın amacı, Avrupa Birliği projeleri kapsamında yürütülen bir dil öğretimi girişiminin toplumdilbilim kuramlarıyla nasıl kesiştiğini göstermek ve sosyal adalet temelli dil eğitimi anlayışlarına katkı sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: *Toplumdilbilim, Öğretmen Eğitimi, Çok Dillilik, Kapsayıcı Eğitim, AB Projesi*

A Sociolinguistic Model at the Intersection of Linguistic Diversity and Inclusion: A Conceptual Evaluation through the LiTE Academy Project

Ece Halime NAZLI

The field of sociolinguistics offers a strong theoretical foundation for understanding how linguistic diversity intersects with social structures. In contemporary language education practices, topics such as multilingualism, language policies, inequality, inclusion, and digital discourse forms have become increasingly prominent. This study examines the **Linguatech Europe Academy: Advancing Digital, Inclusive and Multilingual Teaching Practices (LiTE Academy)** project—funded by the European Commission under the Erasmus+ Teacher Academies call—from a sociolinguistic perspective and evaluates its conceptual framework.

The project is grounded in three main principles within the context of teacher education: digitalization, inclusion, and multilingualism. These principles are not only pedagogical but also ideological and social in nature. For instance, multilingual pedagogies are not limited to teaching multiple languages; they also aim to raise awareness of linguistic hierarchies, implicit language policies, and cultural representations. Similarly, inclusive education approaches address not only physical access but also linguistic accessibility and representational equity. In this regard, LiTE Academy can be viewed as a teacher education model that fosters sociolinguistic awareness.

This paper analyses how LiTE Academy engages with language ideologies, multilingualism policies, and inclusive pedagogies in line with its conceptual orientation and overall goals. It discusses how this initiative contributes to the field of sociolinguistics by bridging contemporary language education practices with sociolinguistic theory. The study aims to demonstrate how a European Union-funded language education initiative aligns with sociolinguistic frameworks and supports justice-oriented approaches to language learning.

Keywords: *Sociolinguistics, Teacher Education, Multilingualism, Inclusive Education, EU Project*

Yarım Kalan Diyaloglar: Öğretmen Tükenmişliğinin Dilsel Çatlakları

Elif Beyza TÜRKMEÑOĞLU

Psikoloji ve eğitimde, tükenmişlik kavramı, özellikle Maslach ve Jackson (1981) tarafından tarif edilen biçimde duygusal tükenme, argümanlar sırasında pasiflik söz konusu olduğunda bir tartışma konusu olmuştur. Schaufeli ve Enzmann (1998), öğretim mesleğinin zorlu bir iş yükü, yüksek beklentiler ve duygusal zorlama ile birleştğinde, bu meslekte en çok incelenen tükenmişlik kaynaklarından biri olduğunu belirtmiştir. Bununla birlikte, mevcut çalışmaların önemli bir kısmı tükenmişliği kişisel veya ruhsal bir sorun olarak ele almış; iş yükü, motivasyon eksikliği ve meslekten tatminsizlik gibi etkenler üzerinden yormuştur. Ancak son dönem araştırmaları, tükenmişliğin sadece bireysel bir zayıflık değil, aynı zamanda toplumsal ilişkiler, güç dinamikleri ve iletişim biçimleriyle şekil alan bir olgu olduğunu göstermektedir. Tükenmişliği, sınıfta dilsel etkileşimleri değiştiren ve öğretim süreçlerinin kalitesi üzerinde önemli etkileri olan esnek bir konu olarak düşünmek bu noktada önem taşımaktadır. Bu çalışma, öğretmen tükenmişliğinin sınıf içindeki öğretmen-öğrenci arasında kurulan iletişim ve söylem tarzlarına nasıl yansıdığını eleştirel bir bakış açısıyla araştırmaktadır. Eleştirel Söylem Analizi (Fairclough, van Dijk) yöntemi teorik çerçeveyi oluştururken, Foucault ve Bourdieu'nun güç ve iktidar kavramları ile Brown ve Levinson'un nezaket teorisi araştırmaya kılavuzluk etmektedir. Araştırmanın bulguları üç ana eğilimi ortaya koymaktadır: otoriter bir yapıyı yansıtan sert ve sınırlayıcı dil kullanımı; iletişimden uzaklaşma ve pasiflik eğilimi; nezaket stratejilerinde zayıflatıcı ve destekleyici ifadelerin sayısında azalma eğilimi. Bu söylemsel biçim dönüşümleri, öğretmenlerin psikolojik durumlarının ötesinde, sınıfın sosyal dinamiklerini, öğrenci katılımını ve öğrenme ortamının atmosferini yeniden şekillendirmektedir. Sonuç olarak, tükenmişlik yalnızca bireysel bir kriz değil; sınıf içindeki güç dengelerini, iletişim biçimlerini ve pedagojik süreci etkileyen toplumsal bir olgu olarak değerlendirilmelidir. Bu çalışma, öğretmen tükenmişliğinin dilsel boyutunu görünür kılarak, eğitim araştırmaları ve öğretmen destek politikaları için eleştirel bir katkı sunmayı amaçlamaktadır. Bu çerçevede, öğretmenlerin tükenmişlik düzeylerini anlamak, sadece eğitimdeki verimliliği artırmakla kalmayacak, aynı zamanda daha insani, daha adil ve uzun soluklu bir eğitim alanının oluşturulmasına da yardımcı olacaktır. Bu sayede, öğretmenlerin görüşlerinin ön planda olduğu, iletişimin yeniden canlandığı ve daha kaliteli, sürdürülebilir öğrenme ortamları sağlamak mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: dilsel dönüşüm, eleştirel söylem, duygusal tükenme, eğitim psikolojisi.

Fragmented Dialogues: Linguistic Cracks of Teacher Burnout

Elif Beyza TÜRKMENOĞLU

In psychology and education, the concept of burnout has long been a topic of discussion, particularly as defined by Maslach and Jackson (1981) in terms of emotional exhaustion and passivity during professional tasks. Schaufeli and Enzmann (1998) noted that the teaching profession, due to its heavy workload, high expectations, and emotional demands, represents one of the most frequently examined sources of burnout. Nevertheless, a significant portion of existing studies has treated burnout as a personal or psychological issue, primarily explained by workload, lack of motivation, and professional dissatisfaction. Recent research, however, has shown that burnout is not merely an individual vulnerability, but also a phenomenon shaped by social relationships, power dynamics, and patterns of communication. Understanding burnout as a factor that alters classroom interactions and significantly affects the quality of teaching practices is therefore essential. This study critically examines how teacher burnout manifests in teacher-student communication and discourse within the classroom. Critical Discourse Analysis (Fairclough, van Dijk) forms the theoretical framework, while Foucault and Bourdieu's concepts of power and authority, alongside Brown and Levinson's politeness theory, guide the analysis. The findings highlight three main tendencies: the use of sharp and restrictive language reflecting an authoritarian structure; withdrawal from communication and passive behavior; and a weakening of politeness strategies accompanied by a decrease in supportive expressions. These discursive transformations reshape not only teachers' psychological states but also the social dynamics of the classroom, student engagement, and the overall learning environment. Consequently, burnout should be understood not merely as an individual crisis, but as a social phenomenon influencing classroom power relations, communication patterns, and pedagogical processes. By making the linguistic dimensions of teacher burnout visible, this study aims to provide a critical contribution to educational research and teacher support policies. Understanding teachers' burnout levels will not only enhance educational effectiveness but also contribute to creating more humane, equitable, and sustainable learning environments where teachers' voices are prioritized, communication is revitalized, and high-quality learning can flourish.

Keywords: *linguistic transformation, critical discourse, emotional exhaustion, educational psychology.*

Ahmet Mithat Efendi'nin Henüz On Yedi Yaşında Romanında Dil–Toplum İlişkisi ve Fransızcanın Sosyokültürel İşlevi

Elif DURAN OTO

Ahmet Midhat Efendi, Tanzimat devrinin en üretken ve toplumsal yönü güçlü yazarlarından biridir. Romanlarını estetik metin olmanın ötesinde, “halkı eğitme” misyonunun bir aracı olarak görmüştür. Bu bakımdan 1881 tarihli *Henüz On Yedi Yaşında* romanı; dönemin dil, toplum ve Batılılaşma meselelerini tartışmaya açan önemli bir örnek olarak okurun karşısına çıkar. Romanın merkezinde Mihriye adlı genç bir kadın kahraman vardır. Mihriye'nin Fransızca öğrenmesi, Batılı bir eğitim alması ve bu süreçte içine sürüklendiği ahlakî ikilemler, Ahmet Midhat'ın dikkatle işlediği temel çatışmalardandır.

Eserde Fransızca yalnızca bir yabancı dil değil aynı zamanda sosyokültürel bir semboldür de. O, Fransızca'yı bir yandan “yüksek tabaka”ya ait olmanın göstergesi öte yandan yanlış Batılılaşma ve ahlakî çözümlenin işareti olarak işlev görür. Mihriye'nin Fransızca eğitimi, Batılı terbiyeyle birleşerek dönemin kadın kimliği tartışmalarına doğrudan ilintilenir. Romanın çeşitli bölümlerinde karakterlerin Fransızca konuşmaları veya Fransızca kitap ve moda da dair göndermeler dönemin İstanbul'unda dil–toplum ilişkisinin nasıl şekillendiğine dair ipuçları sunar.

Bu bildiride *Henüz On Yedi Yaşında* romanı üzerinden Tanzimat devrinde dilin toplumsal konumu; Fransızcanın sosyal statü göstergesi olarak işlevi, kadın eğitimi ve terbiyesiyle ilişkisi, dilsel gösteriş ve toplumsal yabancılaşma bağlantısı, Ahmet Midhat'ın pedagojik yaklaşımı boyutlarıyla ele alınacaktır. Netice itibarıyla Ahmet Midhat Efendi'nin romanı, Tanzimat döneminde Fransızcanın yalnızca bir yabancı dil değil aynı zamanda toplumun kültürel kimliğini dönüştüren bir unsur olarak işlev gördüğünü göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ahmet Midhat Efendi, *Henüz On Yedi Yaşında*, Fransızca, Dil ve Toplum, Batılılaşma

The Relationship Between Language and Society and the Sociocultural Function of French in Ahmet Mithat Efendi's Novel *Henüz On Yedi Yaşında*

Elif DURAN OTO

Ahmet Midhat Efendi is one of the most prolific and socially engaged authors of the Tanzimat period. He regarded his novels not merely as aesthetic texts but as instruments serving the mission of “educating the public.” In this respect, his 1881 novel *Henüz On Yedi Yaşında* emerges as a significant example that opens debates on language, society, and Westernization of the era. At the center of the novel is a young female protagonist, Mihriye. Mihriye's learning of French, her Western-style education, and the moral dilemmas into which she is drawn constitute one of the key conflicts that Ahmet Midhat carefully explores.

In the novel, French functions not only as a foreign language but also as a sociocultural symbol. On the one hand, it signifies belonging to the “upper class”; on the other, it serves as a marker of misguided Westernization and moral disintegration. Mihriye's French education, combined with Western upbringing, directly connects to the debates on female identity of the time. Throughout the novel, characters' use of French expressions, references to French books, and allusions to fashion offer valuable insights into how the relationship between language and society was being shaped in nineteenth-century Istanbul.

This paper will examine, through the lens of *Henüz On Yedi Yaşında*, the social position of language in the Tanzimat era; the role of French as a marker of social status; its relation to female education and upbringing; the link between linguistic ostentation and social alienation; and Ahmet Midhat's pedagogical approach. Ultimately, the novel demonstrates that in the Tanzimat period, French functioned not merely as a foreign language but as a transformative element of cultural identity within Ottoman society.

Keywords: Ahmet Midhat Efendi, *Henüz On Yedi Yaşında*, French, Language and Society, Westernization.

Brexit Sonrası Habitus: Nicolas Padamsee'nin *England is Mine* Adlı Eserinde Sembolik Şiddet ve Göçmenlerin Aidiyet Duygusu

Emrah IŞIK

Bu çalışma, Nicolas Padamsee'nin *England is Mine* (2024) adlı eserini Brexit sonrası edebiyatta tartışmalı bir metin olarak ele alır ve Brexit sonrası Britanya'da ırk, göç ve aidiyet konularındaki rahatsız edici dinamikleri ön plana çıkarır. Pierre Bourdieu'nün habitus, sermaye ve sembolik şiddet gibi tartışmalı kavramlarına atıfta bulunarak, çalışma, bu romanı genç bir göçmenin, egemen neo-ırkçı söylemler bağlamında İngiliz olmanın ne anlama geldiğine dair çelişkili beklentilerini uzlaştırmaya çalıştığı bir kültürel metin olarak incelenmektedir. İnceleme, Brexit'in sembolik şiddetin hem kolaylaştırıcısı hem de meşrulaştırıcısı olarak nasıl ele alındığını vurgulamaktadır. Günlük yaşamda dışlama, ötekileştirme, saldırganlık ve ırkçılığın kurumsallaşmış temsilleri, eserin ilişkisel yapılarında, göçmen habitusunda görülmektedir. Aksan, argo ve çevrimiçi retorik gibi sembolik-dilbilimsel sermayenin bu tür yansımaları, özgünlük, tanınma ve kültürel meşruiyetin tartışıldığı tartışmalı kaynaklar olarak da tasvir edilmektedir. Çalışma, dijital platformların hem aidiyet hem de radikalleşmeyi kolaylaştırma biçimine ışık tutarak, romanın çevrimiçi söylemi dijital çağda dil sermayesi üzerindeki daha geniş mücadelelerin bir yansıması olarak biçimsel olarak dâhil etmesini ortaya koymaktadır. *England is Mine*, Brexit sonrası Britanya'da, göçmen gençlerini savunmasızlık, dışlanma ve direnişe açık hale getiren ırksal tanıma politikalarının nasıl yeniden ele alındığını yansıtmaktadır. Çalışma, Bourdieu'nün kuramsallaştırdığı sembolik güç kavramlarını, neo-ırkçılık, çevrimiçi radikalleşme ve göçmenlerin aidiyet politikası üzerine çağdaş söylemlerle bir araya getiren disiplinlerarası bir bakış açısı sunmaktadır. Bu disiplinlerarası yaklaşım, Padamsee'nin romanını Brexit sonrası sosyo-politik manzarayı anlatmada edebiyatın rolünü anlamak için önemli bir metin olarak konumlandırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Brexit sonrası edebiyat, Pierre Bourdieu, sembolik şiddet, neo-ırkçılık, göçmen aidiyeti.

Post-Brexit Habitus: Symbolic Violence and Migrant Belonging in Nicolas Padamsee's *England is Mine*

Emrah IŞIK

This paper examines Nicolas Padamsee's *England is Mine* (2024) as a controversial text in post-Brexit literature, foregrounding the disturbing dynamics of race, migration, and belonging in post-Brexit Britain. Referring to Pierre Bourdieu's arguable concepts such as habitus, capital, and symbolic violence, the novel is examined as a cultural text, within which the protagonist, a young immigrant, attempts to negotiate the conflicting expectations of what it means to be "English" in the context of dominating neo-racist discourses. The analysis highlights how Brexit is treated as both a facilitator and legitimizer of symbolic violence. The exclusions, othering, aggressions, and institutionalized representations of racism in daily life are seen within the relational structures of the work, within the migrant habitus. Such reflections of symbolic-linguistic capital as accent, slang, and online rhetoric are also depicted as contested resources through which authenticity, recognition, and cultural legitimacy are argued. The study sheds light on the manner in which digital platforms facilitate both belonging and radicalisation, thereby unveiling the novel's formal incorporation of online discourse as a mirror of the broader struggles over linguistic capital in the digital age. *England is Mine* reflects how post-Brexit Britain reconsiders the racialised politics of recognition that leaves migrant youth wide open for vulnerability, exclusion, and resistance. The paper offers an interdisciplinary perspective that synthesises the concepts of symbolic power as theorised by Bourdieu with contemporary discourses on neo-racism, online radicalisation, and the politics of migrant belonging. This interdisciplinary approach positions Padamsee's novel as a crucial text for understanding the role of literature in narrating the post-Brexit socio-political landscape.

Keywords: *Post-Brexit literature, Pierre Bourdieu, symbolic violence, neo-racism, migrant belonging.*

Bir Kimlik Göstereni Olarak Dini Dil

Esra ASLAN TURAN

Topluluk yaşamı ile ilgili sayısız birikimi bünyesinde taşıyan dil, onu kullananların niyetini, tecrübelerini, karakterini ve aidiyetlerini yansıtan gösterimlere sahiptir. İnsanlar arası bir etkileşim kaynağı olduğu sürece dil canlı bir anlam deposu şeklinde toplumsal kimliklerin işaretlerini barındırır. Dil bir simge sistemi olarak kendisini kullananların niyetine bağlı olarak da yan anlamlar kazanır. Bu sayede aynı dil grubu içinde sayısız dil cemaati oluşur. Her bir cemaat kendine özgü bir dil bagajı benimser. Belirli kelimeler ve onların kullanılma biçimleri üzerinden şekillenen topluluklar bu yolla kendilerini öteki gruplardan ayırır ve kendilerine özgü bir kimlik kazanmış olurlar. Yani kelimeler ve bunları kullanım tercihleri simgesel anlamlar da kazanarak kişileri açıkça söylemedikleri hususlarda da işaretleyerek onları belirli gruplara dahil eder. Böylece içerisinde iletişim yapıldığı ortak anlam sistemi, grubun üyelerini birbirini için anlaşılır ve tanıdık kılar. Bu durum, kelimelerin sözlük anlamları yanında kullanıcı ve alıcıların ona yükledikleri yan anlamlarla da karakter kazandığı anlamına gelir. Dolayısıyla sözcükler için tanımlı anlamlar yanında toplumsal uzlaşma yoluyla kendilerine yüklenen anlamların da bulunması iletişimin, grup kimliğiyle şekillenen bir süreç olduğunu gösterir. Bu bağlamda mesleki, ailevi, kitabi, mahalli, dini vb. birçok dilden bahsedilebilir. Dil üzerinde kimlik belirleyici aktörlerden bir olan din, inananlarını grubun ortak karakterini, inanış ve kabullerini içerecek bir dil etrafında bir araya getirir.

Din grup içinde benzerlikler, gruplar arasında ise farklılıklar yaratarak sosyal kimlik için güçlü bir zemin yaratır. Bunun araçlarından biri olan dini dil, temsil ettiği gruba bağlı olanlara, bazen dolaylı bazen de doğrudan biçimde uymaları gereken davranış kodlarını sağlayarak onları harekete geçirici güçler, değerler ve davranışlar konusundaki imalarıyla etki eder. Bu dil, inanan kişinin inanma biçimlerini ve tercihlerini ortaya koyduğu gibi varsa eğer herhangi bir dini gruba bağlı olup olmadığını da yansıtır. Benzerlerle paylaşılan dini dilin kullanımı, kişinin belirli kimseler ve topluluklar nezdinde kazanacağı toplumsal meşruiyetin de zeminini oluşturur. Aynı dili kullananlar toplumsal etkileşimin düzenli ve beklendiği gibi sürmesini sağlarlar. Bu aynı zamanda kendi aralarındaki toplumsal uzlaşının da gösterenidir. Rızık, hak, haram, helal, hürmet, şükür gibi kelimelerin seçimi, insanı, hayatı ve olup bitenleri değerlendirme biçimi hakkındaki ortak tavrı yansıtır. Şerif Mardin'in tabiriyle aynı İslami lehçeyi kullananlar kendi aralarında bir ortak yaşam stratejisi geliştirdiklerini belli eden ayırdedici bir kimlik ortaya koymuş olurlar. Topluluğu bir araya getiren bu dinsel dil yoluyla kişisel davranışlara rehberlik eden ideal bir toplumun haritası çizilmiş olur. Bu tebliğde dilin kimlik kurucu işlevinin dini bağlamda tartışılması ve bu çerçevede dini dilin etkileşim süreçleri boyunca aidiyetleri ortaya koymada ne ölçüde güçlü bir belirleyici olduğu üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dini Dil, Din Dili, Dini Kimlik, Dinsel Aidiyet, Aidiyet Dili.

Religious Language as a Signifier of Identity

Esra ASLAN TURAN

Language, which embodies countless accumulations of knowledge related to community life, possesses representations that reflect the intentions, experiences, character, and affiliations of its users. As a source of human interaction, language, as a living repository of meaning, embodies the signs of social identities. As a symbolic system, language acquires connotations based on the intentions of its users. This gives rise to countless language communities within the same language group. Each community adopts a unique linguistic baggage. Communities shaped by specific words and their usage patterns distinguish themselves from other groups and acquire a unique identity. In other words, words and their choices of use also acquire symbolic meanings, marking individuals even in matters they do not explicitly express, and integrating them into specific groups. Thus, the shared system of meaning within which the message is structured makes it understandable and familiar to members of the group. This means that words, in addition to their literal meanings, also acquire character through the connotations attributed to them by users and recipients. Therefore, the presence of meanings assigned to words through social consensus, in addition to defined meanings, demonstrates that communication is a process shaped by group identity. In this context, many languages can be discussed, including professional, familial, scriptural, local, religious, and so on. Religion, one of the linguistic factors that defines identity, unites its followers around a language that embodies the group's shared character, beliefs, and precepts.

Religion creates similarities within a group and differences between groups, creating a strong foundation for social identity. Religious language, one of the tools of this, influences those affiliated with the group it represents, sometimes indirectly, sometimes directly, by providing them with codes of conduct they must adhere to, influencing them through its implications for motivation, values, and behaviors. This language reveals the believer's beliefs and preferences, as well as reflecting whether they are affiliated with any religious group, if any. The use of religious language shared with peers also forms the basis for the social legitimacy a person gains in the eyes of certain individuals and communities. Those who use the same language ensure that social interaction continues regularly and as expected. This also demonstrates the social consensus among them. Words such as "rizq" (sustenance), "hak" (right), "haram" (forbidden), "halal" (halal), "respect," and "shukr" (gratitude) aim to foster a common attitude toward evaluating humanity, life, and events. In Şerif Mardin's words, those who use the same Islamic dialect demonstrate a distinctive identity, demonstrating that they have developed a shared life strategy. Through this religious language that unites the community, a map of an ideal society is drawn that guides personal behavior. This paper will discuss the identity-building function of language within a religious context and, within this framework, focus on the extent to

which religious language is a powerful determinant in establishing affiliations throughout the processes of interaction.

Keywords: *Religious Language, Language of Religion, Religious Identity, Religious Affiliation, Language of Affiliation.*

İngilizce Eğitiminde İstem Okuryazarlığı ve Öğrenen Özerkliği: Yapay Zekâ Destekli Öğrenme Ortamlarında Geleceğin Profesyonellerini Hazırlamak

Eyüp DİLBER & Mohammadreza VALİZADEH

Özerk öğrenme, İngilizceyi ikinci dil (İİD) olarak öğrenme alanında merkezi bir konumda yer almakta olup bağımsız araştırma, yansıtıcı düşünme ve yaratıcı katılım gibi temel yeterlikleri içermektedir. Günümüzde, Büyük Dil Modellerinin (BDM) yükseköğretime giderek artan biçimde entegre edildiği bir dönemde, bu modellerin önemi yalnızca teknolojik araçlar olarak işlev görmesinin ötesine geçmektedir. Aksine, öğrenenlerin bilişsel bağımsızlıklarını ve mesleki öz-yeterliklerini geliştiren güçlü katalizörler olarak görülmelidirler. Bu çalışma, İngiliz Dili Eğitimi (İDE) ve İngiliz Dili ve Edebiyatı (İDE) öğrencilerinin BDM'lerle etkili ve sorumlu bir biçimde etkileşim kurmalarını sağlayacak istem (prompt) okuryazarlığı becerileriyle donatılmasına yönelik yaklaşımları incelemektedir. Böyle bir okuryazarlığın geliştirilmesi, öğrencilerin özerkliğini artırmakla kalmayıp, aynı zamanda yapay zekâ ile zenginleşen akademik ve pedagojik ortamlarda vazgeçilmez olan mesleki yeterlikleri de beslemektedir. Bu amaca ulaşmak için çalışma, BDM'lerle anlamlı ve yinelemeli etkileşimleri yapılandırmak üzere tasarlanan üç aşamalı İsteme-Yansıtma-Gözden Geçirme (İYG) modelini kullanmaktadır. Öz-belirleme Kuramı (ÖBK), Vygotsky'nin sosyokültürel öğrenme kuramı ve eleştirel dijital pedagoji ilkelerine dayanan PRR modeli, kuramsal ve uygulamalı boyutları bütünleştirmektedir. Model, uygulama senaryoları, örnek istemler ve İngilizce çalışmalarına istem okuryazarlığını dâhil etmeye yönelik müfredat stratejileri sunmaktadır. Ayrıca, İDE, edebiyat çalışmaları ve yapay zekâ eğitimi alanlarındaki güncel ampirik bulguları sentezleyerek modelin disiplinler arası geçerliliğini ve uyarlanabilirliğini göstermektedir. BDM'lerle bilinçli istem stratejileri aracılığıyla etkileşim kurmak, öğrenenlerin öz-düzenlemelerini, üstbilişsel farkındalıklarını ve kimlik oluşumlarını güçlendirerek özerkliği pekiştirmektedir. İstemler ustalıklarla tasarlandığında, BDM'ler durağan bilgi sağlayıcılar olmaktan çıkarak işbirlikçi entelektüel ortaklara dönüşmektedir. Bu süreçte kazanılan öz-yeterlik, yenilikçi öğretim stratejileri, esnek problem çözme becerileri ve gelişmiş dijital yetkinlik gibi mesleki nitelikleri beslemektedir. Dolayısıyla, istem okuryazarlığının İngilizce müfredatlarının temel bir unsuru olarak yerleştirilmesi, öğrencilerin gelişen eğitim paradigmalarında eleştirel ve yenilikçi biçimde yol almaları için zorunludur. Geleneksel beşeri bilimler alanını çağdaş yapay zekâ olanaklarıyla birleştiren bu beceri, öğrenenleri yalnızca hızlı teknolojik değişime uyum sağlayan bireyler değil, aynı zamanda eğitimin geleceğini şekillendiren aktörler hâline getirmektedir. Nihayetinde bu entegrasyon, onların yaratıcılık, özerklik ve dirençlilik ile kendi alanlarında ilerlemeyi sürdürebilecek liderler olarak konumlanmalarını sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İstem okuryazarlığı, Mesleki gelişim, Öğrenen özerkliği, Üretken Yapay Zekâ.

Prompt Literacy and Learner Autonomy in English Education: Preparing Future Professionals in AI-Enhanced Learning Environments

Eyüp DİLBER & Mohammadreza VALİZADEH

Learner autonomy occupies a central position in the field of English as a Second Language (ESL) learning, as it encompasses the vital competencies of independent inquiry, reflective thinking, and creative engagement. In the current era, where Large Language Models (LLMs) are increasingly integrated into higher education, their significance extends beyond functioning as mere technological aids. Rather, they should be recognized as powerful catalysts for nurturing cognitive independence and professional self-sufficiency among learners. This study investigates approaches to equipping students of English Language Teaching (ELT) and English Literature (EL) with the skills of prompt literacy, enabling them to engage with LLMs effectively and responsibly. By developing such literacy, students not only enhance their autonomy but also cultivate professional capacities that are indispensable in AI-augmented academic and pedagogical environments. To achieve this aim, the study introduces a three-phase Prompt-Reflect-Revise (PRR) model designed to structure meaningful and iterative interactions with LLMs. Grounded in Self-Determination Theory (SDT), Vygotskian sociocultural learning theory, and the principles of critical digital pedagogy, the PRR model integrates both theoretical and practical dimensions. It presents application scenarios, sample prompts, and curriculum-level strategies for embedding prompt literacy within English studies. Furthermore, it synthesizes recent empirical findings from ELT, literary scholarship, and AI education to demonstrate the model's relevance and adaptability across disciplines. Engaging with LLMs through deliberate prompting strategies fosters autonomy by strengthening learners' self-regulation, metacognitive awareness, and identity formation. When prompts are skillfully crafted, LLMs shift from being static knowledge providers to becoming collaborative intellectual partners. The resulting self-sufficiency nurtures professional attributes such as innovative teaching strategies, flexible problem-solving abilities, and advanced digital competence. Thus, embedding prompt literacy as a core element of English curricula is essential for preparing students to navigate and shape evolving educational paradigms. By bridging traditional humanities scholarship with contemporary AI capabilities, learners are empowered not only to adapt to rapid technological change but also to influence the future of education. Ultimately, this integration positions them as leaders capable of advancing their fields with creativity, autonomy, and resilience.

Keywords: *Prompt literacy, Generative AI, Learner autonomy, Professional growth*

Dil Öğreniminde Sosyal Medyanın Etkisi

Ezel PAMUK

Bu çalışma, İngilizceyi yabancı dil olarak öğrenme sürecinde sosyal medyanın rolünü incelemektedir. Araştırma, 10. sınıfta okuyan 31 lise öğrencisiyle gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların büyük çoğunluğu Instagram, YouTube, TikTok ve çevrim içi oyunlar gibi sosyal medya platformlarını aktif olarak kullanmaktadır. Çalışmada nitel bir yaklaşım benimsenmiş, veriler yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Bu görüşmeler, öğrencilerin sosyal medyanın dil öğrenim yolculuklarına nasıl katkı sağladığını ayrıntılı bir şekilde ifade etmelerine imkân vermiştir. Veriler, tekrar eden temaları ve örüntüleri ortaya çıkarmak amacıyla tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir.

Bulgular, öğrencilerin sosyal medyayı özellikle kelime öğrenme, telaffuz geliştirme ve günlük konuşma diline maruz kalma açısından önemli bir araç olarak gördüklerini ortaya koymaktadır. Tekrarlayan kelime kullanımları, anında çeviri imkânı ve ilgi alanlarına yönelik içerikler sayesinde sosyal medya, geleneksel sınıf ortamına kıyasla daha ilgi çekici ve etkili bir öğrenme deneyimi sunmaktadır. Katılımcıların çoğu, günlük olarak maruz kaldıkları İngilizce içerik sayesinde kendilerini daha özgüvenli hissettiklerini belirtmiştir. Özellikle müzik, videolar ve mizah içerikleri (capsler ve memeler) öğrencilerin İngilizceyi eğlenerek öğrenmelerine katkı sağlamıştır. Ayrıca, sosyal medyanın samimi ve rahat ortamı, öğrencileri hata yapmaktan çekinmeden İngilizce denemeye teşvik etmiştir.

Sonuç olarak bu çalışma, sosyal medyanın yalnızca ek bir pratik ortamı değil, aynı zamanda öğrenciler için otantik, eğlenceli ve motive edici bir öğrenme alanı sunduğunu göstermektedir. Öğrenciler sevdikleri içeriklerle bağ kurduklarında, kelime dağarcıklarını daha kolay koruyabilmekte, telaffuzlarını geliştirebilmekte ve öğrendikleri bilgileri hem akademik hem de sosyal ortamlarda kullanabilmektedir. Bu nedenle, sosyal medyanın öğretim stratejilerine entegre edilmesi, sınıf içi deneyimleri zenginleştirebilir, öğrenci özerkliğini destekleyebilir ve dil öğrenimini günlük yaşamın doğal bir parçası hâline getirebilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, EFL, Dijital etkileşim aracılığıyla dil öğrenimi

The Influence of Social Media on Language Learning

Ezel PAMUK

This study explores the role of social media in the process of learning English as a foreign language, focusing on how students use these platforms to improve their skills in real-life contexts. The research was conducted with 31 high school students in the 10th grade, most of whom actively engage with social media platforms such as Instagram, YouTube, TikTok, and online games. A qualitative approach was adopted, and data were collected through semi-structured interviews. These interviews allowed participants to express in detail how social media supports their language learning journey. Thematic analysis was applied to uncover recurring themes and patterns in their responses.

Findings show that students perceive social media as an important tool for learning new vocabulary, improving pronunciation, and gaining exposure to everyday conversational English. They emphasized that features such as repeated exposure to words, immediate translation options, and interest-based content make social media more engaging and effective compared to traditional classroom practices. Many participants reported that their confidence in using English increased significantly as they interacted with English content on a daily basis, particularly through music, videos, and memes. Some also mentioned that the informal and playful atmosphere of these platforms encouraged them to experiment with English without fear of making mistakes.

Overall, the study highlights that social media provides not only additional practice opportunities but also authentic, enjoyable, and motivating contexts for language learning. By connecting with content they genuinely enjoy, students are more likely to retain vocabulary, practice pronunciation, and apply language knowledge in both academic and social situations. These results suggest that integrating social media into teaching strategies can enrich classroom experiences, foster autonomy, and help students build stronger connections with the language in their daily lives.

Keywords: *Social media, EFL, Language learning via digital interaction*

Diana'nın Ölümünün Ardından Manşetlerde Anlamın İnşası: Gazete Başlıklarının Framing Kuramı Açısından Toplumdilbilimsel Bir Analizi

Fatma AYDIN & Ece H. NAZLI

Kitle iletişim araçları, toplumsal olayların algılanış biçimlerini şekillendiren güce sahiptir. Özellikle kriz, felaket veya ölüm gibi kolektif travma anlarında medyanın olaylara yüklediği anlam, toplumsal hafızanın inşasında belirleyici rol oynamaktadır. Medya söylemleri yalnızca olayları aktarmakla kalmaz, aynı zamanda belirli çerçeveler içinde toplumsal anlam üretir. Bu bağlamda Robert Entman'ın geliştirdiği çerçeveleme (framing) kuramı, haber başlıklarının ve metinlerinin sorun tanımları, nedensel açıklamalar ve ahlaki değerlendirmeler üzerinden toplumsal gerçekliği nasıl yapılandırdığını açıklamaya olanak tanımaktadır.

Galler Prensesi Diana'nın 1997 yılındaki ani ölümü, küresel medya gündeminde büyük yankı uyandırmış ve modern toplumların kolektif hafızasında iz bırakan simgesel bir olaya dönüşmüştür. Diana'nın ölümüyle ilgili yazılı basında yer alan manşetler, yalnızca bir ölüm haberinin aktarımı değil; aynı zamanda kültürel anlamların, ulusal kimliklerin ve sembolik temsil biçimlerinin yeniden üretildiği bir alan hâline gelmiştir. Bu araştırma, Prenses Diana'nın ölümü ve cenaze süreci boyunca Birleşik Krallık ve diğer ülkelerde yayımlanan yüksek tirajlı gazetelerde yer alan manşetlerin Entman'ın çerçeveleme kuramı doğrultusunda nasıl yapılandırıldığını incelemektedir. Çalışma, hem kuramın dört temel işlevi (sorun tanımlama, nedensel atıf, ahlaki değerlendirme, çözüm önerisi) hem de tematik çerçeve türleri (örneğin yas çerçevesi, suçlayıcı çerçeve, mitik temsil, kraliyet ailesi eleştirisi vb.) açısından sistematik bir çözümleme yapmayı hedeflemektedir.

Bu çözümleme, Birleşik Krallık ve diğer ülkelerde yayımlanan yüksek tirajlı gazetelerin –örneğin kraliyete yakın İngiliz basını ile uluslararası basının önde gelen temsilcilerinin– Prenses Diana'yı “halkın prensesi” olarak adlandıran söylemleri nasıl çerçevelediğini ve bu söylemlerin farklı toplumsal ve kültürel bağlamlarda anlam üretme süreçlerini nasıl şekillendirdiğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Böylelikle aynı olayın farklı bağlamlarda dil aracılığıyla nasıl yeniden üretildiği toplumdilbilimsel bir perspektifle görünür kılınmaktadır.

Araştırmanın kapsamı, Prenses Diana'nın ölümünün ardından Birleşik Krallık başta olmak üzere çeşitli ülkelerde yayımlanan yüksek tirajlı gazetelerin, ölüm günü ve sonrasındaki bir haftalık süre boyunca attığı manşetlerle sınırlıdır. Çalışmada nitel bir yaklaşım benimsenmiş; söylem çözümlemesi ve Entman'ın çerçeveleme kuramı ekseninde betimleyici bir analiz gerçekleştirilmiştir. Analiz verileri sistematik biçimde kodlanmış; bu veriler üzerinden ülkeler arasında hangi çerçeve türlerinin ve hangi başlıkların öne çıktığı, dolayısıyla medya söylemlerinin toplumsal anlam üretimindeki benzerlikleri ve farklılıkları yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Toplumdilbilim, Çerçeveleme Kuramı, Medya Söylemi, Kolektif Hafıza, Prenses Diana*

Constructing Meaning in Headlines After Diana's Death: A Sociolinguistic Analysis of Newspaper Headlines through Framing Theory

Fatma AYDIN & Ece H. NAZLI

Mass media has the power to shape how societies perceive social events. In moments of crisis, disaster, or death, the meanings attributed by the media play a decisive role in the construction of collective memory. Media discourses do not merely report events but also generate social meaning within specific frames. In this regard, Robert Entman's framing theory provides a useful framework for explaining how newspaper headlines and texts construct social reality through problem definitions, causal attributions, moral evaluations, and proposed remedies.

The sudden death of Princess Diana in 1997 had a profound global impact and became a symbolic event that left a lasting mark on the collective memory of modern societies. Headlines about her death were not only news reports of a tragic loss but also discursive arenas in which cultural meanings, national identities, and symbolic representations were reproduced.

This study examines how headlines published in high-circulation newspapers in the United Kingdom and other countries during Diana's death and funeral were structured through Entman's framing theory. The analysis focuses on both the four core functions of framing (problem definition, causal attribution, moral evaluation, and suggested remedy) and thematic frame types (such as mourning frames, blame frames, mythic representations, and critiques of the royal family).

The comparative analysis aims to reveal how high-circulation newspapers in the UK and abroad – including royalist British outlets and leading international newspapers – framed Princess Diana as “the people's princess” and how such discourses constructed meaning across different social and cultural contexts. In doing so, the study demonstrates how the same event was discursively reconstructed in diverse contexts and makes visible, from a sociolinguistic perspective, the role of language in shaping social identities, ideological approaches, and collective memory.

The study is limited to headlines published in high-circulation newspapers in the United Kingdom and abroad, covering the day of Diana's death and the following week. Adopting a qualitative approach, the research applies discourse analysis within the framework of Entman's theory. The data were systematically coded to identify prominent frame types and headline strategies, enabling a comparative interpretation of similarities and differences in the discursive construction of social meaning.

Keywords: *Sociolinguistics; Framing Theory; Media Discourse; Collective Memory; Princess Diana*

E. D. Polivanov'un Dil Düşüncesinde Toplumdilbilimin Felsefi Temelleri

Fegani BEYLER

Bu bildiri, Rus dilbilimci Evgeniy Dmitriyeviç Polivanov'un (1891-1938) toplumdilbilimin felsefi temellerine yaptığı katkıları ele almaktadır. Polivanov, çok yönlü bir bilgin olarak kısa ve trajik yaşamına karşın, XX. yüzyılın başlarında dilbilim ve toplumsal gerçeklik arasındaki ilişkileri özgün bir biçimde yorumlayabilmiştir. O, akademik çevrelerde genellikle Rusça, Türkistan'daki Türk dilleri, Japonca, Dunganca, fonoloji ve diyalektoloji üzerine yaptığı çalışmalarla bilinmektedir. Ancak onun asıl önemi, dilin doğası ve toplumla ilişkisi konusundaki özgün ve yetkin görüşlerinde yatmaktadır.

Polivanov'un titiz araştırmaları ve bunların sonucunda ortaya koyduğu kayda değer çalışmalar, toplumdilbilimin henüz bağımsız bir disiplin olarak kurumsallaşmamış olduğu bir dönemde, bu alanın felsefi temellerini hazırlar niteliktedir. Onun toplumdilbilime ilişkin felsefi yaklaşımı, her şeyden önce, dilin toplumsal bir varlık olarak anlaşılması gerektiği savına dayanmaktadır.

Bildiride önce Polivanov'un yaşadığı dönemin toplumsal ve ideolojik koşullarından kısaca söz edilecek, onun biyografisi, entelektüel çevresi ve başlıca eserleri tanıtılacaktır. Ardından, söz konusu dönemin baskın politik-kültürel-düşünsel zemininde toplumdilbilimin statüsü, dil politikaları ve toplum mühendisliğiyle ilişkisi tartışılacaktır.

Çalışma, yöntem bakımından Polivanov'un belirli eserlerinin toplumdilbilimsel açıdan çözümlenmesi ve dönemin dil politikalarına ilişkin belgelerin incelenmesine dayanmaktadır.

Bulgular, Polivanov'un dilin doğasına ilişkin görüşlerinde güçlü bir felsefi derinlik olduğunu göstermektedir. Ona göre dil, bireylerin keyfi tercihlerinden bağımsız olarak, tarihsel ve toplumsal koşullar içinde şekillenen kolektif bir üründür. Toplumsal yapılar dilde iz bırakırken, dilsel yapılar da toplumsal kimliklerin, ideolojilerin ve kültürel pratiklerin oluşumunda aktif bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda; Polivanov'un dillerin kökeni ve gelişimi üzerine yaptığı yorumlar, dilin tarihsel evrimini toplumsal bağlamla ilişkilendiren ilk sistematik girişimlerden biridir.

Sonuç olarak, Polivanov'un düşünceleri, toplumdilbilimi yalnızca dil farklılıklarının kuru bir tasvirine indirgememektedir. Aksine, onu felsefi temelleri güçlü, eleştirel-diyalektik bir disiplin olarak yeniden tanımlamaktadır. Bu çerçevede; bu bildirinin başlıca iddiası, Polivanov'un kuramsal mirasının günümüz toplumdilbiliminin felsefi temelleri için hâlâ canlı bir referans noktası olduğudur. Böylelikle, Polivanov'un katkıları hem kuramsal hem de yöntemsel düzeyde çağdaş toplumdilbilim araştırmalarına ışık tutmaya devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: E. D. Polivanov, Toplumdilbilim, Toplumdilbilim ve felsefe, Dil-toplum ilişkisi, Dil felsefesi

The Philosophical Foundations of Sociolinguistics in E. D. Polivanov's Linguistic Thought

Fegani BEYLER

This paper examines the contributions of the Russian linguist Evgeniy Dmitriyevich Polivanov (1891-1938) to the philosophical foundations of sociolinguistics. Despite his short and tragic life, Polivanov, as a polymath scholar, was able to offer original interpretations of the relationship between language and social reality in the early twentieth century. Within academic circles, he is generally recognized for his research on Russian, the Turkic languages of Turkestan, Japanese, Dungan, phonology, and dialectology. Yet his true significance lies in his original and profound reflections on the nature of language and its relationship with society.

Polivanov's meticulous inquiries and the substantial body of work that emerged from them provided a philosophical groundwork for sociolinguistics at a time when it had not yet developed into an independent discipline. His philosophical approach to sociolinguistics was rooted above all in the conviction that language must be understood as a fundamentally social phenomenon.

The paper will first briefly outline the social and ideological conditions of Polivanov's era, followed by an introduction to his biography, intellectual milieu, and major works. It will then address the status of sociolinguistics in the dominant political, cultural, and intellectual climate of the period, exploring its connection with language policies and social engineering.

Methodologically, the study is based on a sociolinguistic analysis of selected works by Polivanov alongside an examination of documents concerning the language policies of the period. The findings reveal that Polivanov's views on the nature of language are marked by considerable philosophical depth. In his view, language is a collective product shaped by historical and social conditions, independent of individual arbitrariness. While social structures leave their imprint on language, linguistic structures likewise play an active role in the formation of social identities, ideologies, and cultural practices. In this respect, Polivanov's reflections on the origins and development of languages represent one of the earliest systematic attempts to connect the historical evolution of language with its social context.

In conclusion, Polivanov's thought does not reduce sociolinguistics to a mere descriptive catalog of linguistic variation. On the contrary, he redefines it as a philosophically grounded, critically dialectical discipline. Accordingly, the central claim of this paper is that Polivanov's theoretical legacy continues to serve as a vital point of reference for the philosophical foundations of contemporary sociolinguistics. His contributions thus remain illuminating for modern sociolinguistic research, both at the theoretical and methodological levels.

Keywords: *E. D. Polivanov, Sociolinguistics, Sociolinguistics and philosophy, Language-society relations, Philosophy of language*

Bir Konuşma Analizi Çalışması: Türkçede Olta Atma Aracı

Göklem TEKDEMİR & Munise EMEK SARIOĞLU

Bu çalışmanın amacı, doğal konuşmalarda “olta atma aracı” (Pomerantz, 1980) ifadelerinin incelenmesidir. Olta atma aracı kişilerin konuşurken bilgi, iltifat, davet alma gibi çeşitli niyetlerle ancak bu niyetleri açık etmemeye çalışarak yaptıkları bir çeşit dil stratejisidir. Bu çalışmanın ayırt edici özelliği olta atma aracının Türkçede ilk defa incelenmesi ve kültürel anlamda değerlendirmesidir.

Bu çalışmada öğretmen-ebeveyn, öğretmen-öğrenci, öğretmen-ebeveyn-öğrenci, arkadaşlar, komşular, mahalle sakinleri arasında toplam altı saati bulan konuşmalar veri olarak incelenmiştir. Eğitim kurumları, kafeterya, ev ve market konuşmalar için ortam oluşturmuştur. Bu çalışmanın verileri 2019-2025 yılları arasında Muğla ve Çanakkale illerinde toplanmıştır.

Bu çalışmada verilerin analizi için Konuşma Analizi yöntemi kullanılmıştır. Konuşma Analizi kişilerin doğal konuşmalarında konuşurken gerçekleştirdikleri eylemlerin dilsel stratejiler kullanılarak nasıl gerçekleştirildiğini incelediğinden analiz yöntemi olarak tercih edilmiştir. Analiz sonucunda doğal konuşmalarda olta atma aracının yedi farklı biçimde gerçekleştiği tespit edilmiştir: olta atma aracı “herhalde”, “yani”, “yanlış hatırlamıyorsam” ve “anladığım kadarıyla” sözcükleri kullanılarak yapılmıştır ayrıca tekrarlamaların, sessizliklerin ve kesinleme söz edimine işaret eden cümlelerin de olta atma aracı oldukları belirlenmiştir. Bu araştırmada doğal konuşmalarda olta atma araçlarının iki farklı örüntü türünde yapıldığı tespit edilmiştir. Bu örüntüler tespit edilirken Konuşma Analizi’nin dizi düzeni ve söz sırası tasarımı kavramlarından faydalanılmıştır. Olta atma aracının Türkçe’de kullanımıyla Türkçe’ye özgü söylemsel yapılar bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Konuşma analizi, Olta atma aracı, Kültür, Dil stratejileri, Söz edimleri

A Conversation Analysis Study: Fishing Device in Turkish Language

Göklem TEKDEMİR & Munise EMEK SARIOĞLU

The aim of this research is to study the terms “fishing device” in naturally occurring talks. Fishing device is a kind of language strategy that people make with the purpose of obtaining information, getting compliments and receiving invitation without expressing their intention explicitly while talking. The distinguishing feature of this research is to study and evaluate fishing device in Turkish language for the first time.

In this study, a total of six hours of conservations among teacher-parent, teacher-student, teacher-parent-student, friends, neighbors, neighborhood residents have been analyzed as research data. Educational institutions, cafeterias, houses, and groceries have provided an environment for naturally occurring talks. The recordings of this research’s data have been collected between 2019-2025 from the province of Muğla and Çanakkale.

In this study, the Conservation Analysis method has been used in order to analyze the data. Conservation Analysis has been preferred as the analysis method due to the fact that it focuses on how speech acts in talk are generated by utilizing linguistic strategies. It has been confirmed that fishing devices occur in seven ways: the fishing device has been made by using the expressions “probably”, “that is to say” “as far as I am concerned”, “to my understanding”, also repetitions, silence and the sentences indicating assertive have been defined as fishing devices as well. At this research, within the naturally occurring talks, it has been determined that fishing devices have been carried out in two kinds of patterns. While these patterns have been identified, it has benefited from the context of sequence organization and turn design concepts. By analyzing the use of the fishing device in Turkish, discourse structures unique to Turkish were identified.

Keywords: *Conversation analysis, Fishing Device, Culture, Language Strategies, Speech acts*

Türkçede “Utanç” Sözcüğü Üzerine: Duygunun Bedensel ve Kültürel Yansımaları

Gülden ALTINTOP TAŞ

Bu makale, temel ve evrensel bir duygu olan utancın Türkçedeki ve Türk kültüründeki yansımalarını incelemektedir. Öncelikle utancın fizyolojik belirtileri (yüz kızarması, bakışın kaçırılması, postürün daralması, terleme vb.) ele alınmakta; ardından yönelimsel ve kavramsal metaforlar çerçevesinde Türkçede utanç duygusunu ifade eden kalıp ve deyimler tartışılmaktadır: mahcup olmak, yüzü kızarmak, çekinmek, utana sıkıla, küçük düşmek, yüzü olmamak, yerin dibine girmek... Bu ifadelerin bedensel küçülme ve aşağı yönelme eğilimini yansıttığı, “yukarı-aşağı” ekseninde “aşağı”nın istenmeyen/kaçınılan anlamlarla eşleştiği ortaya konmaktadır. Karşılaştırmalı bölümde, İngilizcedeki “shame-embarrassment-fear” ayrımlarının bazı yerel dillerde tek bir sözcükle karşılandığına değinilerek kavramsallaştırma farklılıklarının dil-kültür etkileşimiyle biçimlenişi vurgulanmaktadır. Türk kültürü bağlamında hafif mahcubiyetin saygı ve terbiye göstergesi olarak olumlu değerlendirildiği, buna karşılık “yüzsüz/utanmaz” söylemlerinin sosyal yaptırım içerdiği belirtilmektedir. Sonuçta Türkçedeki utanç sözvarlığının bedensel deneyimle güçlü bir bağ kurduğu ve utanç-onur-saygı ekseninde kültürel anlam katmanları kazandığı ileri sürülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Utanç, kavramsal metafor, yönelimsel metafor, bedenlenmiş biliş, Türkçe sözvarlığı.

On the Word "Shame" in Turkish: Physical and Cultural Reflections of the Emotion

Gülden ALTINTOP TAŞ

This article examines shame -a basic and universal emotion- through its linguistic and cultural manifestations in Turkish. It first outlines the physiological correlates of shame (blushing, gaze aversion, postural contraction), then analyzes Turkish conceptual/orientational metaphors encoded in conventional expressions such as mahcup olmak 'to feel abashed', yüzü kızarmak 'to blush', çekinmek 'to hold back out of respect/fear', yerin dibine girmek 'to sink into the ground', and others. These expressions conceptualize shame as downward movement and spatial reduction of the body; along the up-down axis, "down" aligns with avoidance and undesirability. A brief cross-linguistic discussion notes that distinctions like shame-embarrassment-fear in English may map onto a single lexical item in some Aboriginal languages, underscoring how language-culture interactions shape emotion concepts. Within the Turkish cultural frame, mild abashment is often positively valued as a marker of respect and propriety, whereas labels like "shameless" carry social sanctions. Overall, the Turkish lexicon of shame is tightly grounded in bodily experience and layered with culturally specific values along the shame-honor-respect continuum.

Keywords: *Shame, conceptual metaphor, orientational metaphor, embodied cognition, Turkish lexicon.*

Toplumsal Cinsiyet Kültürü Doku Analizinde Toplumdilbilim-Mizah İlişkisi: Dişil ve Eril Kültür

R. Gülin ÖĞÜT EKER

Çok geniş bir alanda hakimiyet kuran toplumsal cinsiyet kültürü, kadın ve erkeğe ait biyolojik, fizyolojik, hormonal özellikler temelinden hareketle toplumun kadın ve erkeğe yüklediği kültürel anlamlar ve beklentiler, bunlara ilişkin tanımlanan davranış kalıpları, değer yargıları, cinsiyet üzerinden oluşturulan kimlikler, kadın ve erkeğin birbirlerine karşı algılayış ve davranış farklılıkları vb. konuları kapsayan çok geniş bir kavramdır; bir başka ifadeyle, toplumsal yapının analitik veri tabanıdır. Eski Yunancada ‘gülme, kaha’ anlamına gelen ‘gelo, gelos, gelao, geloto’ ve ‘logy’ (bilim) kelimelerinden oluşan, ‘gülme bilimi’ olarak adlandırılan gelotoloji (gelotology) ise, özelde gülmenin, genelde mizahın insan vücudundaki etkilerini fizyolojik ve psikolojik perspektiflerden araştıran bir bilim dalıdır. Toplumsal cinsiyet kültürünün iki temel varlığı olan dişil ve eril cinsin, sosyal yapı içinde mizahtan nasıl etkilendikleri, gülme eyleminde cinslere göre farklı perspektiflere sahip olup olmadıkları, aynı olay karşısında benzer ya da farklı tepkiler verip vermedikleri, bu bildirinin temel hipotezidir. Hipotezin oluşturulmasında ve analizinde, dişil ve eril cins arasında benzer/farklı mizah algılarını ölçmek için *The Humor Styles Questionnaire (HSQ)* (Martin vd. 2003) çalışması örnek alınarak sahadan veri derleme aracı olarak *Toplumsal Cinsiyet ve Mizah Anket Formu (TCMAF)* kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet Kültürü, Toplumdilbilim, Mizah, Dişil ve Eril Kimlik

The Sociolinguistics–Humor Relation in The Textural Analysis of Gender Culture: Feminine and Masculine Culture

R. Gülin ÖĞÜT EKER

Gender culture, which dominates an extensive range of social life, is a broad concept encompassing the cultural meanings and expectations that society attributes to men and women based on their biological, physiological, and hormonal characteristics; the behavioral patterns defined in relation to these roles; value judgments; identities constructed through gender; and the perceptual and behavioral differences between men and women. In other words, it serves as the analytical database of social structure.

Gelotology, derived from the Ancient Greek words *gelo*, *gelos*, *gelao*, *geloto* (laughter) and *logy* (science), is known as the “science of laughter.” It is a field of study that examines, from physiological and psychological perspectives, the effects of laughter—and more broadly, humorously.

This paper’s central hypothesis is concerned with how the two fundamental entities of gender culture—feminine and masculine—are influenced by humor within the social structure: whether they possess different perspectives in the act of laughter, and whether they respond similarly or differently to the same event. In formulating and analyzing this hypothesis, the *Gender and Humor Questionnaire (GHQ)* was developed as a data collection tool inspired by *The Humor Styles Questionnaire (HSQ)* (Martin et al., 2003), in order to measure similarities and differences in humor perception between feminine and masculine genders.

Keywords: *Gender Culture, Sociolinguistics, Humor, Feminine and Masculine Identity*

Diasporada Donmuş Dil: Amerika DMV Bölgesinde Yaşayan Türkiye Kökenli Göçmenlerde Kimlik ve Kültürel Aidiyet

H. Rumeysa KÜÇÜKÖNER

Bu çalışma, Amerika Birleşik Devletleri'nin DMV bölgesinin bir kısmında yaşayan Türkiye kökenli göçmen toplulukların dil, kimlik ve kültürel aidiyet ilişkilerini incelemektedir. Bölgedeki göçmen yerleşimlerinde özellikle Giresun'un Yağlıdere ilçesinden gelenlerin yoğunluğu dikkat çekmektedir. Konya yöresinden gelen göçmenler de bulunmakla birlikte, Yağlıdere kökenli toplulukların daha belirgin bir nüfus ağırlığı vardır. Hemşehrilik ve akrabalık bağları üzerinden birbirlerini Amerika'ya davet eden bu gruplar, belirli mahallelerde toplanarak adeta kapalı sosyal ağlar oluşturmuş; böylece dil ve kültürel pratiklerini koruma eğiliminde olmuşlardır. Bu kapalı yaşam tarzı, uzun süreli göç deneyimine rağmen yöresel ağızların muhafaza edilmesini sağlamış, Türkçe'nin bu topluluklarda adeta "donmuş bir organizma" hâline gelmesine yol açmıştır.

Çok uzun süredir yurt dışında yaşayan bu bireylerin hâlâ kendi yöresel şiveleriyle konuşmaya devam ettikleri gözlemlenmektedir. Bu durum, dilin sadece iletişimsel değil aynı zamanda kimliksel bir unsur olarak da işlev gördüğünü göstermektedir. İlginç biçimde, bazı göçmenler İngilizceyi yeterince öğrenememeyi bir gurur vesilesi olarak dile getirirken; aynı zamanda Amerika'da doğan çocuklarının İngilizceyi anadili gibi konuşmasını da gurur kaynağı olarak ifade etmektedir. Bu ikili yaklaşım, DMV'deki göçmen topluluklarda dilin farklı anlamlar yüklenerek kimliğin bir parçası haline geldiğini ortaya koymaktadır.

Araştırmada ayrıca, özellikle sosyo-kültürel bakımdan daha düşük seviyede bulunan ailelerin çocuklarının mutlaka Türkçe öğrenmesini önemsedikleri tespit edilmiştir. Ancak bu önemseme, standart Türkçe öğretme kaygısından ziyade yalnızca çocukların Türkçe konuşabilmesini sağlama çabası olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle çocukların öğrendiği Türkçe çoğunlukla ailelerinin yöresel aksanlarıyla sınırlı kalmakta ve kuşaklar arasında donmuş bir dil aktarımı gerçekleşmektedir.

Sonuç olarak, DMV bölgesinin bir kısmında yaşayan Türkiye kökenli göçmenler arasında dil, yalnızca bir iletişim aracı değil; aynı zamanda kimliğin, aidiyetin ve kültürel sürekliliğin taşıyıcısı olarak varlığını sürdürmektedir. Ancak göçmen toplulukların sosyo-kültürel konumları ve kapalı sosyal yapıları, Türkçe'nin aktarımını hem sınırlı hem de yöresel ağızlarla donmuş bir biçimde kuşaklara taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkçe, Kimlik, Etnik Aidiyet, Amerika, DMV Bölgesi, Diaspora

Frozen Language in Diaspora: Identity and Cultural Belonging Among Turkish-Origin Migrants in the DMV Region of America

H. Rumeysa KÜÇÜKÖNER

This study examines the relationship between language, identity, and cultural belonging among Turkish-origin migrant communities living in a part of the DMV region (Washington D.C., Maryland, Virginia) of the United States. Within the migrant settlements of this area, the concentration of people originating particularly from **Yağlıdere, Giresun** is striking. Although there are also migrants from the **Konya region**, the Yağlıdere-origin groups constitute a more prominent demographic presence. Through kinship and hometown ties, these communities invited each other to the United States, eventually clustering in specific neighborhoods and forming **closed social networks**, which enabled them to preserve their **language and cultural practices**. This semi-isolated lifestyle allowed the retention of regional dialects despite long-term migration, resulting in Turkish becoming a kind of “**frozen organism**” within these communities.

It has been observed that even after living abroad for a very long time, these individuals continue to speak with their local dialects. This demonstrates that language functions not only as a communicative tool but also as a marker of identity. Interestingly, some migrants regard their limited ability to learn English as a **matter of pride**, while at the same time expressing **pride** that their children born in the United States speak English as their mother tongue. This dual attitude reveals how language takes on multiple meanings and becomes intertwined with identity among migrant groups in the DMV region.

The research also shows that especially families with relatively lower socio-cultural status place significant importance on their children learning Turkish. However, this emphasis is not motivated by a concern for teaching **standard Turkish**, but rather by a desire to ensure that their children can simply **speak Turkish**. Consequently, the Turkish spoken by children is largely shaped by their parents' local dialects, leading to an intergenerational transfer of a **frozen form of the language**.

In conclusion, among Turkish-origin migrants living in a part of the DMV region, language survives not only as a means of communication but also as a **carrier of identity, belonging, and cultural continuity**. Nevertheless, the socio-cultural positioning and semi-closed social structures of these communities limit the transmission of Turkish, which is passed down to new generations in frozen and dialect-bound forms.

Keywords: *Mother Tongue, Identity, Ethnic Belonging, Migration, DMV Region, Turkish, Cultural Transmission, Diaspora*

ELT’de Değerlendirme Uygulamaları: Öğretmenlerin Öğrencilerin Dinleme ve Konuşma Becerilerini Değerlendirme Yaklaşımları

Hasan BARAN

Bu çalışma, Türkiye’de lise düzeyinde İngilizce öğretiminde dinleme ve konuşma becerilerinin değerlendirilme yöntemlerini ve karşılaşılan zorlukları incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında iki İngilizce öğretmeni ve 20 lise öğrencisinin görüşleri yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmıştır. Bulgular, öğretmenlerin değerlendirme sürecinde hedeflerin netliği, materyallerin uygunluğu ve rubrik kullanımına odaklandığını ortaya koymaktadır. Buna karşın zaman kısıtlamaları ve uygun araç seçimi gibi zorluklar yaşanmaktadır. Öğrenciler ise değerlendirmeler sırasında kaygı, düşük özgüven ve yeterlilik düzeyi gibi etmenlerle karşılaşmakta, ancak genel olarak değerlendirmeler beceri gelişimini destekleyici olarak algılanmaktadır. Öğrencilerin sınav öncesi hazırlık stratejileri; ders notları, görsel ve işitsel materyaller, arkadaş ve aile desteği gibi yöntemleri kapsamaktadır. Öğretmenlerin sağladığı motivasyon, geri bildirim ve hataları tolere etme yaklaşımı, öğrencilerin kaygı düzeyini düşürmede etkili olmuştur. Çalışma, biçimlendirici geri bildirim ve kişiselleştirilmiş değerlendirme yöntemlerinin önemini vurgulamakta ve öğretmenlerin hem öğrencilerin becerilerini geliştirecek hem de adil ve etkili bir değerlendirme süreci sağlayacak uygulamalar geliştirmelerine ışık tutmaktadır. Sonuçlar, geleneksel ve yenilikçi değerlendirme yöntemlerinin dengeli bir şekilde bir araya getirilmesinin hem öğretmenlerin hem de öğrencilerin ihtiyaçlarını daha iyi karşılayabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: *Dinleme Becerisi, Konuşma Becerisi, Değerlendirme Uygulamaları, Kaygı, Geri Bildirim*

Assessment Practices in ELT: Teachers' Approaches to Evaluating Students' Listening and Speaking Skills

Hasan BARAN

This study aims to investigate the methods and challenges of assessing listening and speaking skills in high school ELT contexts in turkey. The perspectives of two English teachers and 20 high school students were collected through semi-structured interviews. Findings indicate that teachers focus on clarity of objectives, appropriateness of materials, and the use of rubrics, while facing challenges such as time constraints and selecting suitable assessment tools. Students reported experiencing anxiety, low self-confidence, and varying proficiency levels during assessments; nevertheless, assessments were generally perceived as supportive and skill-enhancing. Students' preparatory strategies included course notes, visual and audio materials, and practice with friends or family. Teacher-provided motivation, feedback, and tolerance for mistakes were effective in reducing student anxiety. The study highlights the importance of formative feedback and personalized assessment methods, providing insights for teachers to design assessment practices that are both fair and effective in developing students' skills. The results suggest that a balanced integration of traditional and innovative assessment methods can better address the needs of both teachers and students.

Keywords: *Listening Skills, Speaking Skills, Assessment Practices, Anxiety, Feedback*

Dil İlişkileri Temelinde Eski Uygurca “Ölümler Kitabı”nda Sanskritçe Dinî Terimler (-A-Maddesi)

Hasan İSİ

Uygurlar; tarihte benimsemiş oldukları dinî öğretiler ve bu öğretilerden doğan edebî gelenekle bilinmektedir. İpek Yolu bölgesinde ticaret temelli ilişkide bulundukları Soğd ve Toharlardan gelen etkilerle Manicilik ve Budhacılık öğretileri ile tanışan Uygurlar; ilgili inanç sistemleri temelinde dinî bir edebiyat ortaya koymuşlardır. Ağırlıklı olarak çeviriye dayalı dinî edebiyatla Türk kültür tarihinin yapı taşı olan Uygurlar; Türk dilinin dünya dilleriyle temasını da sağlamıştır. Çin, Soğd, Tohar, Tibet ve Hint halklarıyla kurdukları ilişkiler temelinde elde ettikleri dinî, kültürel ve dinî kazanımlarla Uygurlar; ilk kez sistematik olarak Türk dilinin başta Hint-Avrupa dil grubu olmak üzere, dünya dilleriyle karşılaşmasına sebep olmuşlardır. Uygurlar; dinî terimler noktasında özellikle Buddha dinine ait kavramları aktarmada Türk dilinin yapım ekleri ve anlam aktarımı vb. iç mekanizmalarından yararlanmakla birlikte, dil ilişkileri temelinde Çince, Soğdca, Toharca, Tibetçe ve Sanskritçeden yapılan sözcük alıntılarıyla kapsamlı bir dinî terminolojiye sahip olmuşlardır.

Uygurlarda Budizm; Klasik Öncesi, Klasik ve Klasik Sonrası Uygur Budizmi şeklinde üç evreyle görülmektedir. Dil ilişkileri bağlamında; Eski Uygurcada Budizm’in emekleme çağı olan Klasik Öncesi dönemde Soğdca ve Toharcanın; Budizm’in yaygınlaştığı Klasik dönemde ise Çince ve Toharcanın etkisi söz konusudur. Yuan Hanedanlığı döneminde Kubilay Han tarafından benimsenen Tibet Budizmi ile Uygurlar; Tibetçe ve Sanskritçe ile doğrudan karşılaşmıştır. Bu yönüyle eldeki çalışma, Yuan Hanedanlığı (元朝 Yuáncháo/1280-1368) döneminde Tibet Budizmi etkisiyle ortaya konmuş Eski Uygurca *Ölümler Kitabı* (Tib. བར་དོ་ཐོག་ཐོག་ཐོག་ Bardo Thodol) adlı eserdeki Sanskritçe-Eski Uygurca temelli söz varlığı incelemesine dayanmaktadır. Yuan Hanedanlığı döneminde Hindistan’dan Moğol ülkesine iltica etmiş Hintli rahipler vasıtasıyla Buddha dininin orijinal kaynaklarına erişen Uygurlar; zikredilen doğrudan temas neticesinde Sanskritçe kelimeleri Soğdca ve Toharca gibi aracı diller olmadan Eski Uygurcaya aktarmıştır. Türk Budizmi’nin Tibet etkili dinî geleneğini yansıtan Eski Uygurca *Ölümler Kitabı* (Tib. བར་དོ་ཐོག་ཐོག་ཐོག་ Bardo Thodol); Uygurlarda etkisi hissedilen Sanskritçe leksikal unsurları detaylıca göstermektedir. Eski Uygurca-Sanskritçe dil ilişkilerinin Eski Uygurca *Ölümler Kitabı* (Tib. བར་དོ་ཐོག་ཐོག་ཐོག་ Bardo Thodol) temelli incelendiği çalışmada, ilgili eserin Dizininde Sanskritçe kökene giden ‘A’ harfli leksikal unsurlar ele alınmıştır. Nitel araştırma niteliğindeki çalışmada doküman analizi tekniği kullanılarak Eski Uygurca *Ölümler Kitabı* (Tib. བར་དོ་ཐོག་ཐོག་ཐོག་ Bardo Thodol) adlı eserde tanıklanan Sanskritçe sözcüklerin Eski Uygurcaya aktarılırken yaşadığı değişimler amaçlanmıştır; yapılan inceleme neticesinde Sanskritçe sözcüklerin Türk dilinin fonetiğine uyarlanırken ünlü düşmesi, ünsüz düşmesi ve ünlü türemesi gibi ses olayları yaşadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Dil İlişkileri, Eski Uygurca, Sanskritçe, Alıntılama, Ses Değişiklikleri.

Sanskrit Religious Terms in the Old Uyghur “Book of the Dead” Based on Language Relations (Article –A-)

Hasan İSİ

The Uyghurs are known for the religious teachings they have embraced throughout history and the literary tradition that has emerged from these teachings. The Uyghurs, who came into contact with Manichaeism and Buddhism through the influence of the Sogdians and Tocharians with whom they had trade-based relations in the Silk Road region, produced religious literature based on these belief systems. The Uyghurs, who form the cornerstone of Turkish cultural history with their religious literature based primarily on translation, have also established contact between the Turkic language and the world's other languages. Through the religious, cultural, and religious gains they acquired based on the relationships they established with the Chinese, Sogdian, Tocharian, Tibetan, and Indian peoples, the Uyghurs were the first to systematically bring the Turkish language into contact with world languages, primarily the Indo-European language group. The Uyghurs have developed a comprehensive religious terminology based on word borrowings from Chinese, Sogdian, Tocharian, Tibetan, and Sanskrit, while also utilizing the internal mechanisms of the Turkish language, such as derivational suffixes and semantic transfer, particularly in conveying concepts related to Buddhism. Buddhism among the Uyghurs is seen in three phases: Pre-Classical, Classical, and Post-Classical Uyghur Buddhism. In terms of linguistic relations, Sogdian and Tocharian influenced Buddhism during its infancy in Old Uyghur, the Pre-Classical period, while Chinese and Tocharian influenced Buddhism during its spread in the Classical period. During the Yuan Dynasty, the Uyghurs came into direct contact with Tibetan and Sanskrit through Tibetan Buddhism, which was adopted by Kublai Khan. In this respect, the present work is the Old Uyghur Book of the Dead (Tib. བར་དོ་ཐོད་ཐོད་ Bardo Thodol). During the Yuan Dynasty, Uyghurs gained access to the original sources of Buddhism through Indian monks who had fled to the Mongol Empire from India. As a result of this direct contact, they transferred Sanskrit words into Old Uyghur without the use of intermediary languages such as Sogdian and Tocharian. The Old Uyghur Book of the Dead, reflecting the Tibetan-influenced religious tradition of Turkish Buddhism (Tib. བར་དོ་ཐོད་ཐོད་ Bardo Thodol); It details the Sanskrit lexical elements whose influence is felt among the Uyghurs. The Old Uyghur-Sanskrit language relationship in the Old Uyghur Book of the Dead (Tib. བར་དོ་ཐོད་ཐོད་ Bardo Thodol). In this qualitative research study, the document analysis technique was used to examine the changes experienced by Sanskrit words witnessed in the Old Uyghur Book of the Dead (Tib. བར་དོ་ཐོད་ཐོད་ Bardo Thodol). The aim was to examine the changes experienced by Sanskrit words when transferred into Old Uyghur. The analysis revealed that Sanskrit words underwent phonetic adaptations to the Turkish language, including vowel elision, consonant elision, and vowel formation.

Keywords: *Language Relationships, Old Uyghur, Sanskrit, Borrowing, Sound Changes.*

Özbek Kaynaklarına Göre Ankara Savaşı'nın Söylem Analizi

Hicret DAŞDEMİR

Her söylem, üretildiği bağlama ve söylemi geliştiren öznenin bakış açısına göre şekillenir; bu nedenle tarihsel olayların aktarımı farklılık gösterebilir. Savaş anlatıları ise ideolojik bakış açıları doğrultusunda yeniden üretilen söylemlerin en belirgin örneklerindendir. Türk tarih yazıcılığında da Türk toplulukları arasındaki savaşların tasvirinde, kaynaklara bağlı olarak değişen söylemler dikkat çekmektedir.

Türk tarihinin dönüm noktalarından biri olarak kabul edilen Ankara Savaşı, bir devri kapatıp diğerini başlatması bakımından farklı tarihsel ve ideolojik yorumların odağı olmuştur. Doğu ve Batı Türklüğünde bu savaşın anlatımı, zafer ve yenilgi temsilleri üzerinden karşıt söylemlerin gelişmesine yol açmıştır.

Bu çalışmada, önce Timur'un dönemine ait Zafernâmeler incelenecek, ardından çağdaş Özbek kaynaklarında Ankara Savaşı'nın sunum biçimleri değerlendirilecektir. Analiz sürecinde, söylem çözümlemesine ilişkin Foucault'nun söylem teorisi, Van Dijk'in eleştirel söylem analizi ve Fairclough'un ideolojik söylem yaklaşımı temel alınacaktır. İnceleme, "iç söylem", "dış söylem", "ideolojik söylem" ve "karşıt söylem" kategorileri çerçevesinde yürütülecektir. Bu bağlamda, iç söylemde yazarın geliştirdiği anlatıların kaynağının doğrudan kendi gözlemleri mi yoksa aktarımlar mı olduğu tartışılacak; dış söylemde tarihsel olayın aktarım biçimleri değerlendirilecektir. Karşıt söylem analizinde ise üretilen söylemlerin karşı taraf açısından nasıl bir izlenim doğurduğu ortaya konacaktır. Böylece savaş anlatılarının tarih yazımı açısından nasıl farklılaştığı bütüncül bir biçimde incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Ankara Savaşı, Zafername, Özbek Kaynakları, Söylem Analizi

Discourse Analysis of The Battle of Ankara According to Uzbek Sources

Hicret DAŞDEMİR

Every discourse is shaped by the context in which it is produced and the perspective of its author; therefore, the narration of historical events may vary. War narratives, in particular, represent one of the clearest examples of discourses reinterpreted through ideological standpoints. In Turkish historiography as well, the depiction of conflicts between Turkic groups often reveals significant differences depending on the source.

The Battle of Ankara, regarded as a turning point in Turkish history for ending one era and initiating another, has become the focus of divergent historical and ideological interpretations. Among Eastern and Western Turks, its narration has produced opposing discourses shaped around victory and defeat.

This study will first examine Zafernâmas from Timur's era and then analyze the representation of the Battle of Ankara in contemporary Uzbek sources. The analysis will be carried out within the frameworks of Foucault's discourse theory, Van Dijk's critical discourse analysis, and Fairclough's ideological discourse approach. The evaluation will focus on "internal discourse," "external discourse," "ideological discourse," and "oppositional discourse." In this context, internal discourse will address whether the author's narratives are based on personal observations or secondary transmissions, while external discourse will examine the modes of historical representation. Oppositional discourse, on the other hand, will reveal how the constructed narratives were perceived from the perspective of the opposing side. Through this approach, the study aims to demonstrate how the narratives of the battle diverge within the broader field of historiography.

Keywords: *Battle of Ankara, Zafernâme, Uzbek Sources, Discourse Analysis.*

A Review of Accent Legitimacy in World Englishes Research

İlayda ERDEM

In the dynamic environment of global communication, English continually interacts with local languages, evolving into a wide array of forms and varieties. This linguistic diversification has resulted in the formation of World Englishes, which is an evolving framework for viewing English as a global language. Within this diversity, the question of accent legitimacy has gained importance, particularly in educational and sociolinguistic contexts. Discussions increasingly focus on which English accents are perceived as legitimate or acceptable, reflecting deeper issues of identity, power, and inclusion. The current systematic review aims to critically synthesize empirical research on how different English accents are legitimized across global contexts. Accordingly, articles published between 2016 and 2025 in the Web of Science database, focusing on accent legitimacy within the framework of World Englishes were examined. The search used the following keywords:

("Global Englishes" or "World Englishes" or "English as a Lingua Franca" or "English accent" or "accent bias" or "linguistic discrimination") and ("language education" or "language teaching" or "TESOL" or "ELT" or "EFL")

From 148 initially identified articles, 63 met the inclusion criteria: empirical, peer-reviewed, English-language studies focusing on attitudes toward accent diversity in educational settings. Studies were excluded if they were only theoretical or unrelated to accent.

The analysis revealed that Inner Circle accents (e.g., American, British) were generally perceived as more prestigious and intelligible. Outer-circle varieties (e.g., Indian, Chinese, Malaysian) were often seen as less legitimate. However, intelligibility and communicative effectiveness are beginning to gain more value against native-like pronunciation. Attitudes toward accent diversity are largely shaped by factors such as familiarity, media exposure, cultural background, and social prestige. Moreover, some educational interventions in the studies led to positive attitude changes toward accent diversity, revealing changing perspectives within English language education.

Keywords: *World Englishes, Global Englishes, accent legitimacy, accent perception*

Dünya İngilizceleri Araştırmalarında Aksan Meşruiyeti Üzerine Bir İnceleme

İlayda ERDEM

Küresel iletişimin dinamik ortamında, İngilizce yerel dillerle sürekli etkileşim halinde olup, çok çeşitli biçim ve türlere evrilmektedir. Bu dilsel çeşitlilik, İngilizceyi küresel bir dil olarak gören ve sürekli gelişen bir çerçeve olan Dünya İngilizceleri anlayışının ortaya çıkmasına yol açmıştır. Bu çeşitlilik içinde, aksan meşruiyeti meselesi özellikle eğitimsel ve sosyodilbilimsel bağlamlarda önem kazanmıştır. Tartışmalar giderek daha fazla, hangi İngilizce aksanlarının meşru ya da kabul edilebilir görüldüğü üzerine yoğunlaşmakta ve bu da kimlik, güç ve kapsayıcılık gibi daha derin meseleleri yansıtmaktadır. Mevcut sistematik derleme, farklı İngilizce aksanlarının küresel bağlamlarda nasıl meşrulaştırıldığına dair ampirik araştırmaları eleştirel bir şekilde sentezlemeyi amaçlamaktadır. Buna göre, 2016 ile 2025 yılları arasında Web of Science veri tabanında yayımlanmış, Dünya İngilizceleri çerçevesinde aksan meşruiyetine odaklanan makaleler incelenmiştir. Arama, aşağıdaki anahtar kelimeler kullanılarak yapılmıştır:

("Global Englishes" or "World Englishes" or "English as a Lingua Franca" or "English accent" or "accent bias" or "linguistic discrimination") and ("language education" or "language teaching" or "TESOL" or "ELT" or "EFL")

Başlangıçta belirlenen 148 makaleden 63'ü, eğitim ortamlarında aksan çeşitliliğine yönelik tutumlara odaklanan, ampirik, hakemli, İngilizce dilinde yazılmış çalışmalar olma kriterlerini karşılamıştır. Yalnızca teorik olan veya aksanla ilgisi olmayan çalışmalar hariç tutulmuştur.

Analiz, İç Çember aksanlarının (ör. Amerikan, İngiliz) genel olarak daha prestijli ve anlaşılır olarak algılandığını ortaya koymuştur. Dış Çember aksanların (ör. Hint, Çin, Malezya) genellikle daha az meşru olarak görülmektedir. Ancak, anlaşılabilirlik ve iletişimsel etkililik giderek anadili benzeri telaffuza karşı daha fazla değer kazanmaya başlamaktadır. Aksan çeşitliliğine yönelik tutumlar, büyük ölçüde aşinalık, medyada maruz kalma, kültürel arka plan ve sosyal prestij gibi faktörler tarafından şekillenmektedir. Ayrıca, bazı eğitimsel müdahaleler çalışmalarda aksan çeşitliliğine yönelik olumlu tutum değişikliklerine yol açmış, İngilizce dil eğitimi içerisinde değişen bakış açılarını ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Dünya İngilizceleri, Küresel İngilizceler, aksan meşruiyeti, aksan algısı

Tunyukuk Yazıtı Örnekleminde Kazanmak Ediminin Kavramsal Görünümü¹

İsmail EKİCİ

Toplum içerisinde yaşayan insanların bulunduğu yere ve duruma göre belli bir varoluş sergilemesi gerekir. İnsanoğlunun yaratıldığı ilk ana dek bağlanabilecek olan bu durum, farklı şekillerde ele alınabilmektedir. Bireysel ve toplumsal düzeyde; tarihsel, psikolojik, sosyolojik, felsefi ve ekonomik anlamda incelenen varoluş durumu, bilişsel temelde dilbilim çerçevesinde de ele alınabilmektedir. Dilin kavramsal gerçekliğinde bulunan deneyimler ve bilgiler, içinde bulunan toplumun yaşayış biçiminden, kültüründen, coğrafyasından kısaca ifade etmek gerekirse hayatı anlamlandırma noktasında toplumda var olan tüm unsurlardan etkilenmekte ve bu unsurlara göre şekillenmektedir. İnsanın kavramsallaştırma yeteneğine bağlı olarak ortaya çıkan ve kullanılan sözcükler, sahip olduğu kavramı ve kavramın arka plan bilgisini taşıyabilmektedir. Bu bakımdan gerek yazılı gerek sözlü olarak dile getirilen sözcelerdeki bu bilgi ve deneyimler hem artzamanlı hem de eşzamanlı olarak dilbilimsel çalışmalara konu olabilmektedir. Bilişsel anlamda ele alınan dil verileri, toplumun hafızasındaki bilgilerin ortaya konmasına aracılık eder. Bilişsel semantik bir perspektifle ve semantik ilişkilendirme yoluyla analiz edilen bir dilsel yapının metaforik, metonimik veya kategorik görünümü, toplumun işlemiş olduğu veya tecrübe edindiği bilgiyi de yansıtır. Metaforik ve metonimik ifadeler bu anlamda öne çıkan temel unsurlar olarak gösterilir. Sözcük, cümle ve metin düzeyinde bulunabilen ve bu çalışmanın konusuna kaynaklık eden metaforlar gerek bilinçli gerekse farkında olmadan anlık olarak kullanıldığında tespit edilmesi mümkün olan yapılardır. *Kaynak Alan* ve *Hedef Alan* ilişkisi içerisinde kavramlar haritalanabilmekte ve kavramsallaştırılan gerçeklik de açığa çıkarılabilmektedir. Bu kapsamda yapılan çalışmalar, sunmuş olduğu bilgiler bakımından sözü edilen disiplinler için önem arz etmektedir.

Bu bildiride, insanın varoluşsal gerekliliklerini sağlayan temel edimlerin başında kabul edilebilecek olan ve yazıtta *kazganmak* olarak geçen *kazanmak* edimi, Eski Türkçe metinlerinden olan Tunyukuk Yazıtı örnekleminde günümüz Türkiye Türkçesi örnekleri de dikkate alınarak değerlendirilecektir. Ayrıca araştırmada, bir toplumda *kazanmak* ediminin konu olan durum için *ne* olabileceği üzerine yoğunlaşmıştır. Bu edim, *dilsel* ve *bilişsel bağlam* sağlanarak anlamlandırılmış; bir milletin var olma gerekliliği olarak KAZANMAK/BAŞARMAK VAR OLMAKTIR şeklinde kavramsallaştırıldığı tespiti çerçevesinde savunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Kazganmak, Eski Türkçe, Tunyukuk, Bilişsel Dilbilim, Metafor.*

¹ Bu bildiri, araştırmacının “Bilişsel Eksilti -Tunyukuk Yazıtı Bağlamında-“adlı doktora tezinden de yararlanılarak üretilmiştir.

The Conceptual Appearance of the Act of Kazganmak in the Tunyukuk Inscription Sample

İsmail EKİCİ

Human beings living within society must display a certain mode of existence according to the place and situation they are in. This condition, which can be traced back to the earliest stages of human creation, can be addressed in different ways. On both individual and social levels, the state of existence—which can be examined historically, psychologically, sociologically, philosophically, and economically—can also be considered within the framework of cognitive linguistics. The experiences and knowledge found in the conceptual reality of language are influenced and shaped by the way of life, culture, and geography of the society in which they exist. In other words, all elements present in a society affect and shape the process of making sense of life. The words that emerge depending on human beings' capacity for conceptualization can carry the concept itself as well as the background knowledge of that concept. In this sense, whether expressed orally or in writing, the knowledge and experiences embedded in words also contribute to the continuity of cultural memory and are simultaneously analyzed within cognitive studies. From a cognitive semantic perspective, linguistic data analyzed through semantic structuring—whether metaphorical, metonymic, or categorical—reflect the knowledge or experiences acquired by society. Metaphorical and metonymic expressions are highlighted as fundamental elements in this regard. Words, sentences, and texts that contain such expressions can be identified as structures that generate metaphors consciously or unconsciously and are used spontaneously in daily language. The relationship between *Source Domain* and *Target Domain* can reveal conceptual mappings and realities within the process of conceptualization. In this sense, the studies presented here are of significance in terms of the knowledge they reveal for the mentioned disciplines.

In this paper, the act of *kazanmak*, which can be accepted as one of the fundamental acts that provide for the existential necessities of human beings and is referred to as *kazganmak* in the inscription, will be evaluated using examples from modern Turkey Turkish, taking into account examples from the Tunyukuk Inscription, which is an Old Turkic text. Furthermore, the research focuses on *what* the act of *kazanmak* might mean in a given situation within a society. This act has been interpreted within a *linguistic* and *cognitive context*; it has been argued that it is conceptualized as TO WIN/ TO SUCCEED IS TO EXIST, as a necessity for the existence of a nation.

Keywords: *Kazganmak, Old Turkic, Tunyukuk, Cognitive Linguistics, Metaphor.*

İki Dilliliğin Yeni Dil Öğrenme Yatkınlığı Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi

İsmet KAYA

Bu çalışma, Diyarbakır ili Kocaköy ilçesindeki ortaokul kademesinde eğitim gören iki dilli öğrencilerin Arapça öğrenme süreçlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, nitel bir yöntemle gerçekleştirilmiş olup, yarı yapılandırılmış görüşme formları kullanılarak 20 öğrenci ile görüşmeler yapılmıştır. Araştırmanın temel amacı, iki dilli öğrencilerin Arapça öğrenme motivasyonlarını, dil bilgisi ve önceki dil öğrenme deneyimlerinin Arapça öğrenme süreçlerine etkilerini anlamaktır. Öğrencilerin dil öğrenme stratejileri, bilişsel esneklikleri ve iki dilliliğin Arapça öğrenmeye olan yatkınlıkları üzerindeki etkileri de araştırılmıştır. Bulgular, iki dilliliğin öğrencilerin Arapça öğrenme yatkınlıkları üzerinde olumlu etkiler yarattığını göstermektedir. Öğrenciler, iki dilli olmanın bilişsel becerilerini geliştirdiğini, dil engellerini aşmalarına yardımcı olduğunu ve öğrenme süreçlerinde daha esnek bir yaklaşım sergilediklerini ifade etmişlerdir. Özellikle, "duyarak öğrenmeye çalışma" stratejisinin, öğrencilerin telaffuz ve dinleme becerilerini geliştirmede etkili olduğu vurgulanmıştır. Bununla birlikte, bazı öğrenciler dil geçişleri sırasında zorluklar yaşadıklarını ve bu durumun öğrenme süreçlerini olumsuz etkilediğini belirtmişlerdir.

Araştırma, iki dilli bireylerin dil öğrenme süreçlerine dair önemli bulgular sunmakta ve eğitim programlarının geliştirilmesi, öğretmen eğitimi, destekleyici ortamların oluşturulması gibi önerilerde bulunmaktadır. Ayrıca, iki dillilik konusundaki literatür taraması, bu alandaki mevcut bilgilerin derinleştirilmesine katkı sağlamaktadır.

Sonuç olarak, iki dilli öğrencilerin dil öğrenme süreçlerinin daha iyi anlaşılması, eğitim politikalarının ve uygulamalarının geliştirilmesi açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışma, Arapça öğrenme süreçlerinde karşılaşılan güçlüklerin aşılmasında ve öğrencilerin dil öğrenme motivasyonlarının artırılmasında önemli bir kaynak teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: İki dillilik, Arapça öğrenme, Motivasyon, Dil öğrenme stratejileri

İki Dilliliğin Yeni Dil Öğrenme Yatkınlığı Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi

İsmet KAYA

This study aims to examine the Arabic learning processes of bilingual students studying at secondary school level in Kocaköy district of Diyarbakır province. The research was conducted using a qualitative method, with semi-structured interview forms applied to 20 students. The main objective of the study is to understand the impact of bilingual students' motivation for learning Arabic, grammar, and previous language learning experiences on their Arabic learning processes. The students' language learning strategies, cognitive flexibility, and the effects of bilingualism on their aptitude for learning Arabic were also examined. The findings demonstrate that bilingualism has a positive impact on students' Arabic learning aptitude. The students reported that being bilingual enhanced their cognitive skills, helped them overcome language barriers, and enabled them to adopt a more flexible approach in their learning processes. In particular, the strategy of "learning through listening" was emphasized as effective in improving their pronunciation and listening skills. However, some students mentioned facing difficulties during language transitions, which negatively affected their learning processes.

The study provides significant findings regarding the language learning processes of bilingual individuals and offers recommendations for the development of educational programs, teacher training, and the creation of supportive environments. Furthermore, the literature review on bilingualism contributes to the deepening of existing knowledge in this field.

In conclusion, a better understanding of bilingual students' language learning processes is crucial for the development of educational policies and practices. This study serves as an important resource in overcoming the challenges encountered in Arabic learning processes and increasing students' motivation to learn languages.

Keywords: *Bilingualism, Arabic learning, Motivation, Language learning strategies*

Challenging the Universalist Tendencies of Western Feminism: Ethel Crowley, Ethnography, and the Diverse Realities of Postcolonial Women

Kanan AGHASİYEV

Ethel Crowley's essay "Third World Women and the Inadequacies of Western Feminism" (1991) is a critique of how Western feminist discourse frequently fails to grasp or reflect women's lived realities in postcolonial cultures. Crowley contends that Western feminism is both sex-blind and culture-blind, while imposing its own norms and frameworks, rooted in Eurocentric, liberal, and secular ideologies, on drastically different cultural settings. She criticises Marxist, radical, and White liberal feminism for their universalising tendencies, which overlook the historical, social, and cultural differences between non-Western women's lives. Crowley emphasises the necessity of ethnographic study in understanding women's multifaceted experiences in postcolonial nations, which is a fundamental contribution of the essay. She criticises Western feminists for aiming to remove practices such as female genital mutilation (FGM) without first examining the cultural, symbolic, and social settings in which they occur. Instead of delving into the underlying causes of these practices, Western researchers frequently assume moral superiority, which results in superficial interventions. Crowley also accuses Western academics of wasting time on "ideological nit-picking" while ignoring previously created, context-specific answers by local scholars and activists. She emphasises how, despite an array of recommended ways to solve the issues of Third World women, Western theorists continue to develop new ideas without acknowledging or using previous work. Crowley gives a powerful example of the Chipko Movement in India, when rural women successfully rejected a huge industrial company's attempt to destroy their forest. This grassroots campaign inspired similar environmental activism in other countries, including Japan. Crowley demonstrates that non-Western women are not powerless victims, despite being routinely depicted as such in Western feminist discourse. In this respect, the goal of this study is to examine Crowley's essay through the perspective of postcolonial feminist theory, focusing on how she challenges Western feminism while also describing the varied reality of Third World women, and raises the question: Has Western Feminism changed since 1991, or is it still the same?

Keywords: Postcolonial feminism, Third World women, Western feminism, ethnography, Ethel Crowley.

Batı Feminizminin Evrenselleştirici Eğilimlerinin Sorgulanması: Ethel Crowley, Etnografi ve Postkolonyal Kadınların Çeşitli Gerçeklikleri

Kanan AGHASİYEV

Ethel Crowley'nin *"Üçüncü Dünya Kadınları ve Batı Feminizminin Yetersizlikleri"* (1991) başlıklı makalesi, Batılı feminist söylemin sömürgecilik sonrası kültürlerde kadınların yaşantısal gerçekliklerini çoğu zaman kavrayamamasına ya da yansıtamamasına yönelik bir eleştiridir. Crowley, Batı feminizminin hem cinsiyet körü hem de kültür körü olduğunu, buna karşın köklü biçimde farklı kültürel bağlamlara kendi normlarını ve çerçevelerini —Avrupamerkezci, liberal ve seküler ideolojilere dayalı— dayattığını ileri sürer. Marxist, radikal ve beyaz liberal feminizmleri evrenselleştirici eğilimleri nedeniyle eleştiren Crowley, bu yaklaşımların Batı dışı kadınların yaşamlarındaki tarihsel, toplumsal ve kültürel farklılıkları göz ardı ettiğini vurgular. Makalenin temel katkılarından biri olarak, sömürgecilik sonrası toplumlarda kadınların çok katmanlı deneyimlerini anlamada etnografik çalışmanın zorunluluğuna dikkat çeker. Batılı feministlerin, kadın sünneti (FGM) gibi uygulamaları, bu pratiklerin içinde yer aldığı kültürel, simgesel ve toplumsal bağlamları incelemeyi ortadan kaldırmaya yönelmelerini eleştirir. Bu tür uygulamaların altında yatan nedenleri çözümlemek yerine, Batılı araştırmacıların çoğunlukla ahlaki üstünlük varsayımına kapıldığını ve bunun da yüzeysel müdahalelerle sonuçlandığını belirtir. Crowley ayrıca Batılı akademisyenleri, yerel araştırmacılar ve aktivistler tarafından daha önce üretilmiş bağlama özgü çözümleri göz ardı ederek "ideolojik ayrıntılarla oyalanmakla" itham eder. Üçüncü Dünya kadınlarının sorunlarına dair pek çok çözüm önerisi bulunmasına rağmen, Batılı kuramcıların bu çalışmaları görmezden gelip sürekli yeni fikirler geliştirmeye yöneldiklerini vurgular. Crowley, Hindistan'daki Chipko Hareketi örneğini vererek, kırsal kadınların büyük bir sanayi şirketinin ormanlarını yok etme girişimini başarıyla engellediklerini aktarır. Bu tabandan yükselen hareket, Japonya dâhil olmak üzere başka ülkelerde benzer çevresel aktivizmlere ilham olmuştur. Böylelikle Crowley, Batı feminist söylemlerinde sıklıkla edilgen kurbanlar olarak tasvir edilseler de Batı dışı kadınların güçsüz olmadıklarını ortaya koyar. Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı Crowley'nin makalesini postkolonyal feminist teori perspektifinden ele almak, onun Batı feminizmine yönelttiği eleştirileri ve Üçüncü Dünya kadınlarının çeşitlenmiş gerçekliklerini nasıl betimlediğini incelemek ve şu soruyu gündeme getirmektir: Batı feminizmi 1991'den bu yana değişti mi, yoksa hâlâ aynı mı?

Anahtar Kelimeler: Postkolonyal feminizm, Üçüncü Dünya kadınları, Batı feminizmi, etnografi, Ethel Crowley.

AI-Generated vs. Teacher-Made: A Comparative Study on EFL Lesson Planning

Kardelen ASLAN & Osman SOLMAZ

Bu çalışma, Yapay Zekâ (YZ) araçlarının, özellikle ChatGPT'nin, Türkiye'nin Diyarbakır ilinde İngilizcenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi bağlamında ders planlama sürecindeki etkinliğini eleştirel bir yaklaşımla incelemektedir. Araştırma, YZ'nin pedagojik açıdan uygun ve bağlama uyarlanabilir içerikler üreterek ders planlamaya anlamlı katkılar sağlayıp sağlayamayacağını araştırmaktadır. Çalışmaya Diyarbakır'da ilkokul, ortaokul ve lise seviyesinde görev yapan 9 İngilizce öğretmeni katılım sağlamıştır. Öğretmenler öğrettikleri seviye ve deneyimlerine göre gruplandırılmıştır. Nitel boyutun baskın olduğu karma yöntem deseninde, ders planlarının rubrik temelli nicel değerlendirmeleri ile birebir katılımcı görüşmelerinden elde edilen nitel veriler bütüncül biçimde analiz edilmiştir.

Hem öğretmenler hem de ChatGPT, önceden belirlenen İngilizce ders konularına göre standart yapıda ders planları hazırlamıştır. Bu planlar; içerik uygunluğu, öğretimsel tutarlılık ve müfredata uyum gibi ölçütlerle değerlendirilmiş, değerlendirme öncesi anonimleştirilmiştir. Hazırlanan ders planları anonim bir şekilde hem öğretmenler hem de ChatGPT tarafından standart bir ders planı değerlendirme rubriğine göre değerlendirilmiştir. Nicel bulgular, YZ destekli planların çoğu boyutta öğretmen planlarına göre az da olsa daha yüksek puan aldığını göstermiştir. Ancak istatistiksel olarak anlamlı fark yalnızca “öğrenme hedeflerinin açıklığı” boyutunda görülmüştür ($p = .007$). Diğer boyutlarda fark kaydedilmemiştir. Nitel bulgular ise bu sonuçları derinleştirmiştir. Öğretmenler, YZ'nin iş yükünü azaltma ve materyal üretiminde destek sağlama potansiyelini kabul etmiş, fakat duygusal zekâ eksikliği, kültürel duyarlılık yoksunluğu ve sınıf içi değişkenlere uyum sağlayamama gibi sınırlılıklarını vurgulamışlardır. Ayrıca pedagojik karar alma süreçlerinde insan sezgisinin vazgeçilmez rolü ifade edilmiştir. Erişim eşitsizliği, etik kaygılar ve teknolojiye aşırı bağımlılık da öne çıkan temalardandır.

Diyarbakır ile sınırlı ve yalnızca ders planlama sürecine odaklanan bu araştırma, YZ'nin İngilizce eğitime entegrasyonuna ilişkin anlamlı katkılar sunmakta ve pedagojik bütünlükle teknolojik yenilik arasında denge kurmanın önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, ders planı, İngilizce öğretimi

Ders Planlarında Dijital Dönüşüm: İngilizce Öğretmenleri ve Yapay Zekâ Karşılaştırması

Kardelen ASLAN & Osman SOLMAZ

This study critically explores the effectiveness of Artificial Intelligence (AI) tools, particularly ChatGPT, in lesson planning for English as a Foreign Language (EFL) education in Diyarbakır, Türkiye. It investigates whether AI can support traditional planning by generating pedagogically sound and contextually adaptable content. 9 EFL teachers from the primary, secondary and high schools of Diyarbakır participated in that study. The participants were categorised according to their teaching levels and teaching experiences. Using a qualitatively dominant mixed-methods design, the research integrates rubric-based quantitative evaluations with qualitative insights from one-to-one interviews with nine EFL teachers.

Both teachers and ChatGPT created lesson plans based on predefined EFL topics and standardized formats. These plans were evaluated using research-informed rubric measuring content relevance, instructional coherence, and alignment with curriculum standards by ChatGPT and teachers. To ensure objectivity, the plans were anonymized before being assessed by the participating teachers and ChatGPT. Quantitative findings showed that while AI-generated lesson plans slightly outperformed those produced by teachers across multiple dimensions, a statistically significant difference was found only in the clarity of learning objectives ($p = .007$). Other aspects, including time management, post-lesson activities, and structural coherence, showed no meaningful statistical differences between the groups. Qualitative findings provided a richer understanding of these results. Teachers acknowledged AI's value in reducing workload and supporting instructional design, especially in terms of activity and material generation. However, participants also highlighted the limitations of AI, particularly its lack of emotional intelligence, cultural sensitivity, and adaptability to dynamic classroom needs. They emphasized the indispensable role of human intuition and pedagogical awareness. Concerns regarding digital inequality, data ethics, and student overreliance on AI were also raised.

Although geographically limited to Diyarbakır and focused only on the lesson planning phase, this study contributes significant insight into the evolving integration of AI in EFL education. It highlights the importance of aligning innovation with pedagogical integrity and sustaining the central role of teachers.

Keywords: *artificial intelligence, lesson planning, English Language Teaching*

Deepfake and Digital Identity Construction: A Sociolinguistic Perspective

Kun YANG

In the digital era, the proliferation of AI-generated deepfake content has intensified a “crisis of trust” in online communication. A striking example is the recent surge of commercial actors using AI to impersonate celebrities in livestream marketing, deceiving audiences into purchasing products. This phenomenon exemplifies how visual and auditory realism no longer guarantees authenticity, challenging traditional assumptions of “seeing is believing.” This study adopts a sociolinguistic perspective to examine how deep-fake technology constructs digital identities and shapes audience perception. Drawing on multimodal discourse analysis, it explores the interplay between linguistic cues, paralinguistic features, and visual representation in AI-generated content. The research highlights the strategies employed to simulate authority, credibility, and familiarity, as well as how audiences interpret or negotiate trust in these interactions. Furthermore, it situates deep-fake-mediated communication within broader social and legal contexts, considering issues such as copyright, personality rights, consumer protection, and platform accountability. By analyzing the semiotic and pragmatic mechanisms of identity construction in deepfake discourse, this study sheds light on the social implications of AI-mediated communication. Findings suggest that linguistic and multimodal strategies play a critical role in shaping perceived authenticity, influencing both consumer behavior and digital social dynamics. The paper concludes by discussing implications for governance, ethical AI deployment, and media literacy, emphasizing the need for coordinated legal, technical, and educational measures to mitigate the risks of trust erosion in digital society.

Keywords: *deepfake; digital identity; multimodal discourse; trust; sociolinguistics.*

Deepfake ve Dijital Kimlik İnşası: Toplumdibilimsel Bir Perspektif

Kun YANG

Dijital çağda, yapay zekâ tarafından üretilen derin sahte (*deepfake*) içeriklerin yaygınlaşması, çevrimiçi iletişimde bir “güven krizi”ni derinleştirmiştir. Dikkat çekici bir örnek, son dönemde ünlülerin yapay zekâ kullanılarak taklit edildiği canlı yayın pazarlama etkinlikleridir; bu durum, izleyicilerin ürün satın almaları için kandırılmasına yol açmaktadır. Bu olgu, görsel ve işitsel gerçekliğin artık özgünlüğü garanti etmediğini göstererek “görmek inanmaktır” anlayışına meydan okumaktadır.

Bu çalışma, derin sahte teknolojisinin dijital kimlikleri nasıl inşa ettiğini ve izleyici algısını nasıl şekillendirdiğini toplumdibilimsel bir bakış açısıyla incelemektedir. Çok modlu söylem çözümlemesinden yararlanarak, dilsel ipuçları, paradilsel özellikler (örneğin ses tonu, vurgu, jest-mimik) ve görsel temsiller arasındaki etkileşimi araştırmaktadır. Araştırma, otorite, güvenilirlik ve aşinalık izlenimlerini taklit etmek için kullanılan stratejileri, ayrıca izleyicilerin bu etkileşimlerde güveni nasıl yorumladıklarını veya müzakere ettiklerini ortaya koymaktadır.

Bununla birlikte, derin sahte aracılı iletişim, daha geniş sosyal ve hukuksal bağlamlar içinde ele alınmaktadır; telif hakkı, kişilik hakları, tüketici korunması ve platform sorumluluğu gibi konular bu çerçevede tartışılmaktadır. Derin sahte söylemindeki kimlik inşasının göstergebilimsel ve pragmatik mekanizmalarını çözümleyerek, çalışma yapay zekâ aracılı iletişimin toplumsal sonuçlarına ışık tutmaktadır. Bulgular, dilsel ve çok modlu stratejilerin algılanan özgünlüğün şekillenmesinde kritik bir rol oynadığını; bunun da hem tüketici davranışını hem de dijital sosyal dinamikleri etkilediğini göstermektedir.

Makale, yönetim, etik yapay zekâ kullanımı ve medya okuryazarlığı konularına ilişkin çıkarımlarla son bulmakta; dijital toplumda güven erozyonu riskini azaltmak için yasal, teknik ve eğitsel önlemlerin eşgüdüm içinde uygulanması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: derin sahte; dijital kimlik; çok modlu söylem; güven; toplumdibilim

Türkiye'de İki Dilli Yabancı Dil Olarak İngilizce (EFL) Öğretmenlerinin Fonolojik Özelliklerine Yönelik Bir Araştırma: Diyarbakır İli Örneği

Kübra BİRGÜL

Bu çalışma, Diyarbakır ilinde görev yapan en az iki dilli yabancı dil olarak İngilizce (EFL) öğretmenlerinin fonolojik özelliklerini araştırmaktadır. Çalışmada araştırılan fonolojik özellikler şunlardır: koartikülasyon, vurgu, tonlama ve ritim. Çalışma, katılımcı öğretmenlerin iki dillilik özelliğinin anadili İngilizce olan konuşmacıların özelliklerinden nasıl farklılaştığını incelemektedir. Ayrıca, çalışma iki dilli yabancı dil olarak İngilizce öğretmenlerinin fonolojik özelliklerinde görülen yaygın sapmaları ve bu sapmaların ardındaki faktörleri araştırmaktadır. Çalışma ayrıca, öğretmen katılımcıların telaffuz doğruluğu ile yaş, cinsiyet, deneyim yılı, öğretim deneyimi ve akademik derece gibi sosyo-demografik özellikleri arasındaki ilişkiyi daha derinlemesine incelemektedir. Mevcut literatür taranmış ve sözü edilen konu ile ilgili yeterli akademik çalışmanın bulunmadığı görülmüştür. Bu çalışmanın literatürdeki bu açığın kapanmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın evreni Türkiye'deki iki dilli İngilizce öğretmenleridir. Araştırmanın örneklemini Diyarbakır ilinin dört merkez ilçesindeki (Kayapınar, Bağlar, Yenişehir, Sur) Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı devlet ortaokulları ve devlet imam hatip ortaokullarında çalışan en az iki dilli İngilizce öğretmenleridir. Örneklem seçme yöntemi kolayda örnekleme (convenience sampling) yöntemidir. Ses ve konuşma verileri ile röportaj kayıtları Tascam DR-05X stereo ses kayıt cihazı kullanılarak katılımcıların İngilizce kelime ve paragraflar listesini okuma ve röportaj sorularına verdikleri cevap kayıtları şeklinde araştırmacı tarafından yüz yüze toplanacaktır. Sosyo-demografik veriler, katılımcıların geçmişleri hakkında bilgi toplamak için tasarlanmış "Sosyodemografik Bilgiler Anketi" yoluyla toplanacaktır. Veriler toplanırken katılımcıların adres, telefon numarası gibi hassas kişisel bilgileri alınmayacaktır, katılımcıların isim ve soyisim gibi kişisel bilgileri çalışmaya eklenmeyecektir ve katılımcılar numaralandırılarak veriler kodlama yöntemi ile analiz edilecektir. Katılımın gönüllülük esasına dayalı olduğu katılımcılara bilgilendirilecektir ve katılımcılardan onay formu imzalamaları istenecektir.

Ses kayıtları Praat konuşma analizi programı kullanılarak analiz edilecek ve karşılaştırmalar yapılacak, ve veriler RStudio ile kodlanarak analiz edilecektir. Bu çalışmanın bulgularının, iki dilli EFL öğretmenlerinin telaffuz özellikleri ve bu telaffuz performansını etkileyen faktörler hakkında iç görüler sağlayacağı öngörülmektedir. Ayrıca, bu çalışmadan elde edilen bulguların ikinci dil telaffuzunun karmaşıklıkları ve telaffuz özelliklerinin pedagojik etkileri konusundaki anlayışımızı geliştireceği beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fonoloji, Dilbilim, Koartikülasyon, Telaffuz, İki Dillilik

An Investigation into the Phonological Features of EFL Bilingual Teachers in Türkiye: Example of Diyarbakır Province

Kübra BİRGÜL

This study investigates the phonological features of bilingual English as a foreign language (EFL) teachers working in Diyarbakır. The phonological characteristics investigated in the study are: coarticulation, stress, intonation, and rhythm. The study examines how the characteristics of the bilingual teachers differ from the characteristics of native English speakers. It also investigates common deviations in the phonological characteristics of bilingual EFL teachers and the factors underlying these deviations. The study also delves deeper into the relationship between the pronunciation accuracy of the teacher participants and their socio-demographic characteristics such as age, gender, years of experience, teaching experience, and academic degree. A review of the existing literature revealed a lack of sufficient academic studies on the subject. It is believed that this study will contribute to filling this gap in the literature.

The population of the study is bilingual English teachers in Turkey. The sample consists of at least bilingual English teachers working in public middle schools and state imam hatip middle schools affiliated with the Ministry of National Education in four central districts of Diyarbakır province (Kayapınar, Bağlar, Yenışehir, and Sur). The sampling method is convenience sampling. Audio and speech data, as well as interview recordings, will be collected face-to-face by the researcher using a Tascam DR-05X stereo voice recorder, in which participants read lists of English words and paragraphs and respond to interview questions. Sociodemographic data will be collected through a "Sociodemographic Information Questionnaire," designed to gather information about participants' backgrounds. Sensitive personal information such as address and telephone number will not be collected during data collection. Personal information such as participants' names and surnames will not be included in the study. Participants will be numbered and analyzed using coding. Participants will be informed that participation is voluntary and will be asked to sign a consent form.

Audio recordings will be analyzed using the Praat speech analysis program, and the data will be coded and analyzed using RStudio. It is anticipated that the findings of this study will provide insights into the pronunciation characteristics of bilingual EFL teachers and the factors influencing this performance. Furthermore, the findings from this study are expected to enhance our understanding of the complexities and pedagogical implications of second language pronunciation.

Keywords: *Phonology, Linguistics, Coarticulation, Pronunciation, Bilingualism*

Sosyal Medya Gönderilerinde Mizah ve İroni: 2025 Türkiye Protestolarının Söylem Tarihsel Yaklaşım ile Çözümlemesi

Kübra ÖZTÜRK & Melike BAŞ

Bu çalışma, sosyal medya söyleminde mizah ve ironinin söylemsel işlevlerini ve ideolojik yönelimlerini çözümlemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın kuramsal çerçevesi, Eleştirel Söylem Çözümlemesi kapsamında Ruth Wodak (2009) tarafından geliştirilen Söylem Tarihsel Yaklaşım'a dayanmaktadır. Eleştirel Söylem Çözümlemesi, toplumsal olguları anlamak ve açıklamak amacıyla söylemi toplumsal bir pratik olarak değerlendirir ve söylem ile sosyal bağlamlar arasında çift yönlü bir ilişki olduğunu kabul eder (Fairclough & Wodak, 1997). Söylem Tarihsel Yaklaşım ise söylemi, toplumsal, siyasal ve tarihsel bağlamlarda çok katmanlı bir pratik olarak ele alan disiplinlerarası bir yöntemdir. Toplumsal eşitsizliklerin, ideolojik yapıların ve güç ilişkilerinin söylem aracılığıyla üretimi, sürdürülmesi ve dönüşümünü inceler (Reisigl & Wodak, 2016). Bu kuramsal çerçeve doğrultusunda, mizah ve ironinin sosyal medya ortamında protesto dilini nasıl dönüştürdüğü ve güçlendirdiği araştırmanın temel odağını oluşturmaktadır. Çalışmada, mizah ve ironi içeren sosyal medya gönderileri amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilerek 4 gönderi analiz edilmiştir. Veri seti, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu'nun tutuklanmasının ardından, 2025 yılı Mart-Nisan aylarında sosyal medya platformlarında (X, Instagram) kamuya açık olarak paylaşılan protesto ve boykot temalı gönderilerden oluşmaktadır. Veriler, Söylem Tarihsel Yaklaşım çerçevesinde tanımlanan beş söylemsel strateji (adlandırma, yükleme, kanıtlama/uslamlama, çerçeveleme, yoğunlaştırma/hafifletme) temel alınarak çözümlenmiştir. Analizler, mizah ve ironinin eleştiriye yumuşatırken ideolojik mesajları güçlendirdiğini göstermektedir. Sosyal medya paylaşımları, birlik ve kolektif eylem duygusunu pekiştirirken, farklı etnik ve politik gruplar arasında dayanışmayı artıran etkili bir protesto iletişim aracı olarak işlev görmektedir. Mizah ve ironi, güç ilişkileri ve devlet baskısına yönelik eleştirel bir araç olarak kullanılırken, aynı zamanda grup aidiyeti ve sosyal gruplar arasındaki sınırların kurulmasında önemli bir rol üstlenmektedir. Araştırmanın sonunda ulaşılan bulgular ışığında, mizah ve ironi içeren sosyal medya paylaşımları yalnızca eğlence amaçlı içerikler değil; dijital çağda direniş ve eleştirel farkındalık yaratma açısından işlevsel araçlar haline gelmektedir. Bu söylemler, politik mücadelede önemli bir rol üstlenmekte; bireylerin toplumsal meselelerle ilgilenme biçimlerini dönüştürmekte ve dijital kamusal alanda alternatif sesler için zemin oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eleştirel söylem çözümlemesi, Söylem tarihsel yaklaşım, Mizah, İroni, Sosyal medya

Humor and Irony in Social Media Posts: A Discourse-Historical Approach to the 2025 Protests in Türkiye

Kübra ÖZTÜRK & Melike BAŞ

This study aims to analyze the discursive functions and ideological orientations of humor and irony in social media discourse. The theoretical framework of the study is based on the Discourse-Historical Approach developed by Ruth Wodak (2009) within Critical Discourse Analysis. Critical Discourse Analysis considers discourse as a social practice in order to understand and explain social phenomena and recognizes a bidirectional relationship between discourse and social contexts (Fairclough & Wodak, 1997). The Discourse-Historical Approach is an interdisciplinary method that deals with discourse as a multi-layered practice in social, political, and historical contexts. It examines the production, maintenance, and transformation of social inequalities, ideological structures, and power relations through discourse (Reisigl & Wodak, 2016). In line with these approaches, the focus of the study is how humor and irony transform and strengthen the language of protest in social media. In this study, social media posts containing humor and irony were selected using purposive sampling, and four posts were analyzed in depth. The dataset consists of protest and boycott-themed posts shared publicly on social media platforms (X, Instagram) in March-April 2025, after the arrest of Ekrem İmamoğlu, Mayor of Istanbul Metropolitan Municipality. The data were analyzed based on the five discursive strategies (nomination, predication, argumentation, perspectivization, intensification/mitigation) defined within the framework of the Discourse-Historical Approach. The analysis shows that humor and irony soften criticism while strengthening ideological messages. Social media posts function as an effective means of protest communication, fostering solidarity and collective action between ethnic and political groups. Humor and irony serve as critical tools to address power relations and state repression, while also playing a significant role in constructing group belonging and drawing boundaries between social groups. In light of the findings, social media posts containing humor and irony are not only content for entertainment purposes; they are becoming functional tools for resistance and critical awareness in the digital age. These discourses transform how individuals engage with social issues and create a platform for alternative voices in the digital public sphere.

Keywords: *Critical discourse analysis, Discourse-historical approach, Humor, Irony, Social media*

Reforming Vanuatu's Educational System to Promote French–English Bilingualism as Mediums of Instruction from Early Childhood to Year 13: A Developmental Opportunity

Lina VUTIALA

This paper examines the prospects and challenges of reforming Vanuatu's educational system to institutionalize French–English bilingualism as mediums of instruction from early childhood to Year 13 (Year 13 in English System, Year 14 or Diplôme d'Accès aux Études Universitaires (DAEU)). In a linguistically diverse nation where both French and English are official languages, yet often unevenly implemented in schooling, this reform is presented as a strategic opportunity to enhance cognitive development, academic achievement, and national cohesion. The study draws on comparative education frameworks, bilingual pedagogy, and postcolonial language policy analysis to assess how dual-language instruction can bridge equity gaps, support cultural identity, and align with the country's multilingual realities.

Empirical data from pilot programs, teacher training institutions, and language acquisition research are mobilized to evaluate feasibility, stakeholder perceptions, and curriculum implications. The paper also explores how such a reform could strengthen access to higher education and lifelong learning, including alternative pathways like the Diplôme d'Accès aux Études Universitaires (DAEU). Ultimately, the proposed bilingual model is positioned not only as an educational innovation, but as a catalyst for inclusive and sustainable development in Vanuatu.

Keywords: *bilingual education – language policy – French and English – educational reform – Vanuatu – inclusive development – postcolonial pedagogy*

Vanuatu Eğitim Sisteminin Erken Çocukluktan 13. Sınıfa Kadar Öğretim Dili Olarak Fransızca-İngilizce İkiliğini Teşvik Edecek Şekilde Yeniden Düzenlenmesi: Bir Kalkınma Fırsatı

Lina VUTIALA

Bu makale, Vanuatu'nun eğitim sisteminin erken çocukluktan 13. sınıfa kadar (İngiliz eğitim sisteminde 13. sınıf, Fransız sisteminde 14. sınıf veya *Diplôme d'Accès aux Études Universitaires - DAEU*) öğretim dili olarak Fransızca-İngilizce iki dilliliğin kurumsallaştırılmasına yönelik reformunun olasılıklarını ve zorluklarını incelemektedir. Her iki dilin de resmî statüye sahip olduğu, ancak eğitimde çoğu zaman eşit biçimde uygulanmadığı dilsel açıdan çeşitli bir ülkede, bu reform; bilişsel gelişimi, akademik başarıyı ve ulusal bütünlüğü güçlendirmek için stratejik bir fırsat olarak sunulmaktadır.

Çalışma, karşılaştırmalı eğitim modelleri, iki dilli pedagojiler ve sömürge sonrası dil politikası analizlerinden yararlanarak, iki dilli öğretimin eşitlik açıklarını nasıl kapatabileceğini, kültürel kimliği nasıl destekleyebileceğini ve ülkenin çok dilli gerçekleriyle nasıl uyum sağlayabileceğini değerlendirmektedir.

Pilot programlardan, öğretmen yetiştirme kurumlarından ve dil edinimi araştırmalarından elde edilen ampirik veriler; uygulanabilirliği, paydaşların algılarını ve müfredat üzerindeki etkileri değerlendirmek amacıyla kullanılmaktadır. Makale ayrıca, bu tür bir reformun yükseköğretime ve yaşam boyu öğrenmeye erişimi nasıl güçlendirebileceğini; *Diplôme d'Accès aux Études Universitaires (DAEU)* gibi alternatif yolları da içerecek biçimde tartışmaktadır.

Sonuç olarak, önerilen iki dilli model yalnızca pedagojik bir yenilik olarak değil, aynı zamanda Vanuatu'da kapsayıcı ve sürdürülebilir kalkınmanın itici gücü olarak konumlandırılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: iki dilli eğitim; dil politikası; Fransızca ve İngilizce; eğitim reformu; Vanuatu; kapsayıcı kalkınma; sömürge sonrası pedagoji

Bu Story Çok Like Alır: ELT Öğrencilerinin Sosyal Medyada Kod Değiştirimi Örnekleri

Melike BAŞ

İngilizcenin küresel iletişim üzerindeki yaygın etkisi, özellikle dijital platformlarda, çok dilli bağlamlarda yabancı sözcüklerin benimsenmesini hızlandırmıştır. Türkiye’de İngilizce, eğitimde ve popüler kültürde ayrıcalıklı bir konuma sahiptir ve bu durum genç neslin günlük dil kullanımına da yansımaktadır. İngilizcenin küresel hâkimiyeti iyi bilinse de genişleyen çember ülkeleri bağlamında üniversite öğrencilerinin İngilizceyi ve diğer dilleri günlük çevrimiçi etkileşimlerinde nasıl kullandıkları hakkındaki bilgi sınırlıdır. Türkiye’deki bir devlet üniversitesinde öğrenim gören 67 İngiliz Dili Eğitimi lisans öğrencisinin kod-değişimi alışkanlıklarını inceleyen daha kapsamlı bir projeye dayanan bu çalışma, sosyal medya iletişimde ödünç alınan sözcüklerin/öbeklerin türlerini, biçimlerini ve sözcüksel içeriğini araştırmaktadır. Katılımcıların dijital iletişimde kullandıkları ödünç ifadeler, çevrimiçi bir anket aracılığıyla toplanıp hem nicel hem de nitel olarak çözümlenerek kullanım örüntüleri ortaya konmuştur. Bulgular, en sık ödünç alınan unsurların tekil İngilizce sözcükler olduğunu, bunu sırasıyla kısaltmaların, sözcük öbeklerinin, kısa tümcelerin ve başlık etiketlerinin izlediğini göstermektedir. Bu sonuçlar, sözcüksel ödünçlemenin—özellikle tekil sözcükler ve kısa yapılar biçiminde—baskın olduğunu, buna karşılık daha karmaşık ya da biçimsel olarak belirgin biçimlerin nispeten daha az tercih edildiğini ortaya koymaktadır. İçerik çözümlemesi, Meme Dili ve Argo’nun en baskın kategori olduğunu göstermekte ve çevrimiçi popüler kültür ile internet mizahının katılımcıların ödünç alma motivasyonlarında önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Genel olarak çalışma, İngilizce Öğretmenliği lisans öğrencilerinin sosyal medya kullanımlarında İngilizce sözcüksel ödünçlemelerin belirginliğini vurgulamakta ve bunların günümüz gençlik dili kullanımını şekillendirmedeki rolünü öne çıkarmaktadır. Ayrıca, öğrencilerin dilsel tercihleri ve çevrimiçi etkileşimin sosyo-kültürel boyutlarına dair önemli içgörüler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Kod-değişimi, Ödünçleme, Sosyal Medya, Gençlik dili*

Bu Story Çok Like Alır: Code-Switching Instances of ELT Students on Social Media

Melike BAŞ

The widespread influence of English on global communication has accelerated the adoption of foreign lexical items in multilingual contexts, particularly on digital platforms. In Türkiye, English holds a privileged position in education and popular culture, which is reflected in the everyday language practices of younger generations. Although the global dominance of English is well established, less is known about how university students in expanding-circle contexts engage with English and other languages in their everyday online interactions. Drawing on a larger project investigating the code-switching habits of 67 undergraduate ELT students at a state university in Türkiye, this study examines the types, forms and lexical content of borrowed words/phrases in social media interactions. Participants reported the borrowed expressions they employ in digital communication in an online questionnaire. The responses were analyzed both quantitatively and qualitatively to come up with usage patterns. Results show that single English words are the most frequently borrowed, followed by abbreviations, phrases, short sentences and hashtags. These findings indicate that lexical borrowing—particularly in the form of isolated words and short forms—dominates, whereas more complex or stylistically marked forms are comparatively less likely preferred. Thematic analysis further demonstrates that Meme Language & Slangs is the most dominant category, suggesting that online popular culture and internet humor are key motives of borrowing. Overall, the study highlights the prominence of English lexical borrowings in Turkish ELT undergraduates' social media practices and highlights their role in shaping contemporary youth language use. It also offers insights into students' linguistic preferences and the socio-cultural dimensions of online interaction.

Keywords: *Code-switching, Borrowing, Social Media, Youth Language*

Dijital Yeterlilikten Dilsel Çeşitliliğe: Türkçe Ders Kitaplarında Dijilekt Kavramı

Merve YANIK & Ece Halime NAZLI

Maarif Modeli, öğrencilerin dijital yeterlilik becerilerini geliştirmeyi temel hedeflerinden biri olarak öne çıkarmaktadır. Ancak bu yeterlilik yalnızca teknik araç kullanımını değil, dijital ortamlarda ortaya çıkan yeni dilsel normların ve varyasyonların da farkında olunmasını gerektirir. Bu çalışma, 5. ve 6. sınıf Türkçe ders kitaplarında dijital dil kullanımlarının toplumdilbilimsel bir bakış açısıyla nasıl temsil edildiğini incelemektedir. Çalışma, nitel doküman analizi yöntemiyle yürütülmüş ve kitaplarda yer alan etkinlikler, metinler ve görseller, dijilekt kavramının temel bileşenleri olan emoji kullanımı, kısaltmalar, etiketler (hashtagler), kültürü ve biçimsel değişiklikler çerçevesinde değerlendirilmiştir.

Ön bulgular, kitaplarda dijital okuryazarlığı destekleyen bazı etkinliklerin bulunduğunu ancak dijital iletişime özgü dilsel özelliklerin yansıtılmadığını ortaya koymaktadır. Emojiler, etiketler ve kısaltmalar kitaplarda yer almamakta; mesajlaşma ve e-posta örnekleri ise standart ve tekdüze bir dil anlayışıyla sunulmaktadır. Öğrenciler ister arkadaşına ister öğretmenine hitap etsin, aynı resmî üsluba yönlendirilmektedir. Bu durum, dijital dilin biçimsel çeşitliliğinin eğitim bağlamında göz ardı edildiğini göstermektedir.

Sonuç olarak, Maarif Modeli'nin dijital yeterlilik vizyonu ders kitaplarında daha çok teknik beceriler üzerinden temsil edilmekte, dilsel çeşitlilik ise sınıfa taşınmamaktadır. Dijital dilin biçimsel değişikliklerinin pedagojik çerçevede ele alınması, öğrencilerin hem dijital farkındalık hem de dil bilinci açısından gelişimine katkı sağlayacaktır. Bu yönüyle çalışma, dijital yeterlilik ile dilsel çeşitlilik arasındaki boşluğu vurgulamakta ve toplumdilbilimsel bir perspektif sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dilsel Çeşitlilik, Dijital Dil, Dijilekt, Toplumdilbilim, Türkçe Ders Kitapları

From Digital Competence to Linguistic Diversity: The Concept of Digilect in Turkish Textbooks

Merve YANIK & Ece Halime NAZLI

The *Maarif Model* (a national education framework introduced by the Turkish Ministry of Education in 2024) highlights the development of students' digital competence as one of its main objectives. However, this competence requires not only the use of technical tools but also an awareness of the new linguistic norms and variations emerging in digital environments. This study examines how digital language practices are represented in 5th and 6th grade Turkish textbooks from a sociolinguistic perspective. Conducted through qualitative document analysis, the study evaluated the activities, texts, and visual materials in the textbooks within the framework of the core components of the digilect concept, including emoji use, abbreviations, hashtags, cultural practices, and formal variations.

Preliminary findings indicate that while some activities support students' digital literacy, the specific linguistic features of digital communication are not reflected. Emojis, hashtags, and abbreviations are absent, and examples of messaging and email writing are presented with a standardized and uniform language style. Regardless of whether students are addressing a peer or a teacher, they are directed toward the same formal register. This shows that the structural diversity of digital language is overlooked in the educational context.

In conclusion, the vision of digital competence in the *Maarif Model* is represented in textbooks mainly through technical skills, while linguistic diversity is not integrated into the classroom. Addressing the formal variations of digital language within a pedagogical framework would contribute to students' development of both digital awareness and linguistic consciousness. In this respect, the study emphasizes the gap between digital competence and linguistic diversity and offers a sociolinguistic perspective.

Keywords: *Linguistic Diversity, Digital Language, Digilect, Sociolinguistics, Turkish Textbooks*

Uyumluluktan Özerkliğe: MOOC Tabanlı Eğitimde Hizmet Öncesi İngilizce Öğretmenlerinin Öz Düzenlemeli Öğrenmesi, Dijital Uyum ve Sosyodilbilimsel Gezinme Becerilerine İlişkin Nitel Bir Çalışma

Muhammed Özgür YAŞAR

Bu nitel çalışma, hizmet öncesi İngilizce öğretmenlerinin öz-düzenlemeli öğrenme (ÖDÖ) becerilerini nasıl geliştirdiklerini ve MOOC/KAÇD (Kitleli Açık Çevrimiçi Ders) tabanlı bir öğretmen eğitimi bağlamında dijital ortamlara nasıl uyum sağladıklarını incelemektedir. Zimmerman (2002) gibi araştırmacıların çalışmaları başta olmak üzere ÖDÖ'nün köklü kuramsal çerçevesinden yararlanan bu araştırma, öğrencilerin öz-izleme, öz-yönetim ve öz-geri bildirim süreçlerini nasıl algıladıklarını ve yönettiklerini, ayrıca motivasyonel durumlarını ve duygusal tepkilerini incelemektedir. Veriler, Coursera'da 6 haftalık bir süre boyunca "Karma Dil Öğrenimi: Öğretmenler için Tasarım ve Uygulama" dersini tamamlayan 15 lisans İngilizce Öğretmenliği (İDE) öğrencisinden toplanmıştır.

Veriler, öğrenen özerkliği, dijital etkileşim ve bilişsel-duygusal uyum kalıplarını belirlemek için tematik kodlama kullanılarak analiz edildi. Bulgular, birçok katılımcının öğrenmelerini planlama, izleme ve değerlendirmede giderek artan bağımsızlık gösterirken, izolasyon, eğitmenin yokluğundan kaynaklanan motivasyon azalması ve belirsiz görev talimatlarından kaynaklanan hayal kırıklığı gibi duygusal zorluklar da ifade ettiklerini göstermektedir. Sosyodilbilimsel bir bakış açısından, bu zorluklar doğrudan çevrimiçi ortamda söylem uygulamalarını ve öğrenen kimliğinin inşasını etkilemiştir, çünkü gerçek zamanlı etkileşimin olmaması, işbirlikçi anlam oluşturma ve bir öğrenme topluluğu oluşturma fırsatlarını sınırlamıştır. Bu zorluklara rağmen, katılımcılar akran etkileşiminin yorumlar ve tepkiler yoluyla bir etkenlik ve ısrarcılık duygusu geliştirmeye yardımcı olduğunu ve dijital alanda sosyal ve dilsel etkileşimin kritik rolünü vurguladığını bildirmiştir. Bu bulgular, Hew ve Cheung (2014) gibi akademisyenler tarafından MOOC'lar ve öğrenen ısrarcılığı üzerine yapılan önceki araştırmalarla örtüşmektedir.

Bu çalışma, ÖDÖ'nün yalnızca bilişsel stratejiler aracılığıyla değil, aynı zamanda duygusal ve çevresel faktörlere yanıt olarak nasıl geliştiğine ışık tutmaktadır. Yüz yüze eğitimden MOOC tabanlı eğitime geçiş, öğrencilerin öğrenme yolculuklarında daha fazla sorumluluk almalarını gerektirir; ancak bu özerklik, süreçte ne kadar duygusal olarak desteklendiklerini ve pedagojik olarak yönlendirildiklerini hissettiklerinden derinden etkilenebilir. Bu durum, çevrimiçi öğrenmenin sosyodilbilimsel dinamiklerini, özellikle de etkileşim kalıplarının ve dijital platformların sunduğu olanakların öğrencilerin deneyimlerini nasıl şekillendirdiğini inceleme ihtiyacını vurgulamaktadır.

Dijital pedagoji ve öğrenci merkezli öğretim konusundaki güncel tartışmalar doğrultusunda, bu çalışma, öğrenci motivasyonunu, duygusal dayanıklılığını ve stratejik özerkliğini bilinçli olarak geliştiren çevrimiçi öğretmen eğitimi ortamları tasarlayanın

önemini vurgulamaktadır. Bulgular, pandemi sonrası eğitim ortamında dijital öğretmen eğitimini geliştirmek isteyen müfredat tasarımcıları, öğretmen eğitimcileri ve öğretim teknoloji uzmanları için pratik çıkarımlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Öz-düzenlemeli Öğrenme, MOOC, Öğretmen Eğitimi, Dijital Pedagojiler, Öğrenen Özerkliği, Sosyodilbilim

From Compliance to Autonomy: A Qualitative Study of Pre-Service English Teachers' Self-Regulated Learning, Digital Adaptation, and Sociolinguistic Navigation in MOOC-Based Education

Muhammed Özgür YAŞAR

This qualitative study investigates how pre-service English language teachers develop self-regulated learning (SRL) skills and adapt to digital environments within a MOOC (Massive Open Online Course)-based teacher education context. Drawing on established frameworks of SRL, notably the work of scholars like Zimmerman (2002), this research explores how learners perceive and manage their self-monitoring, self-management, and self-feedback processes, as well as their motivational states and emotional responses. Data were collected from 15 undergraduate English Language Teaching (ELT) students who completed the “Blended Language Learning: Design and Practice for Teachers” course on Coursera over a 6-week period.

The data were analyzed using thematic coding to identify patterns of learner autonomy, digital engagement, and cognitive-affective adaptation. The findings indicate that while many participants demonstrated growing independence in planning, monitoring, and evaluating their learning, they also expressed emotional struggles such as isolation, reduced motivation due to a lack of instructor presence, and frustration with unclear task instructions. From a sociolinguistic perspective, these challenges directly influenced discourse practices and the construction of learner identity within the online environment, as the absence of real-time interaction limited opportunities for collaborative meaning-making and the formation of a learning community. Despite these challenges, participants reported that peer interaction, through comments and reactions, helped foster a sense of agency and persistence, highlighting the critical role of social and linguistic engagement in the digital space. These findings align with prior research on MOOCs and learner persistence by scholars such as Hew and Cheung (2014).

This study sheds light on how SRL evolves not only through cognitive strategies but also in response to emotional and environmental factors. The transition from face-to-face to MOOC-based learning requires students to take increased responsibility for their learning journeys, yet such autonomy can be deeply influenced by how emotionally supported and pedagogically guided they feel in the process. This underscores the need to examine the sociolinguistic dynamics of online learning, particularly how interaction patterns and the affordances of digital platforms shape learners' experiences.

In line with current debates on digital pedagogy and learner-centered instruction, this study emphasizes the importance of designing online teacher education environments that intentionally cultivate learner motivation, emotional resilience, and strategic autonomy. The findings have practical implications for curriculum designers, teacher educators, and instructional technologists seeking to enhance digital teacher training in a post-pandemic educational landscape.

Keywords: *Self-regulated Learning, MOOC, Teacher Training, Digital Pedagogies, Learner Autonomy, Sociolinguistics*

2024 Ortaokul Türkçe Dersi Öğretim Programındaki Dil Bilgisi Konuları Üzerine Bazı Değerlendirmeler

Muhammed Sami ÜNAL

Ders kitapları, öğrenim çıktılarının etkinliklerle somutlaştırıldığı, öğrenme yaşantılarını içeren ders malzemeleridir. Yeni programda “öğrenme çıktıları” arasında yer verilmeyen dil bilgisi konularının ders kitaplarında ne kadarıyla yer alacağı, bu konuların öğretmen ve öğrenci tarafından ne kadar dikkate alınacağı büyük bir belirsizlik taşımaktadır. Öğrenme çıktılarının ölçülmesi ise öğretimin başarıya ulaşıp ulaşmadığı noktasında büyük önem taşımaktadır. Dil bilgisi konularının ölçülmeyeceğinin programda açıkça belirtilmesi, dil bilgisi konularını amaç olarak görme eğilimini yok etmek gibi bir maksatla ortaya konmuş olsa da bu durum Türk dili için önemli kural ve konuların bir zaman sonra görmezden gelinmesi gibi büyük bir soruna ilk adımı oluşturmaktadır. Ölçülmeyecek bir konunun öğretiminde öğretmenin nasıl başarılı olacağı, öğrencinin ne kadar güdüleneceği muammadır. Öğretim programına dâhil edilmeyen konuların ise dil kullanımında ilerleyen zamanlarda çok büyük sorunlar doğuracağı açıktır. Nitekim sonraki öğrenme dönemlerine ait öğretim programlarında yer alan bazı “temel kabuller” ortaokul döneminde desteklenmemektedir.

2024 Türkçe Dersi Öğretim Programında yer verilmeyen bazı dil bilgisi konularının öğrencilerin bir sonraki öğretim döneminde yer alması, bu konuların lise programlarında bilindiğinin varsayılması temelsiz bir öğretim süreci oluşturmaktadır. Farklı öğretim dönemlerine ait programlar birbirini tam anlamıyla destekler nitelikte olmadığı müddetçe öğrenme yaşantıları yeterli düzeye ulaşamayacaktır. Bu tür eksiklikler, kendi dilinin en temel kurallarına ilgisiz öğretmen ve öğrencilerin yetişmesine, Türkçe konuşanların ölçünlü dilden uzaklaşmasına, dolayısıyla Türkçeyi Anadolu coğrafyasında farklı konuşan bireylerin standart dilden uzaklaşarak dilsel aykırılıkları bir zaman sonra fark edememesine neden olacaktır. Toplumdilbilimsel açıdan ise eğitim politikalarının dilin topolojik özelliklerine ve toplumsal gerçeklere uyması beklenmektedir. Son programda Türkçe dil bilgisi konularının göz ardı edilmesi toplumdilbilimsel temelde eğitim politikasını zayıflatmaktadır. Çünkü toplumsal olarak değişik katmanlara sahip olan Anadolu’da konuşulan Türkçe işlevsel olarak birçok sosyolekt barındırmaktadır. Standart bir şekilde bireylere öğretilen Türkçenin ölçünlü bir dil olarak kodlaştırılmasında ve işlevinin genişletilmesinde dil bilgisi kurallarının önemi yadsınamaz. Bu kuralların bir kısmının program dışı kabul edilmesi veya işlevsiz hâle getirilmesi toplumdilbilimsel olarak programdaki en büyük eksiktir.

Bu çalışma, 2024 Ortaokul Türkçe Dersi Öğretim Programındaki dil yapılarını temele alarak önceki programlarla kıyaslamalar yapmayı; dil bilgisinin, programdaki yeni adıyla dil yapılarının, anlama ve anlatımdaki rolünün zamanla göz ardı edileceği bir anlayışı önceden tespit etmeyi, programdaki mevcut durumun sonraki öğrenme süreçlerine olan etkisini ve dil standartlaştırmasından uzaklaştırıcı yaklaşımın bazı toplumsal etkilerini

değerlendirilmeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk dili, dil bilgisi, dil yapıları, Türkçe öğretim programı

A Linguistic Evaluation of Grammar Topics in the 2024 Middle School Turkish Language Curriculum

Muhammed Sami ÜNAL

Textbooks constitute instructional materials that embody learning experiences in which learning outcomes are concretized through pedagogical activities. A significant uncertainty concerns the extent to which grammatical topics—excluded from the set of “learning outcomes” in the new curriculum—will be represented in textbooks, and the degree of attention these topics will receive from both teachers and students. The assessment of learning outcomes plays a crucial role in determining whether instruction has achieved its objectives. Although the curriculum’s explicit statement that grammar topics will not be assessed may have been designed to prevent the perception of grammar as an ultimate goal, it in fact initiates a serious problem: the eventual neglect of fundamental rules and structures of the Turkish language. The question of how teachers can succeed in teaching an unassessed subject, and how students can be motivated toward it, remains unresolved. Nevertheless, it is evident that the exclusion of such topics from the program will engender serious difficulties in language use over time. Indeed, some “fundamental assumptions” embedded in the curricula of later educational stages are not reinforced during the middle school period.

The integration of certain grammatical topics—omitted in the 2024 Turkish Language Curriculum—into subsequent stages of instruction, alongside the presupposition that such topics are already acquired in high school, results in an untenable pedagogical framework. Unless curricula across different stages are articulated in a fully complementary manner, learning experiences cannot reach the desired adequacy. These deficiencies risk producing teachers and students indifferent to the most basic grammatical principles of their language, contributing to the estrangement of Turkish speakers from the standard variety and, ultimately, to the inability of Anatolian speakers to recognize linguistic deviations from the codified norm. From a sociolinguistic perspective, educational policies are expected to align with the typological features of the language and the sociocultural realities of its speech community. The marginalization of Turkish grammar topics in the most recent curriculum undermines educational policy on sociolinguistic grounds. This is particularly critical given that Turkish spoken across Anatolia, as a language with multilayered social stratification, functions through a range of sociolects. The role of grammatical rules in codifying Turkish as a standard language and in extending its functional domains is indisputable. Their exclusion or functional reduction within the curriculum thus constitutes its most profound sociolinguistic deficiency.

This study aims to analyze the 2024 Middle School Turkish Language Curriculum by comparing its linguistic structures with those of previous curricula; to anticipate the tendency whereby grammar—recast in the curriculum as “linguistic structures”—is gradually marginalized in comprehension and production; to assess the implications of the current curricular orientation for subsequent stages of learning; and to evaluate the societal consequences of an approach that distances instruction from the process of language standardization.

Keywords: *Turkish language, grammar, language structures, Turkish language curriculum*

Şiir Çevirisinde İnsan ve Yapay Zekâ: Orhan Veli Kanık'ın *İstanbul'u Dinliyorum* ve *Anlatamıyorum* Şiirleri Üzerine Bir İnceleme

Mustafa ÜLÜK & Selen TEKALP

Çeviri, bir iletinin kaynak dilden hedef dile aktarılması süreci ya da bu süre sonunda ortaya çıkan ürünü ifade eder. Çeviri eyleminin tarihi oldukça eskilere, çevirilerin çoğunlukla iki dilli uzmanlar ya da alan uzmanları tarafından gerçekleştirildiği zamanlara dayanır. Günümüzde ise teknolojinin hızla ilerlemesiyle birlikte çeviri, hayatımızın birçok alanında etkin bir şekilde kullanılmaktadır. Artık çeviriler yalnızca insan eliyle değil, teknolojik araçların desteğiyle de yapılabilmektedir. Özellikle yapay zekâ tabanlı araçların gelişmesi ve yaygınlaşmasıyla, kısa sürede birçok metni çevirmek mümkün hale gelmiştir.

Duygu aktarımı gerektirmeyen akademik metinlerde veya haberlerde yapay zekâ ile yapılan çevirilerde genellikle ciddi sorunlarla karşılaşılmazken, özellikle şiir gibi edebî eserlerde bazı aksaklıklar ortaya çıkmaktadır. Bunun başlıca sebeplerinden biri, şiirdeki üslup ve duygusal etkinin yapay zekâ çevirilerinde ne ölçüde karşılanabildiğinin yeterince incelenmemiş olmasıdır. Bunun yanı sıra, yapay zekâ görece olarak çeviri alanına yeni girmiş olması da diğer bir neden olarak kabul edilebilir.

Bu çalışmada, Türk edebiyatının önemli şairlerinden biri olan Orhan Veli Kanık'ın *İstanbul'u Dinliyorum* ve *Anlatamıyorum* adlı iki şiiri örneklem olarak seçilmiştir. Bu şiirlerin, usta bir çevirmen ve aynı zamanda şair olan Talat Sait Halman tarafından yapılan çevirileri ile günümüzde OpenAI tarafından geliştirilen en yaygın kullanılan yapay zekâ araçlarından biri olarak kabul edilen ChatGPT-4o modeli aracılığıyla elde edilen çevirileri karşılaştırılmıştır.

Çalışmanın amacı, bu iki şiirin İngilizce çevirilerini anlam ve üslup yönünden karşılaştırmaktır. Öncelikle çevirilerin, özgün metinlerdeki anlamı ne ölçüde yansıttığına bakılmıştır. Ardından, insan ve yapay zekâ tarafından yapılan çevirilerde üslup özelliklerinin korunup korunmadığı incelenmiştir. İnceleme sonucunda, Talat Sait Halman'ın yaptığı çevirilerin kaynak dildeki (Türkçedeki) duyguyu hedef dile (İngilizce) aktarma eylemini başarılı bir şekilde aktardığı ve bunu yaparken de metnin aslını koruduğu görülmüştür. Yapay zekâ tarafından yapılan çeviriler ise her ne kadar orijinal metne sadık kalsa da şiirsel etkiyi tam olarak yansıtamadığı görülmüştür. Sonuç olarak, şiir gibi duygusal derinlik ve tonlama gerektiren edebî eserlerde insan çevirmenlerin, yapay zekâ araçlarına kıyasla hem anlama sadık kaldıkları hem de üslup özelliklerini büyük ölçüde korudukları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: ChatGPT, Orhan Veli Kanık, Şiir Çevirisi, Talat Sait Halman, Yapay Zekâ (YZ) Tabanlı Çeviri

Human and Artificial Intelligence in Poetry Translation: A Study on Orhan Veli Kanık's *I am Listening to Istanbul* and *I Can't Explain*

Mustafa ÜLÜK & Selen TEKALP

Translation refers to the process of transferring a message from the source language to the target language, or to the product that emerges at the end of this process. The history of translation dates back to ancient times, when translations were often carried out by bilingual experts or specialists in specific fields. Today, with the rapid advancement of technology, translation is effectively used in many aspects of our lives. Translations are now performed not only by humans but also with the support of technological tools. In particular, with the development and widespread use of artificial intelligence-based tools, it has become possible to translate multiple texts in a short period of time.

While AI-based translations generally do not present significant problems in academic texts or news articles, where emotional transmission is not essential, certain shortcomings arise especially in literary works such as poetry. One of the main reasons for this is that the extent to which style and emotional effect in poetry can be conveyed through AI translations has not been sufficiently examined. In addition, the relative novelty of artificial intelligence in the field of translation can be considered one of the reasons.

In this study, two poems by Orhan Veli Kanık, one of the most significant poets of Turkish literature—*I am Listening to Istanbul* and *I Cannot Explain*—were chosen as samples. The translations of these poems by Talat Sait Halman, a professional translator and poet, were compared with translations produced by ChatGPT-4o, one of the most widely used artificial intelligence tools developed by OpenAI today.

The aim of the study is to compare the English translations of these two poems in terms of meaning and style. First, the extent to which the translations reflect the meaning of the original texts was examined. Then, it was examined whether the stylistic features were preserved in the translations produced by humans and by artificial intelligence. The analysis revealed that Talat Sait Halman's translations successfully conveyed the emotions in the source language (Turkish) to the target language (English) while preserving the essence of the text. Although the AI-based translations remained faithful to the original texts, they could not fully reflect the poetic effect. As a result, it was observed that in literary works such as poetry, which require emotional depth and tone, human translators not only remain faithful to meaning but also preserve stylistic features to a much greater extent compared to AI tools.

Keywords: Artificial Intelligence (AI) Based-Translation, ChatGPT, Orhan Veli Kanık, Poetry Translation, Talat Sait Halman,

Cinsiyet Temelli Dil Kullanımı Farklılıklarının Toplumdilbilimsel Analizi: Lise Öğrencileri Üzerine Pilot Bir Çalışma

Nesrin ÖZBAY & Kadri NAZLI

Bu çalışma, imam hatip lisesinde öğrenim gören kız ve erkek öğrencilerin sözlü ve yazılı iletişimdeki dil kullanımlarını karşılaştırmalı olarak incelemektedir. Araştırma, Robin Lakoff'un "kadın dili" kuramı çerçevesinde tasarlanmış ve toplumsal cinsiyetin dil üzerindeki yansımalarını ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Veriler, 10 kız ve 10 erkek öğrenciden sınıf içi gözlem, münazara, anket ve kompozisyon analizi yoluyla toplanmıştır. Sınıf içi gözlemler öğrencilerin öğretmen ve akranlarıyla kurdukları etkileşimlere odaklanmış, münazarada "Abdestsiz Kur'an okunur mu?" konusu tartışmaya açılarak ikna edici söylem biçimleri incelenmiştir. Anket aracılığıyla öğrencilerin dilsel tercihlerine ilişkin nicel ve nitel veriler elde edilmiş, kompozisyonlarda ise yazılı dil kullanımına dair cinsiyet temelli farklılıklar değerlendirilmiştir.

Elde edilen bulgular, kız öğrencilerin dil kullanımında dolaylılık, boş sıfatlar, duygusal betimlemeler, onay arayan ifadeler ve aşırı kibarlığın öne çıktığını göstermektedir. Erkek öğrenciler ise daha doğrudan, kısa, mantıksal ve otoriter bir söylem geliştirmiş; yazılı anlatımlarında ise dil bilgisi kurallarına daha az özen göstermiştir. Bu sonuçlar, Lakoff'un kadın dili kuramında vurgulanan dilsel farklılıkların lise öğrencileri bağlamında da gözlemlenebilir olduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak, toplumsal cinsiyetin dil kullanımı üzerindeki belirleyici etkisi bu pilot çalışmada açıkça görülmüştür. Çalışma, imam hatip lisesi gibi öğrencilerin cinsiyete göre ayrıldığı bir bağlamda, cinsiyete bağlı dil farklılıklarının daha izole biçimde gözlemlenebileceğini göstermesi bakımından önemlidir. Bu yönüyle araştırma, ileride yapılacak daha geniş kapsamlı toplumdilbilimsel çalışmalara ışık tutmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: *Toplumdilbilim, Cinsiyet, Sözlü İletişim, Yazılı İletişim, Kadın Dili*

A Sociolinguistic Analysis of Gender-Based Differences in Oral and Written Communication: A Pilot Study on High School Students

Nesrin ÖZBAY & Kadri NAZLI

This study examines the linguistic differences between male and female students attending an Imam Hatip (religious-centered) High School in both oral and written communication. Designed within the framework of Robin Lakoff's "women's language" theory, the research aims to reveal how gender is reflected in language use.

The study employed qualitative research methods. Data were collected from 10 female and 10 male students through classroom observation, debate, questionnaire, and composition analysis. Classroom observations focused on students' interactions with teachers and peers, while a debate on the topic "Can the Qur'an be read without ablution?" provided insights into persuasive discourse strategies. The questionnaire yielded both quantitative and qualitative data on students' linguistic preferences, and the compositions enabled an evaluation of gender-based differences in written expression.

Findings show that female students' language use was characterized by indirectness, empty adjectives, emotional descriptions, tag questions, and super politeness. Male students, by contrast, tended to employ shorter, more direct, logical, and authoritative expressions, and displayed less grammatical accuracy in their writing. These results indicate that the linguistic patterns identified by Lakoff are also observable among high school students.

In conclusion, this pilot study highlights the significant influence of gender on language use. Conducted in the context of an Imam Hatip High School, where students are segregated by gender, the study demonstrates how linguistic differences can be observed in a relatively isolated setting. It thus provides an important reference point for future large-scale sociolinguistic research.

Keywords: Sociolinguistics, Gender, Oral Communication, Written Communication, Women's Language.

İkidillilerde Gırtlaksal Aktivasyon: Olumsuz Aktarımın Akustik ve Sosyofonetik Boyutları

Ömer ŞİHANLIOĞLU

Ses üretimi, tekdilli bireylerde yalnızca bir dilin sesbilgisel ve sesbilimsel sistemine maruz kalmaları nedeniyle ilgili dile özgü sesleri daha sistemli bir kategori çerçevesinde üretirler. ikidilli bireyler de iki dilin ses dizgesine maruz kaldıkları için sözlü üretimde ilgili iki dilin özellerinden etkileşimler görülebilmektedir. İkidilli bireylerde ses üretimi, dile ilişkin yeterlilikle birlikte, akustik sesbilgisel ve toplumsesbilgisel unsurların etkileşimli olarak biçimlendiği karmaşık bir süreçtir. Bu çalışmanın amacı, ikidillilerin sözlü dilde ürettiği titreşimli ve titreşimsiz patlamalı ünsüz üretiminde görülen gırtlaksal aktivasyonunu olumsuz aktarımın akustik ve toplumsesbilgisel görünümünü ortaya koymaktır. Bu bağlamda ikidilli örneklem grubunun ses başlangıç zamanı (SBZ) üretimleri titreşimli ve titreşimsiz patlamalı ünsüzler kapsamında incelenmiştir. Ses başlangıç zamanı ciğerlerden gelen aerodinamik hava basıncının gırtlakta intraoral akustik basınca dönüşerek sözlü üretim sırasında aniden serbest bırakıldığı patlama anı ile gırtlak bölgesindeki ses telleri titreşmeye başladığı an arasında geçen milisaniyelik zaman farkıdır. Bu doğrultuda sözlü veri seti, ikidilli 10 erişkin bireyden toplanılan ses verilerinden oluşmaktadır. Çalışma kapsamındaki ikidilli örneklem grubundan, titreşimli ve titreşimsiz patlamalı ünsüzleri içeren işitsel uyarımları tümce okuma bağlamında sesletmeleri istenmiştir. Elde edilen kayıtlar akustik analiz yazılımları kullanılarak tek tek analiz edilip değerlendirilmiştir. Çalışma kapsamında gerçekleştirilen akustik analizlerde, özellikle Ses Başlangıç Zamanı (SBZ) değerleri, solukluluk sürelerindeki değişimler milisaniye (ms) cinsinden mikro ölçümlerle ortaya koyulmuştur. Elde edilen nicel veriler, R programlama dili yazılımı kapsamında analiz edilerek sonuçlar değerlendirilmiştir. Yapılan akustik analizler doğrultusunda, ikidilli örneklem grubunun sözlü dildeki titreşimli ve titreşimsiz patlamalı ünsüz üretimlerinde olumsuz aktarımın açık izlerini ortaya koymuştur. Bu bağlamda, titreşimli ve titreşimsiz ünsüzlerin bazılarında Türkçe'nin patlamalı ünsüz ayırımına özgü gırtlaksal üretimin süre değerlerine ilişkin özelliklerin hedef dilde sistematik sapmalara yol açtığı gözlemlenmiştir. Bunun yansı, ikidilli örneklem grubunun sahip olduğu sosyal kimlikleri ve dil edinimlerine ilişkin arkaplanları bu sapmaların düzeyini etkilemiş; aktarımın sosyofonetik düzeyde de anlamlı sonuçlar doğurduğu görülmüştür. Bu sonuçlar, ikidillilerde gırtlaksal aktivasyonun incelenmesinin salt sesbilgisel aktarım mekanizmalarını değil, aynı zamanda sosyal etkileşim bağlamında olumsuz aktarımın yansımalarını anlamak açısından da önemli olduğunu göstermektedir. Bulgular, ikidillilik araştırmalarında akustik-sesbilgisel verilerin toplumsesbilgisel bakış açısıyla birleştirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akustik sesbilgisi, gırtlak aktivasyonu, toplumdilbilim, toplumsesbilgisi, ikidillilik

“Laryngeal Activity in Bilinguals: Sociophonetic Aspects of Negative Transfer”

Ömer ŞIHANLIOĞLU

Speech production in monolingual individuals involves producing sounds specific to a given language within a more systematic framework, due to their exposure solely to the phonological and phonetic systems of that language. Bilingual individuals, being exposed to the sound systems of two languages, may exhibit interactions between the specific features of the two languages in their spoken production. In bilingual individuals, sound production is a complex process shaped by the interaction of acoustic phonological and sociolinguistic elements, along with language proficiency. The aim of this study is to reveal the acoustic and sociolinguistic manifestations of negative transfer in the glottal activation observed in the production of voiced and voiceless plosive consonants in the spoken language of bilinguals. In this context, the onset time (VOT) productions of the bilingual sample group were examined in the context of voiced and voiceless plosive consonants. The onset time is the millisecond difference between the moment when the aerodynamic air pressure from the lungs is suddenly released during spoken production, converting into intraoral acoustic pressure in the larynx, and the moment when the vocal cords in the laryngeal region begin to vibrate. Accordingly, the spoken data set consists of speech data collected from 10 bilingual adults. Participants in the bilingual sample group were asked to pronounce auditory stimuli containing voiced and voiceless plosives in the context of reading sentences. The recordings obtained were analyzed and evaluated individually using acoustic analysis software. In the acoustic analyses conducted within the scope of the study, Sound Onset Time (SOT) values and changes in breathiness durations were revealed with micro-measurements in milliseconds (ms). The quantitative data obtained were analyzed using R programming language software, and the results were evaluated. Based on the acoustic analyses performed, the bilingual sample group showed clear traces of negative transfer in the production of voiced and voiceless plosive consonants in spoken language. In this context, it was observed that the characteristics of the duration values of the glottal production specific to the Turkish distinction between voiced and voiceless plosives led to systematic deviations in the target language for some voiced and voiceless consonants. In addition, the social identities and background of language acquisition possessed by the bilingual sample group influenced the level of these deviations; it was observed that the transfer also produced meaningful results at the sociophonetic level. These results show that examining glottal activation in bilinguals is important not only for understanding phonological transfer mechanisms, but also for understanding the reflections of negative transfer in the context of social interaction. The findings emphasize the need to combine acoustic-phonological data with a sociolinguistic perspective in bilingualism research.

Keywords: *Acoustic phonetics, laryngeal activation, sociolinguistics, sociophonetics, bilingualism.*

Erasmus Deneyiminin İngilizce Öğretmen Adaylarının İki Dillilik ve Kültürlerarası Perspektiflerine Etkisi: Toplumdilbilimsel Bir Çalışma

Özge KIRMIZIBAYRAK

Bu çalışma, Erasmus programına katılan ve katılmayan İngilizce öğretmen adaylarının iki dillilik ve kültürlerarası perspektif konusundaki algılarını toplumdilbilimsel bir bakış açısıyla incelemeyi amaçlamaktadır. Küreselleşme ve artan öğrenci hareketliliği, öğretmen adaylarının dilsel ve kültürel yeterliklerini yeniden şekillendirmekte ve Erasmus gibi uluslararası değişim programları, adayların yabancı dil deneyimlerini, kültürel farkındalıklarını, iletişim becerilerini ve sosyal etkileşim stratejilerini önemli ölçüde geliştirme potansiyeline sahiptir. Çalışma, özellikle Erasmus deneyiminin öğretmen adaylarının dilsel kimliklerini, kod değiştirme pratiklerini, dilsel tercihlerini ve kültürlerarası iletişim stratejilerini nasıl etkilediğini ayrıntılı olarak ortaya koymayı hedeflemektedir. Bunun yanı sıra, Erasmus deneyimi sırasında karşılaşılan farklı kültürlerden bireylerle yapılan etkileşimlerin, katılımcıların toplumsal bağlamda dil kullanımlarını ve kültürlerarası farkındalıklarını nasıl şekillendirdiği incelenecektir. Hâlen devam etmekte olan bu çalışma, fenomenolojik bir nitel desenle tasarlanmış olup, katılımcıların bu deneyimlerini derinlemesine anlamayı ve onların yaşantılarında ön plana çıkan temaları ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Katılımcılar, bir devlet üniversitesinin İngilizce öğretmenliği programında öğrenim gören ve Erasmus'a katılmış öğretmen adayları ile Erasmus deneyimi bulunmayan öğretmen adayları arasından seçilmiştir. Veri doygunluğuna ulaşıldığı zaman veri toplama süreci sonlanmıştır. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşmeler kullanılmıştır. Bu yöntem, katılımcıların deneyimlerini ayrıntılı, özgür ve anlamlı bir biçimde ifade etmelerine olanak sağlarken, aynı zamanda verilerin sistematik bir şekilde karşılaştırılmasını mümkün kılacaktır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi temel alınarak çözümlenecek ve iki grup arasındaki benzerlikler, farklılıklar ile deneyimlerdeki nüanslar ayrıntılı şekilde ortaya konacaktır. Araştırmanın bulgularının, Erasmus deneyiminin öğretmen adaylarının dilsel ve kültürel bakış açıları üzerindeki etkilerini somutlaştırması, öğretmen yetiştirme programlarında uluslararasılaşma ve kültürlerarası farkındalık konularına katkı sağlaması ve dil öğretimi uygulamalarına ışık tutması beklenmektedir. Fenomenolojik yaklaşım sayesinde, katılımcıların yaşantıları üzerinden hem kuramsal hem de uygulamalı çıkarımlar elde edilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İki dillilik, Kültürlerarası perspektif, Toplumdilbilim, İngilizce öğretmenliği eğitimi, Erasmus

The Impact of Erasmus Experience on Pre-Service EFL Teachers' Bilingualism and Intercultural Perspectives: A Sociolinguistic Study

Özge KIRMIZIBAYRAK

This study aims to examine, from a sociolinguistic perspective, the perceptions of pre-service English as a Foreign Language (EFL) teachers who have participated in the Erasmus program and those who have not regarding bilingualism and intercultural perspectives. Globalization and increasing student mobility are reshaping pre-service teachers' linguistic and cultural competencies, and international exchange programs such as Erasmus have significant potential to enhance their foreign language experiences, cultural awareness, communication skills, and social interaction strategies. The study specifically seeks to explore in detail how Erasmus participation influences pre-service EFL teachers' linguistic identities, code-switching practices, language preferences, and intercultural communication strategies. In addition, the research examines how interactions with individuals from different cultural backgrounds during the Erasmus experience shape participants' language use in social contexts and their intercultural awareness. The study is designed as phenomenological qualitative research, aiming to understand participants' experiences in depth and to identify the prominent themes that emerge from their lived experiences. Participants were selected from pre-service EFL teachers enrolled in a state university program, including those who have participated in Erasmus and those who have not. The data collection process concluded once data saturation was achieved. Semi-structured interviews were used as the data collection instrument, allowing participants to express their experiences in a detailed, free, and meaningful manner while also enabling systematic comparison of the data. The collected data will be analyzed based on content analysis, with similarities, differences, and nuances in experiences between the two groups identified and examined in detail. The findings are expected to clarify the effects of the Erasmus experience on pre-service teachers' linguistic and cultural perspectives, contribute to the internationalization and intercultural awareness efforts in teacher education programs, and provide insights for language teaching practices. Through the phenomenological approach, the study, which is currently in process, aims to generate both theoretical and practical implications based on participants' lived experiences.

Keywords: *Bilingualism, Intercultural perspective, Sociolinguistics, English language teacher education, Erasmus*

Ali Emîrî Efendi'nin Şiirlerinde Toplum Dilbilim Açısından Muhatabına Göre Söylem Farklılıkları

Özkan CİĞA & Saddam ÇOKUR

Dil, sürekli gelişim ve değişim içinde olan dinamik bir yapıya sahiptir. Bu nedenle farklı disiplinlerin inceleme alanı olmuş ve özellikle toplumdan bağımsız ele alınamayacağı kabul edilmiştir. Dil ile toplum arasındaki karşılıklı ilişki, toplum dilbilimin temelini oluşturmaktadır. Toplum dilbilim, bireylerin ve grupların dili nasıl kullandığını, toplumsal sınıflara özgü dilsel özellikleri, bölgesel farklılıkları, çok dillilik olgusunu ve dil engellerini araştıran geniş kapsamlı bir disiplindir. Bu yönüyle disiplinler arası bir boyut taşımakla birlikte günümüzde dilbilimin alt dallarından biri olarak değerlendirilmektedir.

Diyarbakır'da dünyaya gelen Ali Emîrî Efendi, 20. yüzyılın önde gelen divan şairlerinden biridir. İlk eğitimini memleketinde tamamlamış, amcasından Arapça ve Farsça dersleri alarak klasik edebiyat geleneği içinde yetişmiştir. Hayatı boyunca gittiği her yerde kitap toplamış, ilmî ve edebî çalışmalarını kesintisiz sürdürmüştür. Kitap sevgisini somutlaştırarak İstanbul'da Millet Kütüphanesi'ni kurmuş ve büyük bir özveriyle topladığı 16.000 cilt eseri millete vakfetmiştir. Onun bu yönü, edebiyatçılığının yanı sıra kültürel mirasın korunmasına yaptığı katkıları da göstermektedir.

Bu çalışmada, Ali Emîrî Efendi'nin divanındaki şiirler toplum dilbilim perspektifinden ele alınmakta ve muhataba göre söylem farklılıkları incelenmektedir. Şairin dilinde, hükümdarlara veya halkın farklı kesimindeki muhataplara hitap edilirken kullanılan kavramlar, mazmunlar, tamlamalar, nidalar, cümle yapıları ile Arapça ve Farsça kökenli kelimeler tespit edilmiştir. Ayrıca şiirlerinde işlenen konu bağlamında da ilgili yapılar ve mecazların değiştiği görülmüştür. Böylece divandaki söylem çeşitliliğinin, muhatap temelli bir üslup farklılaşması yarattığı ortaya konulmuştur. Çalışmada verilen şiir örnekleri üzerinden bu farklılıklar somut olarak gösterilmiş, klasik Türk edebiyatı geleneği içinde Ali Emîrî'nin toplumsal bağlamla ilişkili söylem tercihleri analiz edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Toplum dilbilim, klasik Türk edebiyatı, Ali Emîrî, Şiir, Söylem Farklılıkları.

Speech Variations in Ali Emîrî Efendi's Poems in Terms of Sociolinguistics According to the Addressee

Özkan CİĞA & Saddam ÇOKUR

Language is a dynamic structure that constantly develops and changes. For this reason, it has become a field of study for different disciplines, and it has been widely accepted that it cannot be examined independently of society. The mutual relationship between language and society forms the basis of sociolinguistics. Sociolinguistics is a broad discipline that investigates how individuals and groups use language, the linguistic features specific to social classes, regional variations, multilingualism, and language barriers. In this respect, while it has an interdisciplinary dimension, it is regarded today as a subfield of linguistics.

Ali Emîrî Efendi, born in Diyarbakır, is one of the leading divan poets of the 20th century. He completed his first education in his hometown and received lessons in Arabic and Persian from his uncle, being trained within the tradition of classical literature. Throughout his life, he collected books wherever he went and continuously pursued his scholarly and literary studies. By giving concrete expression to his love for books, he founded the Millet Library in Istanbul and devoted the 16,000 volumes he had painstakingly collected to his nation. This aspect of his life demonstrates not only his literary achievements but also his contribution to the preservation of cultural heritage.

This study examines Ali Emîrî Efendi's poems in his divan from a sociolinguistic perspective and analyzes discourse variations according to the addressee. In his language, the concepts, literary tropes, compounds, exclamations, sentence structures, and Arabic and Persian loanwords used when addressing rulers or different segments of society have been identified. Moreover, it has been observed that these structures and metaphors vary depending on the subject matter of the poems. Thus, it is revealed that the diversity of discourse in the divan creates a style differentiated according to the addressee. Through poem examples, these variations are concretely demonstrated, and Ali Emîrî's discourse preferences in relation to the social context within the classical Turkish literary tradition are analyzed.

Keywords: *Sociolinguistics, Classical Turkish Literature, Ali Emîrî, Poetry, Discourse Variations.*

From Resistance to Reproach: Online Shaming and Identity Contestation in Post-Assad Syria

Rania HABIB

This paper examines how online public shaming functions as a vehicle for ideological contestation and identity politics in Syria following the collapse of the Assad regime in December 2024. The downfall of the regime ushered in a self-appointed transitional government under Ahmad al-Shar' (Al-Jawlani), whose initial rhetoric of inclusive appeals quickly gave way to supporters' and loyalists' exclusionary religious invocations. This discursive shift reverberated across online platforms, where Syrians engaged in heated acts of shaming, denunciation, and counter-denunciation.

Drawing on interactional sociolinguistics and stance-taking frameworks, I analyze over 6,000 comments responding to six speeches delivered by Al-Jawlani. The data reveal how linguistic resources are mobilized in online shaming practices. Historical derogatory sectarian terms, such as *majūs* ("followers of an ancient religion adopted and developed by Zoroaster"), *rawāfiq* ("rejectionists"), and *khawārij* ("seceders"), are redeployed to delegitimize minorities, particularly Alawites, Shia and Iranian allies. Abusive epithets such as *khanāzīr* ("pigs") reinforce in-group/out-group boundaries. Dehumanizing minorities, especially Alawites and Druzes, and calling for violence against them in both mosques and online spaces demonstrates how digital shaming can intersect with offline violence, as seen in recent massacres of these communities. Conversely, opponents of the transitional government deploy counter-shaming labels – "terrorist," "criminal," "agent of foreign powers" – to frame its leadership as morally illegitimate.

New and repurposed terms, including *ta'fīsh* ("looting houses"), *tashbīh* ("violent regime loyalist"), and *takwī'* ("deviation, shifting allegiances"), further illustrate how Syrians negotiate ideological divides and shame one another into compliance or resistance.

This study demonstrates that online shaming is not merely a reflection of social polarization but an active process through which legitimacy, morality, and belonging are contested. It contributes to broader discussions of the pragmatics of online public shaming by showing how language can simultaneously mirror ideological fractures and incite exclusion, fear, and violence in transitional contexts.

Keywords: denunciation; (il)legitimacy; sectarianism; ideological/religious/political polarization; stance-taking.

Direnışten Kınamaya: Post-Esad Suriye’de Çevrimiçi Utandırma ve Kimlik Mücadelesi

Rania HABIB

Bu makale, çevrimiçi kamu utandırmasının, Aralık 2024’te Esad rejiminin çöküşünün ardından Suriye’de ideolojik mücadele ve kimlik siyaseti için nasıl bir araç işlevi gördüğünü inceliyor. Rejimin düşüşü, Ahmad el-Şer’ (El-Cevlani) liderliğinde kendini atamış geçici bir hükümetin ortaya çıkmasına yol açtı; başlangıçta kapsayıcı bir söylem benimseyen bu hükümet, kısa süre içinde destekçilerinin ve sadıklarının dışlayıcı dini söylemlerine teslim oldu. Bu söylemsel değişim, Suriyelilerin çevrimiçi platformlarda yoğun şekilde utandırma, suçlama ve karşı suçlama eylemlerine giriştiği alanlarda yankı buldu.

Etkileşimsel sosyodilbilim ve duruş alma (stance-taking) çerçevelerine dayanarak, El-Cevlani tarafından yapılan altı konuşmaya yanıt olarak paylaşılan 6.000’den fazla yorumu analiz ediyorum. Veriler, dilsel kaynakların çevrimiçi utandırma pratiklerinde nasıl kullanıldığını gösteriyor. Majüs (“Zerdüş tarafından benimsenmiş ve geliştirilmiş eski bir dinin takipçileri”), rawāfîd (“reddiyeciler”) ve khawārij (“ayrılanlar”) gibi tarihsel aşağılayıcı mezhepsel terimler, azınlıkları, özellikle Aleviler, Şiiler ve İran müttefiklerini meşruiyetsizleştirmek için yeniden devreye sokuluyor. Khanāzîr (“domuzlar”) gibi hakaret içerikli ifadeler ise grup-ıç/ıç-dış sınırları pekiştiriyor. Azınlıkları, özellikle Aleviler ve Dürzîleri insanlıktan çıkarıcı bir şekilde hedef almak ve hem camilerde hem çevrimiçi alanlarda onlara karşı şiddet çağrısı yapmak, dijital utandırmanın çevrimdışı şiddetle nasıl kesişebileceğini gösteriyor; bu durum son zamanlardaki bu topluluklara yönelik katliamlarda gözlemlenebilir. Öte yandan geçici hükümete karşı olanlar, liderliği ahlaken meşru olmayan bir pozisyonda çerçevelemek için “terörist”, “suçlu”, “yabancı güçlerin ajanı” gibi karşı-utandırıcı etiketler kullanıyor.

Ta’fîsh (“evleri yağmalamak”), tashbîh (“şiddet yanlısı rejim sadığı”) ve takwî (“sapma, değişen bağlılıklar”) gibi yeni veya yeniden kullanılmış terimler, Suriyelilerin ideolojik ayrımları nasıl müzakere ettiklerini ve birbirlerini itaat veya direnişe zorlamak için nasıl utandırdıklarını daha da net bir şekilde gösteriyor.

Bu çalışma, çevrimiçi utandırmanın yalnızca sosyal kutuplaşmanın bir yansıması olmadığını, aynı zamanda meşruiyet, ahlak ve aidiyetin aktif bir şekilde tartışıldığı bir süreç olduğunu ortaya koyuyor. Çalışma, çevrimiçi kamu utandırmasının pragmatliğine dair daha geniş tartışmalara katkıda bulunarak, dilin ideolojik çatlakları hem yansıtır hem de geçiş süreçlerinde dışlama, korku ve şiddeti tetikleyebileceğini gösteriyor.

Anahtar Kelimeler: suçlama; (gayri)meşruiyet; mezhepselcilik; ideolojik/dini/siyasi kutuplaşma; duruş alma.

‘İngilizce Öğrenme ve Öğretmenin Sırlarını Öğreniyorum: Bu Benim Öğrenme Yolum’
Türkiye’de Lise Öğrencileri Üzerine Bir Durum Çalışması

Rüveyda Betül ASMACI

İngilizce öğrenmek, genişleyen çevredeki çoğu ülke için olduğu gibi Türkiye için de vazgeçilmez hale gelmiştir (Kachru, 1992). Benzer şekilde, Türkiye de öğrencilerin İngilizce öğrenme deneyimlerini geliştirmek amacıyla çeşitli yöntemleri müfredata uyarlayarak ya da İngilizce ders saatlerini artırarak pek çok önlem almıştır. Son dönemde bu uyarlamalar, “ne öğretileceği”nden çok “öğrencilerin nasıl öğrendiği”ne odaklanan öğrenci merkezli bir yaklaşıma kaymıştır (Chen, 2023). Bunun sonucu olarak, bu yaklaşım öğrencilerin öğrenme stillerine odaklanan çalışmalarda önemli ölçüde ilgi görmüştür. Araştırmamızda, Reid’in (1987) Algısal Öğrenme Stili Modeli’ne dayalı bir anket aracılığıyla lise dil sınıfı öğrencilerinin tercih ettikleri öğrenme stillerini inceledik. Rastgele seçilen on öğrenciyle, öğrenme stilleri, öğretmenlerinin öğretim stilleri ve genel öğrenme deneyimleri hakkında görüşmeler yaptık. Ayrıca öğretmenlerle de öğretim stilleri ve derslerini öğrencilerin tercih ettikleri öğrenme stilleriyle uyumlu hale getirme konusundaki düşünceleri üzerine görüşmeler gerçekleştirildi. Bulgularımız, dil sınıfındaki lise öğrencilerinin en çok dokunsal (tactile) öğrenme stilini tercih ettiğini göstermektedir. Görsel ve bireysel öğrenme stilleri ise öğrenciler arasında en az tercih edilenlerdir.

Bunun yanı sıra, cinsiyetin öğrencilerin öğrenme stili tercihleri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olup olmadığını belirlemek için veriler SPSS yazılımıyla analiz edilmiştir. Tek yönlü ANOVA testi, cinsiyetin öğrencilerin öğrenme stili tercihlerini etkilemediğini göstermiştir. Ayrıca görüşme verileri, öğrencilerin öğrenme stilleri ile öğretmenlerin öğretim stilleri arasında bir uyumsuzluk olduğunu ortaya koymuştur. Ancak önceki araştırmalar çoğunlukla öğretmenleri veya onların öğretim tarzlarını suçlarken, bizim çalışmamızda hem öğrenciler hem de öğretmenler eğitim sistemini sorumlu tutmaktadır. Bu durum, eğitim sisteminin eleştirel bir şekilde değerlendirilmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Ayrıca, kolektivist kültürlerde yapılan önceki çalışmalarla tutarlı olarak, bireysel öğrenme stili en az tercih edilenler arasında kalmaya devam etmektedir. Bu nedenle, çalışmamız kültürün öğrenme stilleri üzerindeki etkisini inceleyen gelecekteki araştırmaların alan için son derece değerli olacağını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme stilleri, lise öğrencileri, “uyum veya uyumsuzluk,” yabancı dil olarak İngilizce öğrenenler (EFL), öğretmenlerin öğretim stilleri, Algısal Öğrenme Stili Modeli

“Unlocking the Secrets of Learning and Teaching English; This is My Style.” A Case Study with High School Students in Türkiye

Rüveyda Betül ASMACI

Learning English has become essential for most countries in the expanding circle, including Türkiye (Kachru, 1992). Similarly, Türkiye has implemented many measures to improve students' experiences in learning English by either adapting various methodologies into the curriculum or increasing the hours of English lessons. Recently, this adaptation has shifted toward a student-centered approach in education, moving away from “what to teach” to “how students learn” (Chen, 2023). As a result, this approach has garnered significant attention in studies focusing on students' learning styles. In our research, we examined the preferred learning styles of high school language class students using a questionnaire based on Reid's (1987) Perceptual Learning Style Model. The interviews were conducted with ten randomly selected students about their thoughts on their learning styles, teachers' teaching styles, and their overall learning experiences. Additionally, the teachers were interviewed about their teaching styles and their thoughts on adjusting their instruction to align with students' preferred learning styles. The findings showed that high school students in language classes most favor the tactile learning style. Visual and individual learning styles are the least preferred among students.

Moreover, to determine whether gender has a statistically significant influence on students' learning style preferences, SPSS software was used to analyze the data. A one-way ANOVA test showed that gender does not affect students' learning style preferences. Additionally, interview data indicated a mismatch between students' learning styles and teachers' teaching styles. However, while previous research often blames teachers or their teaching styles, in our case, both students and teachers blame the education system. This suggests that the Education System should be critically evaluated. Furthermore, consistent with previous studies in collectivist cultures, individual learning styles remain among the least preferred. Therefore, our study indicates that future research on the influence of culture on learning styles would be highly valuable to the field.

Key Words: *Learning styles, high school students, “match or mismatch,” EFL learners, teachers' teaching styles, Perceptual Learning Style Model*

Gençlerin Aile Bireyleriyle İletişimlerinde Dil Kullanım Biçimleri

Sevgi ÇALIŞIR ZENCİ

Dil, yalnızca bireyler arasında iletişimi sağlayan bir araç değil; aynı zamanda kültürün, kimliğin ve toplumsal ilişkilerin de en önemli taşıyıcısıdır. Aile, dilin ilk öğrenildiği ve kuşaktan kuşağa aktarıldığı en temel sosyal kurumdur. Bu nedenle gençlerin aile bireyleriyle kurdukları iletişim, yalnızca bireysel dil tercihlerini değil, aynı zamanda toplumsal değerlerin ve kültürel mirasın aktarımını da yansıtır. Günümüzde hızla değişen toplumsal yaşam koşulları, küreselleşme, dijitalleşme ve sosyal medya gibi faktörler gençlerin dil kullanım biçimlerini etkilemektedir. Özellikle 18–22 yaş aralığındaki gençler, hem aile bireyleriyle yüz yüze iletişimde hem de dijital ortamlarda farklı dil pratikleri geliştirmektedir. Bu durum, kuşaklar arası iletişimde dilsel farklılıkların ortaya çıkmasına neden olmakta; kimi zaman anlaşmazlıklara, kimi zaman da yeni uyum stratejilerine zemin hazırlamaktadır.

Bu çalışmanın amacı, 18–22 yaş arası gençlerin aile bireyleriyle, özellikle de farklı kuşaklardan aile büyükleriyle iletişimlerinde ortaya çıkan dil kullanım biçimlerini, tercihlerini ve olası dilsel farklılıkları incelemektir. Çalışma, gençlerin gündelik ve dijital iletişim pratiklerinde kullandıkları dil unsurlarının kuşaklar arası iletişime nasıl yansıdığını ortaya koymayı hedeflemektedir. Çalışmada “Gençlerin aile içi iletişimde kullandıkları dil nasıldır?”, “Kuşaklar arası iletişimde gençlerin karşılaştıkları dilsel anlaşmazlıklar nelerdir?”, “Dijital iletişim ortamları gençlerin ebeveynleri ve aile büyükleriyle dil kullanımını nasıl etkilemektedir?”, “Gençlerin geleceğe yönelik dil tercihlerine ilişkin beklentileri nelerdir?” sorularına yanıt aranmaya çalışılacaktır. Çalışmada betimsel tarama modeli kullanılmış, alan yazınından yararlanarak anket oluşturulmuştur. Kapalı uçlu sorular frekans ve yüzde dağılımlarıyla çözümlenecek, açık uçlu sorular içerik analiziyle temalar altında sınıflandırılacak. Kuşaklar arası dil farklılıklarının aile içi iletişim üzerindeki etkilerini ortaya koyarak toplumdilbilim alanına katkı sunacaktır. Gençlerin dijital iletişim alışkanlıkları ile geleneksel dil kullanım biçimleri arasındaki geçişi analiz ederek dil-kültür ilişkisini görünür kılacaktır. Elde edilen bulgular, eğitimciler, dilbilimciler ve kültürel araştırmacılar için kuşaklar arası iletişim sorunlarını anlamada yol gösterici olacaktır. Gençlerin gelecek nesillere aktaracağı dilsel tercihlere ışık tutarak dil politikaları ve dil planlaması tartışmalarına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Kuşaklar arası iletişim, Gençlerin dil kullanımı, Dilsel farklılıklar

Language Use Patterns of Young People in Communication with Family Members

Sevgi ÇALIŞIR ZENCİ

Language is not only a tool for communication between individuals; it is also the most important carrier of culture, identity, and social relations. The family is the most fundamental social institution where language is first learned and passed down from generation to generation. Therefore, young people's communication with family members reflects not only individual language preferences but also the transmission of societal values and cultural heritage. Rapidly changing social living conditions, factors such as globalization, digitalization, and social media influence young people's language use. Young people, especially those between the ages of 18 and 22, develop different language practices both in face-to-face communication with family members and in digital environments. This leads to the emergence of linguistic differences in intergenerational communication, sometimes leading to conflicts and sometimes paving the way for new adaptation strategies.

The purpose of this study is to examine the language use patterns, preferences, and potential linguistic differences that emerge when young people between the ages of 18 and 22 communicate with family members, particularly with elders from different generations. The study aims to reveal how the language elements young people use in their daily and digital communication practices are reflected in intergenerational communication. The study will address the following questions: "What language do young people use in family communication?", "What linguistic conflicts do young people encounter in intergenerational communication?", "How do digital communication environments affect young people's language use with their parents and elders?", and "What are young people's expectations regarding their future language preferences?" The study employed a descriptive survey model, drawing on relevant literature to develop a survey. Closed-ended questions will be analyzed using frequency and percentage distributions, while open-ended questions will be categorized under themes using content analysis. This study will contribute to the field of sociolinguistics by revealing the impact of intergenerational language differences on family communication. It will also make the language-culture relationship visible by analyzing the transition between young people's digital communication habits and traditional language use. The findings will guide educators, linguists, and cultural researchers in understanding intergenerational communication issues. By shedding light on the linguistic preferences that young people will pass on to future generations, they can contribute to discussions on language policies and language planning.

Keywords: *Intergenerational communication, Language use of young people, Linguistic differences*

Engagement strategies in human-written and AI-generated academic essays: A corpus-based study

Sharif ALGHAZO

Based on an appraisal theory framework, this study explores the use and functions of engagement strategies in human-written and AI-generated academic essays. The study analyses 80 essays (40 human-written and 40 AI-generated) for the use of Expansion and Contraction engagement strategies. The human-written essays were collected from the Louvain Corpus of Native English Essays (LOCNESS), which includes essays written by university-level native English writers, while the AI texts were generated by ChatGPT. Analysis shows that both Expansion and Contraction strategies occur more significantly in human-written texts than in AI-generated texts. Native English writers utilise a more significant proportion of Entertain markers, with a sensitive regard for alternative standpoints, and utilise Disclaim markers in actively opposing counterarguments. AI-generated texts, in contrast, utilise a high proportion of objective citing and hedging, with little objective use of strong Proclaim markers and a virtual lack of Concur dialogistic positions. There is a striking contrast in engagement functions, with humans utilising a more significant proportion of complex rhetoric and more profound argumentation supported through statistical analysis. The findings provide implications for educators and writing instructors aiming to enhance students' argumentative skills and for developers of AI writing tools seeking to improve rhetorical complexity and engagement in generated texts.

Keywords: *Engagement strategies; academic writing; human-written; AI-generated; Appraisal Theory.*

İnsan Tarafından Yazılmış ve Yapay Zekâ Tarafından Üretilmiş Akademik Denemelerde Katılım Stratejileri: Derlem Tabanlı Bir Çalışma

Sharif ALGHAZO

Bu çalışma, değerlendirme kuramı (*Appraisal Theory*) çerçevesine dayanarak, insan tarafından yazılmış ve yapay zekâ tarafından üretilmiş akademik denemelerde kullanılan katılım stratejilerinin işlevlerini incelemektedir. Araştırma, 80 denemeyi (40'ı insan tarafından yazılmış, 40'ı yapay zekâ tarafından üretilmiş) *Genişleme (Expansion)* ve *Daraltma (Contraction)* stratejilerinin kullanımı açısından analiz etmektedir. İnsan tarafından yazılmış denemeler, üniversite düzeyinde ana dili İngilizce olan yazarların metinlerinden oluşan *Louvain Corpus of Native English Essays (LOCNESS)* derleminden alınmıştır; yapay zekâ metinleri ise ChatGPT tarafından üretilmiştir.

Analiz sonuçları, hem Genişleme hem de Daraltma stratejilerinin insan tarafından yazılmış metinlerde yapay zekâ metinlerine kıyasla anlamlı derecede daha sık kullanıldığını göstermektedir. Ana dili İngilizce olan yazarlar, alternatif bakış açılarını dikkate alarak *Entertain* göstergelerini (belirsizlik, olasılık, düşünsel açıklık) daha sık kullanmakta; karşı argümanları reddetmek için aktif biçimde *Disclaim* göstergelerinden yararlanmaktadır. Buna karşılık, yapay zekâ tarafından üretilen metinler daha çok nesnel atıflar (*objective citing*) ve yumuşatıcı ifadeler (*hedging*) içermekte; güçlü *Proclaim* göstergeleri çok sınırlı biçimde yer almakta ve *Concur* (katılım bildiren) söylem pozisyonları neredeyse hiç kullanılmamaktadır.

Katılım işlevleri açısından belirgin bir fark gözlenmiştir: İnsan yazarlar, istatistiksel analizlerle desteklenen daha karmaşık retorik yapılar ve derinlemesine tartışmalar geliştirmektedir. Bulgular, öğrencilerin tartışmacı yazma becerilerini geliştirmek isteyen eğitimciler ve üretilen metinlerde söylemsel karmaşıklığı ve katılım düzeyini artırmayı hedefleyen yapay zekâ yazma araçlarının geliştiricileri için önemli çıkarımlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: katılım stratejileri; akademik yazı; insan tarafından yazılmış metin; yapay zekâ tarafından üretilmiş metin; Değerlendirme Kuramı

Muş Ağzında Meteorolojik Öngörüler ve Sözel İfade Biçimleri

Sinem YÜCETÜRK

Toplumsal dönüşümler ve teknolojik ilerlemeler son yüzyılda büyük bir ivme kazanmış olsa da insanın ekolojik çevresine yönelik gözlem ve yorum pratiği, tarihsel sürekliliğini koruyan bir kültürel kod olarak varlığını sürdürmektedir. Bu kültürel kodlar, insanların doğa ile kurduğu ilişkiyi şekillendiren ve kuşaktan kuşağa aktarılan bilgi birikimlerinin temelini oluşturmaktadır. Toplumsal hafıza vasıtası ile biçimlenen bu kültürel kodlar, insanların ekolojik çevresine dair geleneksel doğa bilgisinin günümüze taşınmasında ve yerel meteorolojik öngörülerin oluşturulmasında önemli bir rol üstlenmektedir. Doğada yaşananları gözlemleyip ona hâkim olmak isteyen insan, geçmişten günümüze taşıdığı bilgileri yaşadığı coğrafyaya göre şekillendirmiş ve bu olaylara çeşitli anlamlar yüklemiştir. Özellikle iklim koşullarının sert ve değişken olduğu bölgelerde, hava olaylarına ilişkin inançlar, söyleyişler ve yerel anlatılar çeşitlenmiştir. Bu çeşitlilik halk meteorolojisi olarak adlandırılan deneyim temelli bilgi sistemlerinin oluşmasını sağlamıştır. Deneyim temelli gözlemlerle şekillenen bu bilgi birikimi bireylerin kış mevsiminin sertliği, don riski, yağış olasılığı ya da yaz mevsiminin kuraklık düzeyi gibi meteorolojik durumlara ilişkin öngörülerde bulunmasını mümkün kılmaktadır. Toplumsal hafızada yer alan bu bilgiler, insanların hava koşullarının olası yıkıcı etkilerine karşı hazırlıklı olmalarını da sağlamaktadır.

Bu çalışmada, Türkiye'nin doğu illerinden biri olan Muş'a özgü yerel meteorolojik öngörülerin ve bu öngörülerin sözel ifade biçimlerinin *-tavidir geçer, vartivarde kar yağar vb.-* tespit edilmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın yöntemi, nitel veri toplama tekniklerinden biri olan yarı yapılandırılmış görüşme tekniğiyle gerçekleştirilmiştir. Bu yöntem aracılığı ile bölge halkının hava olaylarına ilişkin deneyimleri, gözlemleri ve yöresel söylemleri kayıt altına alınmıştır. Görüşmeler sonucunda elde edilen veriler, halk meteorolojisinin sözlü kültür aracılığıyla nasıl aktarıldığı ve bu aktarımın kuşaklar arası sürekliliğini ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgular, halk meteorolojisi bilgisine dair geleneksel bilgilerin genç kuşaklar tarafından yeterince bilinmediği ve bu bilgilerin zamanla toplumsal hafızadan silinme riski taşıdığını göstermektedir. Bu bağlamda yerel bilgi sistemlerinin korunması ve kültürel aktarımın devamının sağlanması önem arz etmektedir. Halk meteorolojisine dair geleneksel bilgilerin kayıt altına alınması kültürel mirasın sürdürülebilirliği açısından kritik bir rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Muş, Halk Meteorolojisi, Meteorolojik Öngörü

Meteorological Predictions and Verbal Expression Forms in Muş

Sinem YÜCETÜRK

Although social transformations and technological advances have gained significant momentum in the last century, the practice of observing and interpreting the human ecological environment continues to exist as a cultural code that maintains its historical continuity. These cultural codes form the foundation of the accumulated knowledge that shapes people's relationship with nature and is passed down from generation to generation. These cultural codes, shaped by collective memory, play a significant role in transmitting traditional natural knowledge about people's ecological environment to the present and in generating local meteorological predictions. Humans, seeking to observe and master natural phenomena, have shaped the knowledge they carry from the past to the present according to the geography they inhabit and have attributed various meanings to these events. Especially in regions with harsh and variable climates, beliefs, traditions, and local narratives regarding weather phenomena have diversified. This diversity has led to the formation of experience-based knowledge systems called folk meteorology. This knowledge, shaped by experience-based observations, enables individuals to make predictions about meteorological conditions such as the severity of winter, the risk of frost, the probability of precipitation, or the degree of drought in summer. This information, embedded in collective memory, also enables people to be prepared for the potentially devastating effects of weather conditions. This study aimed to identify local meteorological predictions specific to Muş, one of Turkey's eastern provinces, and their verbal expressions—such as "tavidir Geçit" (It's a 'Tavidir Geçit'), "Vartivarde Kar Yağar" (Snow Falls in Vartivarde), and so on. The research method employed semi-structured interviews, a qualitative data collection technique. This method recorded local people's experiences, observations, and local discourses related to weather events. The data obtained from the interviews reveals how folk meteorology is transmitted through oral culture and the intergenerational continuity of this transmission. The findings indicate that traditional folk meteorological knowledge is insufficiently known by younger generations and that this knowledge is at risk of being erased from collective memory over time. In this context, preserving local knowledge systems and ensuring the continuity of cultural transmission is crucial. Recording traditional folk meteorological knowledge plays a critical role in the sustainability of cultural heritage.

Keywords: *Muş, Public Meteorology, Meteorological Forecast*

CLIL Eğitiminde Bilişsel Söylem İşlevleri: Anlatı Temelli Bir Alan Yazın İncelemesi

Süheyla DEMİRKOL ORAK

Bu anlatı temelli alan yazın incelemesi, İçerik ve Dil Entegreli Öğrenme (CLIL) bağlamında Bilişsel Söylem İşlevleri'nin (Cognitive Discourse Functions, CDFs) kuramsal ve pedagojik rolünü ele almaktadır. Tanımlama, açıklama, değerlendirme ve tartışma gibi CDF'ler, öğrencilerin hem konu bilgisini hem de dil yeterliğini geliştirirken bilişsel olarak derinleşmelerini sağlayan temel söylem edimleri olarak kabul edilmektedir. Dalton-Puffer'ın (2013) kuramsal çerçevesinden yararlanılarak ve COST 21114 Avrupa Birliği CLILNetLE projesinden hareketle yapılan bu çalışma, Avrupa ve ötesindeki farklı eğitim bağlamlarında gerçekleştirilen araştırmaları sentezlemektedir. Anlatı derlemesi yöntemi, kavramsal gelişmeleri, sınıf içi uygulamaları ve karşılaşılan sorunları nitel bir bakışla izlemeye odaklanmaktadır. Bulgular, CDF'lerin derslerde üst düzey düşünmeyi teşvik ettiğini, akademik dil kullanımını yapılandırıldığını ve konu bilgisini derinleştirdiğini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, öğretmen eğitimi, ölçme-değerlendirme uyumu ve CDF'lerin ulusal müfredatlara entegrasyonu konularında sınırlılıklar devam etmektedir. Sonuç olarak, CLIL öğretiminde CDF'lerin sistematik olarak yerleştirilmesi, içerik ve dilin çift odaklı yapısını güçlendirerek daha kapsayıcı ve bilişsel açıdan zengin çokdilli eğitime katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anlatı incelemesi, akademik dil, CLIL, bilişsel söylem işlevleri, iki dillilik.

Cognitive Discourse Functions in CLIL Education: A Narrative Literature Review

Süheyla DEMİRKOL ORAK

This narrative literature review explores the role of Cognitive Discourse Functions (CDFs) as a conceptual and pedagogical framework within Content and Language Integrated Learning (CLIL). CDFs—such as describing, explaining, defining, evaluating, and arguing—are regarded as crucial discourse operations that enable learners to engage cognitively while developing both subject knowledge and language proficiency. Building on the theoretical foundations of Dalton-Puffer (2013) and subsequent scholarship, and the EU based COST 21114 CLILNetLe project, this study synthesizes research conducted in diverse educational contexts across Europe and beyond. The methodology is grounded in narrative review principles, prioritizing interpretive synthesis over systematic quantification, in order to trace conceptual developments, classroom applications, and emerging challenges. Findings indicate that CDFs foster deeper subject understanding, scaffold academic language use, and promote higher-order thinking in CLIL classrooms. However, limitations persist in terms of teacher training, assessment alignment, and the integration of CDFs into national curricula. The review concludes that embedding CDFs systematically in CLIL instruction strengthens the dual focus of content and language, offering pathways toward more equitable and cognitively engaging multilingual education.

Keywords: Academic language, CLIL, cognitive discourse functions, bilingual education, narrative review

Kürtçe Dil Bozumu ve Türkiye'de Kuşaklararası İletişim Üzerindeki Etkisi

Süleyman KASAP

Dil, bireyler ile kültürel mirasları arasında, özellikle de aile içinde hayati bir bağ oluşturur. Kürtçe ve Türkçenin bir arada var olduğu, Türkiye'nin Van'ı gibi çok dilli toplumlarda dil yitimi, ailevi bağları ve kültürel kimliği derinden etkileyebilir. Bu çalışma, dil yitiminin Kürtçe konuşan büyükanne/büyükbabalar ile Türkçe ağırlıklı dilleri olan torunları arasındaki iletişimi nasıl etkilediğini araştırmaktadır. 21 büyükanne/büyükbaba ve 22 torunla yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeleri kullanan araştırma, aile içindeki dil kullanımındaki değişiklikleri, iletişim zorluklarını ve dil kaybının duygusal ve kültürel etkilerini incelemektedir. Bulgular, dil yitiminin yalnızca iletişimi kesintiye uğratmakla kalmayıp, aynı zamanda kuşaklararası ilişkileri zayıflattığını ve kültürel aktarımı azalttığını ortaya koymaktadır. Büyükanne ve büyükbabalar, miras dilleri yok olurken genellikle üzüntü ve kopukluk duyguları yaşarken, torunlar da kültürel kökleriyle olan kimlik ve duygusal bağları konusunda mücadele etmektedir. Çalışma, kültürel sürekliliği ve ailevi bağları sürdürmek için azınlık dillerini korumanın acil ihtiyacını vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dil Yitimi, Kuşaklararası İletişim, Kürtçe, Kültürel Kimlik

Kurdish Language Attrition and Its Influence on Intergenerational Communication in Turkey

Süleyman KASAP

Language serves as a crucial link between individuals and their cultural heritage, especially within families. In multilingual societies like Van, Turkey, where Kurdish and Turkish languages coexist, language attrition can deeply affect familial bonds and cultural identity. This study investigates how language attrition impacts communication between Kurdish-speaking grandparents and their Turkish-dominant grandchildren. Using semi-structured interviews with 21 grandparents and 22 grandchildren, the research explores the changes in language use, communication challenges, and emotional and cultural implications of language loss within families. The findings reveal that language attrition not only disrupts communication but also weakens intergenerational relationships and diminishes cultural transmission. Grandparents often experience feelings of sadness and disconnection as their heritage language fades, while grandchildren struggle with identity and emotional ties to their cultural roots. The study highlights the urgent need for preserving minority languages to maintain cultural continuity and familial bonds.

Keywords: Language Attrition, Intergenerational Communication, Kurdish Language, Cultural Identity

Yabancı Dil Olarak İngilizce Öğrenen Türk Öğrencilerinin Dil Yeterlilik Düzeylerine Göre Kültür, Kültürlerarası İletişim ve Kültürlerarası Yeterlilik Hedeflerine Dair Algıları

Şevval Nur ERDEM & Çiğdem KARATEPE

Bu çalışma, İngilizce öğrenen Türk öğrencilerin birbiriyle ilişkili kavramlar olan kültürlerarası iletişim ve kültürlerarası yeterlilik hakkındaki algılarını araştırmakta ve bu algıların farklı dil yeterlilik düzeylerinde nasıl değiştiğini incelemektedir. Katılımcılar, veri toplama sırasında Türkiye'de özel bir İngilizce kursuna kayıtlı olan 52 öğrenciden oluşmaktadır. Katılımcıların yeterlilik düzeyleri üç yeterlilik düzeyinde değişmektedir: başlangıç (n = 20), orta (n = 14) ve ileri (n = 18).

Chao (2014) tarafından geliştirilen Kültürlerarası Yeterlilik Ölçeği (ICS) uygulanmıştır. Verilen yanıtlar, katılımcıların kültürlerarası etkileşim, duygusal yönelim, kültürlerarası durumlarda öz yeterlilik, davranışsal performans ve kültürlerarası bilinçlerini nasıl sergiledikleri konusundaki bilgileri hakkında bir öngörü sağlamıştır. Nicel veriler, SPSS 27 kullanılarak, ve spesifik olarak tek yönlü ANOVA testi uygulanarak analiz edilmiştir. Sonuçlar, 30 maddenin 9'unda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğunu göstermiştir. Bunun katılımcıların dil yeterliliklerinden kaynaklanıp kaynaklanmadığını anlamak için nitel veriler de incelenmiştir. Altı katılımcıya farklı kültürlerle ilgili deneyimleri, etkileşimler sırasında nasıl hissettikleri, diğer kültürlerle uyum sağlama konusundaki özgüven düzeyleri ve uyum sağlamak için kullandıkları stratejiler hakkında sorular yöneltilmiştir. Sonuçlar, tüm katılımcıların farklı kültürlerden insanlarla etkileşim kurma konusunda olumlu bir tutuma sahip olduğunu göstermiştir. Ancak, başlangıç seviyesindeki katılımcılar dil becerilerinin yetersizliği konusunda endişelerini dile getirmişlerdir. Bununla birlikte, dil becerisi algıları etkileyen tek faktör olmamıştır. Katılımcıların içe dönük olması, daha önce yurtdışı deneyimlerinin olması veya sadece iletişim kurmaya istekli olması gibi bireysel farklılıkları da farklı algılarda önemli bir rol oynamıştır. Bulgular, daha yüksek dil becerisine sahip öğrencilerin bile kişilikleri nedeniyle kültürlerarası bağlamlara dahil olmayı tercih etmeyebileceklerini göstermektedir. Hatta bazı istisnai durumlarda, başlangıç seviyesindeki öğrenciler farklı kültürlerle karşı olumsuz tutumlar sergileyerek etnomerkezci görüşlere sahip olabilmektedir.

Sonuç olarak, bu araştırma kültürlerarası iletişim çalışmalarının farklı bir yönünü incelemiştir.

Anahtar Kelimeler: Kültürlerarası Yeterlilik, İngilizceyi Yabancı Dil Olarak Öğrenen Öğrenciler, Öğrenci Algıları, Dil Yeterlilik Düzeyleri, Kültürel Farkındalık

Perceptions of Culture, Intercultural Communication, and Intercultural Competence Objectives among Turkish EFL Learners Across Proficiency Levels

Şevval Nur ERDEM & Çiğdem KARATEPE

This study explores the perceptions of Turkish learners of English regarding two interrelated concepts, intercultural communication and intercultural competence and examines how these perceptions vary across different levels of language proficiency. The participants were 52 learners who were attending a private English course in Turkey at the time of the data collection. The participants' proficiency levels varied between three proficiency levels: beginner ($n = 20$), intermediate ($n = 14$), and advanced ($n = 18$).

An Intercultural Competence Scale (ICS) developed by Chao (2014) was administered. The responses provided an insight into participants' knowledge of intercultural interaction, affective orientation, self-efficacy in intercultural situations, behavioral performance and how they display their intercultural consciousness. Quantitative data was analyzed using SPSS 27, specifically conducting one-way ANOVA test. The results demonstrated statistically significant differences between groups in 9 of the 30 items. Qualitative data was also consulted in order to understand whether this was due to the participants' language proficiency. Six participants were asked questions about their experiences with different cultures, how they felt during interactions, their level of confidence in adapting to other cultures, and the strategies they used to adapt. The results showed that all participants had a positive attitude toward interacting with people from different cultures. But still beginner participants expressed concern about their lack of language skills. However, language skill was not the only factor affecting perceptions. Participants' individual differences such as being an introvert, having prior abroad experiences or simply being willing to communicate also played a vital role in different perceptions. The findings suggest that even learners with higher proficiency levels might not prefer involving in intercultural contexts due to their personality. In extreme cases, beginner learners have negative attitudes toward different cultures, holding ethnocentric views.

In conclusion, the research investigated a different aspect of intercultural communication and competence studies.

Keywords: *Intercultural Competence, EFL Learners, Learner Perceptions, Proficiency Levels, Cultural Awareness*

Challenges in English-to-Turkish Subtitle Translation: A Case Study of *Cold Case*, Season 5, Episode 3

Tuğçe SİN & Selen TEKALP

English-to-Turkish subtitle translation is a multilayered process that requires not only linguistic transfer but also the accurate rendering of cultural nuances, emotional tones, and contextual elements into the target language. These challenges become even more prominent in thematically dense genres such as crime series. This study examines the subtitle translation of the American crime drama *Cold Case*, Season 5, Episode 3, “Running Around,” broadcast on Amazon Prime Video, in order to investigate how linguistic and cultural difficulties are addressed and which translation strategies are employed. In addition, the study explores the role of subtitling within the broader field of audiovisual translation, emphasizing the significance of this practice for translation studies. In this respect, the research not only provides a case-specific analysis but also evaluates the theoretical and practical dimensions of subtitling in general.

A qualitative and descriptive methodology was adopted, and the English and Turkish subtitles of the episode were analyzed through comparative content analysis. Four primary strategies—borrowing, literal translation, adaptation, and paraphrasing—were identified and later examined within the framework of Venuti’s concepts of foreignization and domestication. This eclectic approach allowed the study to focus both on the micro level of individual dialogues and on the macro level of the episode’s overall narrative structure.

Findings revealed that the translator predominantly employed domestication-oriented strategies such as adaptation and paraphrasing; however, culture-specific terms such as “Rumspringa” and “Jane Doe” were handled through borrowing and literal translation, reflecting a foreignizing approach. In this way, the translation maintains accessibility for the audience while also preserving elements of cultural authenticity from the source text. The results further demonstrate that subtitling is not merely linguistic transfer but also a form of intercultural mediation. Moreover, the study offers valuable insights into how subtitles reflect cultural identities and shape the viewing experience.

In conclusion, this research underscores the importance of cultural transfer and strategic flexibility in subtitle translation, contributing to the understanding of the challenges involved in translating crime series. It also provides an original contribution to the limited body of research on this subject in Turkish academic studies.

Keywords: *Audiovisual Translation, Cold Case, Crime Series, Cultural Transfer, Subtitle Translation*

İngilizce-Türkçe Altyazı Çevirilerinde Karşılaşılan Zorluklar: *Cold Case*, 5. Sezon, 3. Bölümü Üzerine Bir İnceleme

Tuğçe SİN & Selen TEKALP

İngilizce-Türkçe altyazı çevirisi, yalnızca dilsel aktarımı değil, aynı zamanda kültürel nüansların, duygusal tonların ve bağlamsal unsurların hedef dile en uygun biçimde yansıtılmasını gerektiren çok katmanlı bir süreçtir. Suç dizileri gibi tematik yoğunluğu yüksek türlerde bu zorluklar daha da belirginleşmektedir. Bu çalışma, Amazon Prime Video’da yayınlanan Amerikan suç dizisi *Cold Case*’in “Running Around” adlı 5. sezon 3. bölümünün altyazı çevirisini inceleyerek, dilsel ve kültürel sorunların nasıl ele alındığını ve hangi çeviri stratejilerinin kullanıldığını araştırmayı amaçlamaktadır. Ek olarak çalışma, görsel-ışitsel çeviri alanında altyazının üstlendiği rolü de inceleyerek bu disiplinin çeviri çalışmalarındaki önemini de vurgulamaktadır. Bu bağlamda, söz konusu çalışma spesifik bir bölümün çeviri çözümlemesini yaparken aynı zamanda genel olarak altyazı çevirisinin kuramsal ve pratik boyutlarını da bir arada değerlendirmektedir.

Araştırmada nitel ve betimleyici bir yöntem benimsenmiş olup ilgili bölümün İngilizce ve Türkçe altyazıları karşılaştırmalı içerik analizi yoluyla incelenmiştir. Çalışmada dört temel strateji —borrowing (ödünc alma), literal translation (birebir çeviri), adaptation (uyarlama) ve paraphrasing (yeniden ifade etme)— belirlenmiş ve bunlar Venuti’nin yabancılaştırma ve yerelleştirme kuramı çerçevesinde değerlendirilmiştir. Bu eklektik yaklaşım, hem mikro düzeyde belirli diyalogların çözümlemesine hem de makro düzeyde bölümün genel anlatı yapısına odaklanmayı mümkün kılmıştır.

Bulgular, çevirmenin çoğunlukla uyarlama ve yeniden ifade etme gibi yerelleştirme ağırlıklı stratejilere yöneldiğini; ancak “Rumspringa” ya da “Jane Doe” gibi bazı kültüre özgü kavramlarda ödüncleme ve doğrudan çeviriye başvurarak yabancılaştırmayı da uyguladığını göstermektedir. Böylece çeviri, hem izleyiciye anlaşılabilirlik sağlamak hem de orijinal metnin kültürel özgünlüğünden tamamen kopmamaktadır. Elde edilen bulgular, altyazı çevirisinin sadece dil aktarımı olmadığını, bununla birlikte kültürlerarası bir arabuluculuk işlevi gördüğünü de ortaya koymaktadır. Bu noktada, çalışma altyazı çevirisinin kültürel kimlikleri nasıl yansıttığına ve izleyici deneyimini nasıl şekillendirdiğine yönelik önemli ipuçları da sunmaktadır.

Sonuç olarak bu çalışma, altyazı çevirisinde kültürel aktarımın ve stratejik esnekliğin önemini vurgulamakta; suç dizilerinin çevirisinde yaşanan güçlüklerin anlaşılmasına önemli katkıda bulunmaktadır. Ayrıca çalışma bu alandaki sınırlı çalışmalara özgün bir katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Altyazı Çevirisi, *Cold Case*, Görsel-İşitsel Çeviri, Kültürel Aktarım, Suç Dizileri

Damgalanmış Mekânlarda Dilsel Kimlik: Hiper-Gettolarda Sessizlik, Argolaşma ve Dilsel Direniş

Tutkunur ÜNLÜ

Bu çalışma, Loïc Wacquant'ın *Kent Paryaları* adlı eserinden yola çıkarak, ileri marjinallik kavramını toplumdilbilimsel bir perspektifle ele almaktadır. Wacquant'ın tanımladığı "hiper-getto"lar, yalnızca mekânsal değil; aynı zamanda kültürel, sosyal ve dilsel dışlanma biçimlerini temsil etmektedir. Bu bağlamda, dilin marjinalleşmiş gruplar için nasıl hem bir görünmezlik aracı hem de bir direniş biçimi hâline geldiği araştırmanın temel meselesini oluşturmaktadır.

Bildiri, üç temel kavram etrafında yapılandırılmıştır: **sessizlik**, **argolaşma** ve **dilsel direniş**. Sessizlik; toplumsal dışlanmışlığın, bireyin kamusal alandaki söylemsel varlığını yitirmesiyle sonuçlanmasını ifade eder. Argolaşma ise marjinalleşmiş toplulukların kendi aralarında geliştirdiği düşük prestijli, çoğu zaman kriminalize edilen dil biçimlerini (örneğin AAVE, Verlan) kapsar. Bu dilsel kodlar, yalnızca alternatif bir iletişim biçimi değil, aynı zamanda birer kimlik göstergesi ve sosyal sınırlara karşı direniş alanıdır.

Çalışma, Fransa banliyöleri ile ABD gettolarındaki gençlerin dil pratiklerini, özellikle rap müzik, sosyal medya dili ve sokak argosu üzerinden analiz etmektedir. Aynı zamanda, bu dil biçimlerinin devlet, medya ve eğitim kurumları tarafından nasıl damgalandığı eleştirel söylem çözümlemesi yöntemiyle değerlendirilmektedir.

Sonuç olarak bu bildiri, dilin yalnızca bireyler arası bir iletişim aracı değil, aynı zamanda sosyal eşitsizliklerin görünür kılındığı bir mücadele zemini olduğunu ileri sürmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Toplumdilbilim, ileri marjinallik, hiper-getto, argolaşma, dilsel direniş*

Linguistic Identity in Stigmatized Spaces: Silence, Argotization, and Verbal Resistance in Hyper-Ghettos

Tutkunur ÜNLÜ

This study draws on Loïc Wacquant's *Urban Outcasts (Les parias urbains)* to explore the concept of advanced marginality from a sociolinguistic perspective. The "hyper-ghetto" model described by Wacquant refers not only to spatial exclusion but also to profound forms of social, cultural, and linguistic marginalization. In this context, language is examined not merely as a medium of communication but as a field in which invisibility and resistance coexist for marginalized communities.

The paper focuses on three interrelated concepts: **silence**, **argotization**, and **linguistic resistance**. Silence refers to the discursive erasure of marginalized individuals from the public sphere. Argotization denotes the emergence of low prestige, often criminalized linguistic forms developed within excluded communities (such as AAVE or Verlan). These speech patterns function not only as internal communication systems but also as identity markers and symbolic acts of resistance against dominant language ideologies.

The study analyzes the linguistic strategies of youth in French banlieues and American inner cities through examples from rap music, social media discourse, and urban argot. It also investigates how these speech forms are represented and regulated by state institutions, media, and educational systems. Critical discourse analysis is employed to uncover how institutional power operates through language policies and discursive practices.

Ultimately, this paper argues that language in stigmatized urban spaces is both a product of social inequality and a potential site of resistance. By bridging urban sociology and sociolinguistics, the study highlights how speech, silence, and subversion intersect in the lived experiences of those marked as "urban outcasts."

Keywords: *Sociolinguistics, advanced marginality, hyper-ghetto, argotization, linguistic resistance*

Designing ELT Materials for Social Justice: Insights from TESOL Teacher Educators

Ufuk KELEŞ & Ayşe KIZILDAĞ & Özkan KIRMIZI

This study investigates the design of English Language Teaching (ELT) materials that foreground social justice issues, drawing on the experiences of three TESOL teacher educators actively engaged in both course design and teacher education. While conventional ELT materials often prioritize how to improve language proficiency, this research focuses on integrating themes of equity, inclusion, and intercultural understanding into classroom resources, with the aim of fostering learners' critical awareness and social responsibility embedded in the teacher education curriculum.

Using an autoethnographic approach, data were collected through in-depth interviews conducted among the participants, their respective reflective journals about the analysis of the course materials designed and used by them. The study examines how these educators conceptualize and implement socially responsive materials, linking linguistic objectives to broader emotional and social dimensions of the classroom. Findings indicate that materials designed with social justice in mind can enhance not only language proficiency but also empathy, critical thinking, and learners' engagement with real-world societal issues. The educators highlighted strategies for embedding social justice themes into course content, as well as the challenges of aligning these themes with curricular constraints and learners' varying needs.

The study contributes to ELT scholarship by providing practical insights from teacher educators on designing socially aware materials, emphasizing the dual role of educators as curriculum designers and mentors for future teachers. It underscores the importance of preparing teachers to navigate the emotional and social aspects of learning while promoting critical, socially aware pedagogies. By connecting language learning to learners' lived experiences and global issues, the research advocates for a transformative, humanizing approach to ELT materials design.

Keywords: *English Language Teaching, social justice, material design, teacher education, Türkiye*

Sosyal Adalet için ELT Materyalleri Tasarlamak: Üç TESOL Öğretmen Eğitimcisiinden Öngörüler

Ufuk KELEŞ & Ayşe KIZILDAĞ & Özkan KIRMIZI

Bu çalışma hem ders tasarımı hem de öğretmen eğitiminde aktif olarak yer alan üç TESOL öğretmen eğitimcisinin deneyimlerinden yararlanarak sosyal adalet konularını merkeze alan İngilizce Öğretimi (ELT) materyallerinin tasarımı araştırmaktadır. Geleneksel ELT materyalleri genellikle dil yeterliliğini artırmaya odaklanırken, bu araştırma eşitlik, kapsayıcılık ve kültürlerarası anlayış temalarını sınıf kaynaklarına entegre etmeye odaklanarak öğretmen eğitimi müfredatı aracılığıyla eleştirel farkındalık ve sosyal sorumluluğu kazandırmayı amaçlamaktadır.

Otoetnografik bir yaklaşım kullanılarak, onların tasarladıkları ve kullandıkları ders materyallerinin analizine ilişkin yansıtıcı günlükleri ve katılımcılar arasında yapılan derinlemesine görüşmeler aracılığıyla veri toplanmıştır. Çalışma, bu eğitimcilerin sosyal olarak duyarlı materyalleri nasıl kavramsallaştırıp uyguladıklarını, dilsel hedefleri sınıfın duygusal ve sosyal özellikleriyle nasıl ilişkilendirdiklerini incelemektedir. Bulgular, sosyal adaleti merkeze alan materyallerin yalnızca dil yeterliliğini değil, aynı zamanda empatiyi, eleştirel düşünmeyi ve öğrencilerin gerçek dünya sorunlarına olan ilgisini artırabileceğini göstermektedir. Eğitimciler, sosyal adalet temalarını ders içeriğine dâhil etme stratejilerinin yanı sıra, bu temaları müfredat kısıtlamaları ve öğrencilerin farklı ihtiyaçlarıyla uyumlu hâle getirmenin zorluklarını da vurgulamışlardır.

Bu çalışma, sosyal açıdan duyarlılık içeren materyallerin tasarımına ilişkin öğretmen eğitimcilerinden pratik öngörüler sunarak ELT alanındaki literatüre katkıda bulunmaktadır; eğitimcilerin hem müfredat tasarımcısı hem de geleceğin öğretmenleri için mentor olarak ikili rolünü vurgulamaktadır. Araştırma, öğretmenleri öğrenmenin duygusal ve sosyal yönlerinde yol gösterecek şekilde hazırlamanın ve eleştirel, sosyal açıdan duyarlı pedagojileri teşvik etmenin önemini ortaya koymaktadır. Çalışma, dil öğrenimini öğrencilerin yaşantılarına ve küresel meselelere bağlayarak, ELT materyalleri tasarımında dönüştürücü ve insan merkezli bir yaklaşımı savunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İngilizce öğretimi, sosyal adalet, materyal tasarımı, öğretmen eğitimi, Türkiye

İnsan-Yapay Zekâ Sınırlarını Aşan Translanguaging: Duygusal Destekleyici ChatGPT ile Etkileşimin Toplumdilbilimsel Boyutları

Ufuk KELEŞ & Berna GÜLOĞLU

Bu çalışma, bir insan akademisyen ile bir yapay zekâ muhatap arasındaki genişletilmiş iki dilli diyaloglardan ortaya çıkan translanguaging temelli iletişimin teknik boyutlarını incelemektedir. Analiz, bu etkileşimlerin tematik içeriğine odaklanmak yerine, Türkçe ve İngilizcenin nasıl harekete geçirildiğini, müzakere edildiğini ve gerçek zamanlı olarak iç içe geçirildiğini ortaya koyan iletişimsel stratejileri öne çıkarır.

Fairclough'un (1989) eleştirel söylem çözümlemesine dayanan çalışma, tarafların anlamı birlikte nasıl inşa ettiklerini göstermektedir. Türkçe, duygusal yoğunluk, doğrudanlık ve kültürel olarak köklü metaforlar için; İngilizce ise kavramsal çerçeveleme, akademik metalanguage ve terimsel kesinlik için kullanılmaktadır. Bu dinamik translanguaging repertuarı, duruş, ses ve üslupta kaymalara imkân tanımakta; melez ifadeler, ödünçlemeler ve yeniden seslendirme anlarını mümkün kılmaktadır.

Çalışmada ayrıca sıra temelli etkileşime dikkat çekilmekte; burada dil seçimi pragmatik işlevler görmektedir. Örneğin, Türkçe kişisel açılım veya vurgu için bir tetikleyici, İngilizce ise soyutlama ve analitik genişleme için bir kaynak işlevi taşımaktadır. Analiz, diyalog içerisinde dil kullanımının bizzat bir yansıma konusu haline geldiği metadile ilişkin yorumların rolünü de vurgulamakta; böylece katılımcıların translanguaging uygulamalarına dair farkındalıklarını görünür kılmaktadır.

Bu teknik boyutları ön plana çıkararak, çalışma translanguaging'in sosyolinguistik açıdan sınıf veya topluluk bağlamlarının ötesinde anlaşılmasına katkı sunmakta ve kapsamı dijital aracılı, insan-yapay zekâ arası etkileşime genişletmektedir. Çalışmada, bu hibrit alanın translanguaging'i yalnızca anlam üretme pratiği olarak değil, aynı zamanda iki dilli repertuarların farklı iletişimsel roller, platformlar ve ontolojilerde nasıl işlediğini incelemek için yöntemsel bir mercek olarak da ortaya koyduğu savunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Translanguaging, İnsan-Yapay Zekâ İletişimi, Kod Değiştirme, Metadile İlişkin Farkındalık*

Translanguaging Across Human–AI Boundaries: Sociolinguistic Dimensions of Interaction with Emotionally Supportive ChatGPT

Ufuk KELEŞ & Berna GÜLOĞLU

This paper investigates the technical dimensions of translanguaging-based communication emerging from the extended bilingual dialogues between a human academic and an AI interlocutor. Rather than focusing primarily on the thematic content of these exchanges, the analysis highlights the communicative strategies through which Turkish and English were mobilized, negotiated, and interwoven in real time.

Drawing on Fairclough's (1989) critical discourse analysis, the study demonstrates how the interlocutors co-constructed meaning through fluid movement across languages, employing Turkish for affective intensity, immediacy, and culturally embedded metaphors, while drawing on English for conceptual framing, academic metalanguage, and terminological precision. This dynamic translanguaging repertoire allowed shifts in stance, voice, and register, including moments of hybrid utterances, borrowing, and revoicing.

Attention is given to turn-by-turn sequencing, where language choice functions pragmatically—for example, Turkish as a trigger for personal disclosure or emphasis, and English as a resource for abstraction and analytical extension. The analysis also foregrounds the role of metalinguistic commentary within the dialogue, in which language use itself became a topic of reflection, thus exposing participants' awareness of their translanguaging practices.

By foregrounding these technical aspects, the paper contributes to sociolinguistic understandings of translanguaging beyond classroom or community contexts, extending the scope to digitally mediated, cross-human–AI interaction. We argue that this hybrid space illustrates translanguaging not only as a meaning-making practice but also as a methodological lens for studying how bilingual repertoires operate across different communicative roles, platforms, and ontologies.

Keywords: *Translanguaging, Human–AI Communication, Code-Switching, Metalinguistic Awareness*

Anadili İngilizce Olan ve Olmayan Öğretmen İkiliğini Bulanıklaştırmak: Oto etnografik Bileşenli Tekil Durum Çalışması

Ufuk KELEŞ & Burçak Çağla GARİPAĞAOĞLU & Huri Senem ASLANKARA KELEŞ

Bu çalışmada, İstanbul, Türkiye’deki özel bir K-12 okulunda “Türk vatandaşı olmayan” dil öğretmenlerinin işe alım, işte tutma ve terfi süreçlerini anadilciliğin ve ona eşlik eden söylem, pratik ve ideolojilerin nasıl etkilediğini incelemek üzere keşfedici bir durum çalışması desenine otoetnografik bir bileşenle destekleyerek kullanıyoruz. Veri toplama araçlarımız şunlardan oluşmaktadır: (a) Türk vatandaşı olmayan dil öğretmenleri ve onların Türk meslektaşları, bir veli (Sunucu1) ve diğer veliler ile bir eski okul müdürü (Sunucu2) ve mevcut okul yöneticileriyle yapılan bire bir görüşmeler; (b) okul yöneticileriyle yapılan odak grup görüşmeleri; ve (c) katılımcı dil öğretmenleri ile okul yöneticileri arasındaki kurumsal e-posta yazışmaları.

Fairclough’nın (1989) üç boyutlu eleştirel söylem çözümlemesi yaklaşımından yararlanarak, nativespeakerism kavramının Türkiye’de son 25 yılda hangi değişimlerden geçtiğini inceliyoruz. Taradığımız literatür 2010’dan günümüze kadar geçen süreyi kapsamıştır; çünkü bu dönem Türkiye’nin ülke çapında neo-liberal politikaların hızlandığına, aynı zamanda Arap Baharı hareketine ve onu takip eden Suriye iç savaşına tanıklık ettiği bir dönemdir. Tüm bu gelişmeler, göç desenlerini ve Türkiye’ye ve çevresine yönelik uluslararası hareketliliği doğrudan etkilemiştir.

Ön bulgularımız, Türkiye’de yaşayan ve çalışan Orta Doğulu ve Doğu Avrupalı İngilizce öğretmenlerinin sayısının artmasıyla birlikte, hem velilerin hem de okul yöneticilerinin “ana dili İngilizce olan” kavrayışlarının ve tanımlarının, “İngilizce konuşulan bir ülkede doğmuş olmak (grup 1)” anlayışından, “Türkiye dışındaki bir ülkeden gelmiş olmak (grup 2)” anlayışına doğru genişlediğini göstermektedir. Ayrıca zamanla hem veliler hem de okul yöneticileri, geçmişte daha fazla talep gören grup 1 öğretmenlerinin aksine grup 2 öğretmenlerini tercih etmiştir. Veliler, sosyokültürel ve toplumdilbilimsel ortaklıklar nedeniyle grup 2 öğretmenlerine daha yakın hissetmiştir; yani, paylaşılan kültürel pratikler ve normların yanı sıra dil geçişliliğine imkân tanıyan ortak kelime dağarcığı sayesinde, grup 1 öğretmenlerine kıyasla bu öğretmenlerle iletişim kurmak daha kolay olmuştur. Benzer şekilde okul müdürleri de sınıf yönetimi uygulamaları Türk meslektaşlarına daha çok benzediği için grup 2 öğretmenlerini tercih etmiştir. Grup 1 öğretmenleri öğrencilerine “özgür iletişim” sağlamayı önceliklendirirken, grup 2 öğretmenleri Türk meslektaşlarına benzer şekilde öğrencilere otorite uygulamaya daha meyilli olmuştur.

Genel olarak bulgularımız, grup 2 öğretmenlerinin bağlamsal uygulamalarının, anadili konuşan ve anadili konuşmayan öğretmen ayrımını karmaşıktırdığını, bulanıklaştırdığını ve geçersiz kıldığını ortaya koymuştur. Sonuç olarak, dil öğretmenlerinin anadili konuşan kimliğini tanımlamada doğum ülkelerinden ziyade bağlamsal faktörlerin daha merkezi bir rol oynadığını vurguluyoruz.

Anahtar Kelimeler: *Nativespeakerism; Sözde Anadili Konuşan Öğretmenlerle Yönetmelik İletişim; Dil Öğretmeni İşe Alımı; Translanguaging; Uluslararası Öğretmen Hareketliliği*

Blurring the Boundaries of NEST vs. NNEST Dichotomy: A Single Case Study with an Autoethnographic Component

Ufuk KELEŞ & Burçak Çağla GARİPAĞAOĞLU & Huri Senem ASLANKARA KELEŞ

In this study, we mainly employ exploratory case study with an added autoethnographic component to explore how nativespeakerism and the accompanying discourses, practices, and ideologies impact the recruitment, retention, and promotion of “non-Turkish citizen” language teachers in a private K-12 school in İstanbul, Turkey. Our data collection tools comprises of (a) **one-to-one interviews** with the non-Turkish language teachers and their Turkish colleagues, a parent (Presenter1) and other parents; and a former principal (Presenter2) and current school administrators; (b) **focus group interviews** with school administrators; and (c) **institutional email correspondence** between and across the participating language teachers and school administrators.

Drawing on Fairclough’s three-dimensional approach to critical discourse analysis, we scrutinize what changes the construct of native speakerism has been undergoing in Turkey for the last 25 years. Our analysis goes back as early as 2010 as Turkey has witnessed both the acceleration of neo-liberal policies nationwide as well as the Arab Spring movement and the following Syrian civil war which have all directly affected the immigration patterns and international mobility into and around Turkey from her bordering neighbors in the Middle East.

Our preliminary findings show that with the increase in the number of Middle Eastern and Eastern European English teachers living and working in Turkey, both parents’ and school administrators’ understanding and the definition of “native speakers” has expanded from “being born in an English-speaking country (group 1)” to “coming from a country other than Turkey (group 2).” Also, over time both parents and school administrators favored group 2 teachers although group 1 teachers were more on demand previously. Parents felt closer to group 2 teachers for sociocultural and sociolinguistic commonalities; that is, it was easier for the parents to communicate with these teachers than those in group 1 thanks to the shared cultural practices and norms along with shared vocabulary that allows translanguaging. Likewise, school principals preferred group 2 teachers since their classroom management practices were similar to their Turkish counterparts unlike group 1 teachers. While group 1 teachers prioritized providing their students with “free communication,” group 2 teachers leaned more towards imposing authority on students like their Turkish counterparts.

On the whole, our findings revealed that group 2 teachers’ contextual practices complexified, blurred, and defied the false dichotomy of native vs. non-native language teachers. We conclude by highlighting the fact that contextual factors play a more central role in defining the native speaker identity of language teachers than their birth country.

Keywords: *Native Speakerism; Managerial Communication with Pseudo-Native Teachers; Language Teacher Recruitment; Translanguaging; International Teaching Mobility*

Maarif Modeli 6. Sınıf Türkçe Ders Kitabındaki Okuma Metinlerinin Söz Varlığı Açısından İncelenmesi

Uğur ÖZBİLEN

Söz varlığı, bir dilin kelime ve ifade hazinesini içeren, dilin zenginliğini ve gücünü ortaya koyan temel bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Türk Dil Kurumu'nun Güncel Türkçe Sözlüğü'nde "bir dildeki sözlerin bütünü; söz hazinesi, söz dağarcığı, sözcük hazinesi, kelime hazinesi, kelime kadrosu ve vakobüler" olarak tanımlanan söz varlığı, bir dilin kültürel birikimini ve kimliğini yansıtan en önemli unsurlardan biridir. Dilin sürekliliğinin sağlanması, söz varlığının gelecek nesillere aktarılmasıyla mümkündür. Bu bağlamda, söz varlığının genç nesillere aktarılmasında ders kitapları, özellikle öğrencilerin dil gelişiminin biçimlendiği erken yaşlarda büyük bir rol oynamaktadır. Ders kitapları, yalnızca dil öğretimi için bir araç olmakla kalmayıp aynı zamanda kültürel mirasın gelecek kuşaklara taşınmasında da kritik bir işlev üstlenmektedir.

Bu çalışmanın amacı, Maarif Modeli çerçevesinde yeni yayımlanan ve 2025-2026 Eğitim-Öğretim Yılı'nda 6. sınıf seviyesinde kullanılmaya başlanan Türkçe ders kitabında yer alan okuma metnilerindeki söz varlığı unsurlarını incelemektir. Çalışmada, söz varlığı unsurları belirli kategoriler altında sınıflandırılmıştır. Bu kategoriler arasında atasözleri, deyimler, ikilemeler, terimler, kalıp sözler, yansıma sözcükler, yabancı sözcükler, argo ifadeler, kalıplaşmış sözcükler ve doldurma sözler yer almaktadır. Araştırma sürecinde nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman analizi metodu kullanılmış ve elde edilen verilerin değerlendirilmesinde içerik analizi tekniğine başvurulmuştur.

Araştırma bulgularına göre, incelenen okuma metnilerinde en fazla terim anlamlı sözcükler ile deyimlerin yer aldığı tespit edilmiştir. Bununla birlikte, metinlerde yer alan söz varlığı unsurlarının çeşitliliğinin artırılmasının, öğrencilerin dil becerilerinin gelişimi ve kültürel mirasın korunması açısından hayati bir öneme sahip olduğu vurgulanmaktadır. Ders kitaplarının bu rolü daha etkin bir şekilde yerine getirebilmesi için, metinlerde farklı söz varlığı unsurlarına daha fazla yer verilmesi gerektiği ifade edilmektedir. Bu durum, hem dil öğretiminin niteliğini artıracak hem de öğrencilerin iletişim becerilerinin güçlenmesine katkı sağlayacaktır. Sonuç olarak, dilin zenginliğinin ve devamlılığının sağlanmasında söz varlığı unsurları büyük bir öneme sahiptir. Ders kitapları, bu unsurların genç nesillere ulaştırılmasında temel bir araç olarak değerlendirilmeli ve bu doğrultuda içerikleri daha kapsamlı hâle getirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: 6. sınıf Türkçe ders kitabı, söz varlığı, Maarif modeli, okuma metinleri.

An Analysis of the Vocabulary of Reading Texts in the 6th Grade Turkish Textbook Based on the Maarif Model

Uğur ÖZBİLEN

Vocabulary is a fundamental concept that encompasses a language's treasure trove of words and expressions, revealing the richness and power of that language. Defined in the Turkish Language Association's Contemporary Turkish Dictionary as “the entirety of words in a language; vocabulary, lexicon, word treasure, word reserve, word stock, and vocabulary,” lexical wealth is one of the most important elements reflecting a language's cultural accumulation and identity. Ensuring the continuity of language is possible through the transfer of vocabulary to future generations. In this context, textbooks play a major role in transferring vocabulary to younger generations, especially at an early age when students' language development is taking shape. Textbooks not only serve as a tool for language teaching but also play a critical role in transferring cultural heritage to future generations.

The aim of this study is to examine the lexical elements in the reading texts included in the newly published Turkish textbook, which will be used at the 6th grade level in the 2025-2026 Academic Year within the framework of the Maarif Model. In this study, lexical elements have been classified under specific categories. These categories include proverbs, idioms, antonyms, terms, set phrases, reflexive words, foreign words, slang expressions, fixed expressions, and filler words. Document analysis, one of the qualitative research methods, was used in the research process, and content analysis was used to evaluate the data obtained.

According to the research findings, it was determined that the examined reading texts contained the most term-meaningful words and idioms. However, it is emphasized that increasing the diversity of lexical elements in the texts is of vital importance in terms of the development of students' language skills and the preservation of cultural heritage. It is stated that in order for textbooks to fulfill this role more effectively, more space should be given to different lexical elements in the texts. This will both improve the quality of language teaching and contribute to strengthening students' communication skills. In conclusion, lexical elements are of great importance in ensuring the richness and continuity of language. Textbooks should be considered a fundamental tool for conveying these elements to younger generations, and their content should be made more comprehensive in this regard.

Keywords: 6th grade Turkish textbook, lexicon, Maarif model, reading texts.

Dijital Okuryazarlık Bağlamında Sosyal Sorumluluk Projeleri: Vodafone Örneği

Ülküm Asena ÖLMEZ & Aslı AYDEMİR

Dijital okuryazarlık, bilgi toplumunun temel gerekliliklerinden biri olarak bireylerin sosyal, kültürel ve ekonomik hayata etkin katılımını belirleyen kritik bir beceridir. Bu bağlamda dijital dönüşüm, yalnızca teknolojik ilerleme değil, aynı zamanda toplumsal eşitsizliklerin azaltılmasında önemli bir araç olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışmanın amacı da dijital okuryazarlık odaklı kurumsal sosyal sorumluluk projelerinin toplumsal dönüşüme sağladığı katkıları ortaya koymaktır. Bu kapsamda, Vodafone Türkiye'nin yürüttüğü, "Dijital Benim İşim" projesi örnek olay olarak ele alınmıştır. Günümüzde hızla yaygınlaşan dijital teknolojiler, yalnızca teknik bir imkân değil, aynı zamanda eğitim ve toplumsal katılım açısından temel bir gereklilik haline gelmiştir. Bu bağlamda, araştırmada özellikle kadınların dijital becerilerle desteklenmesi konusu ön plana çıkarılmıştır. Çalışmada, mevcut yazılı, görsel ve dijital materyallerin sistematik olarak analiz edilmesine dayanan nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman incelemesi tekniği kullanılmış; Türkiye Vodafone Vakfı'nın sosyal etki raporları, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verileri ve proje çerçevesinde yayımlanan istatistikler incelenmiştir. Ayrıca proje yapısı, SWOT analizi aracılığıyla güçlü yönler, zayıf yönler, fırsatlar ve tehditler boyutunda sistematik biçimde değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, projenin geniş bir katılımcı kitlesine ulaştığını ve kadınların dijital becerilerinde gözle görülür bir gelişme sağladığını ortaya koymaktadır. Katılımcılar, eğitimler sonucunda hem dijital okuryazarlık düzeylerinde hem de dijital yetkinliklerinde belirgin bir ilerleme kaydettiklerini ifade etmişlerdir. Ayrıca kadınların büyük çoğunluğu, bu kazanımların kendilerine iş yaşamında avantaj sağladığını belirtmiş; böylece projenin yalnızca bireysel değil, ekonomik ve toplumsal düzeyde de değer ürettiği görülmüştür. Sonuç olarak, "Dijital Benim İşim" projesi geleneksel kurumsal sosyal sorumluluk anlayışını aşarak ölçülebilir ve sürdürülebilir bir sosyal etki ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, projenin yalnızca kadınlarla sınırlı kalmayıp benzer ihtiyaçlara sahip diğer dezavantajlı gruplara da yaygınlaştırılması önerilmektedir. Dijital kapsayıcılığın güçlendirilmesi açısından kamu ve özel sektör iş birliklerine dayalı bu tür girişimlerin çoğaltılması, toplumsal eşitsizliklerin azaltılmasına ve kapsayıcı bir dijital dönüşümün gerçekleşmesine önemli katkılar sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Dijital okuryazarlık, Sosyal sorumluluk projesi, Vodafone, Dijital dönüşüm, Doküman analizi.*

Social Responsibility Projects in the Context of Digital Literacy: The Case of Vodafone

Ülküm Asena ÖLMEZ & Aslı AYDEMİR

Digital literacy is a critical skill that determines individuals' effective participation in social, cultural, and economic life as one of the fundamental requirements of the information society. In this context, digital transformation is regarded not only as technological progress but also as an important tool for reducing social inequalities. The aim of this study is to reveal the contributions of corporate social responsibility projects focusing on digital literacy to social transformation. In this scope, the "Dijital Benim İşim" (Digital Is My Business) project implemented by Vodafone Turkey is examined as a case study. Today, rapidly spreading digital technologies have become not only a technical opportunity but also a fundamental necessity in terms of education and social participation. Therefore, this research particularly highlights the importance of supporting women with digital skills. In the study, the document analysis technique, one of the qualitative research methods based on the systematic analysis of existing written, visual, and digital materials, was employed. Within this framework, the social impact reports of the Vodafone Turkey Foundation, the data of the Turkish Statistical Institute (TÜİK), and the statistics published within the project were examined. In addition, the structure of the project was systematically evaluated through SWOT analysis in terms of strengths, weaknesses, opportunities, and threats. The findings indicate that the project reached a wide group of participants and provided a visible improvement in women's digital skills. The participants stated that, as a result of the training, they made significant progress in both their digital literacy levels and digital competencies. The majority of women also reported that these achievements provided them with advantages in working life; thus, it was observed that the project created value not only at the individual level but also at the economic and social levels. In conclusion, the "Dijital Benim İşim" project goes beyond the traditional understanding of corporate social responsibility by producing a measurable and sustainable social impact. However, it is recommended that the project should not be limited only to women but also be extended to other disadvantaged groups with similar needs. Increasing such initiatives based on cooperation between the public and private sectors will make significant contributions to reducing social inequalities and achieving an inclusive digital transformation.

Keywords: *Digital literacy, Social responsibility project, Vodafone, Digital transformation, Document analysis.*

Dijitalleşme Bağlamında Toplumdilbilim ve Büyük Dil Modelleri

Yelda YEŞİLDAL ERAYDIN

Dijitalleşme, toplumdilbilim alanında dilin kullanım biçimlerini, toplumsal etkileşim ağlarını ve kimlik inşa süreçlerini dönüştüren en önemli olgulardan biri hâline gelmiştir. Dijital ortamların yaygınlaşması, dilsel çeşitlilik, ideoloji, güç ve kimlik ilişkilerinin yeni bağlamlarda tartışılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu bağlamda yapay zekâ tabanlı büyük dil modelleri (LLM), yalnızca teknolojik bir yenilik değil, aynı zamanda dilin toplumsal boyutlarını yeniden düşünmeye davet eden kuramsal bir kavşak noktasıdır.

Bu çalışma, büyük dil modellerinin toplumdilbilim alanına dijitalleşme bağlamında sunabileceği kuramsal açımları tartışmayı amaçlamaktadır. LLM’lerin çok büyük ölçekli dil verilerini işleme kapasiteleri, çevrimiçi söylemlerin, dijital kimliklerin ve dilsel pratiklerin çözümünde yeni bakış açıları sunmaktadır. Özellikle dijitalleşmenin hızlandığı dilsel değişim ve çeşitlilik, toplumdilbilim açısından yeniden değerlendirilmesi gereken alanlar arasında yer almaktadır. Ancak bu potansiyel, birtakım riskleri de beraberinde getirmektedir. Kültürel bağlamın indirgenmesi, ideolojik yanlılıkların yeniden üretilmesi, etik sorunlar ve insan yorumlayıcılığının zayıflaması bu riskler arasında öne çıkmaktadır.

Sonuç olarak dijitalleşme sürecinde büyük dil modelleri, toplumdilbilimsel araştırmalara kuramsal derinlik kazandırabilecek potansiyele sahiptir. Bununla birlikte bu katkıların anlamlı ve üretken hale gelmesi, insan yorumlayıcılığının korunması, eleştirel farkındalığın sürdürülmesi ve etik ilkelere bağlı kalınmasıyla mümkündür. Çalışma yapay zekâ çağında dijitalleşmenin toplumdilbilimle kesiştiği noktaları kuramsal bir tartışma zemininde ele alarak, gelecekteki yönelimlere ışık tutmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: *Dijitalleşme ve toplumdilbilim, Büyük dil modelleri (LLM), Yapay zeka (YZ).*

Digitalization in Sociolinguistics and Large Language Models

Yelda YEŞİLDAL ERAYDIN

Digitalization has become one of the most influential phenomena in sociolinguistics, transforming language use, social interaction networks, and processes of identity construction. The expansion of digital environments necessitates new discussions on linguistic diversity, ideology, power, and identity in contemporary contexts. Within this framework, artificial intelligence-based large language models (LLMs) are not merely technological innovations but also theoretical crossroads that invite a reconsideration of the social dimensions of language.

This study aims to discuss the theoretical contributions that LLMs may offer to sociolinguistics in the context of digitalization. Their capacity to process large-scale linguistic data provides new perspectives on online discourses, digital identities, and linguistic practices. Particularly, the rapid changes and diversities in language use accelerated by digitalization represent areas that require renewed evaluation within sociolinguistics. Nevertheless, this potential also involves significant risks. The reduction of cultural context, the reproduction of ideological biases, ethical concerns, and the weakening of human interpretive agency are among the challenges that demand critical attention.

In conclusion, large language models hold the potential to deepen the theoretical dimensions of sociolinguistic research in the era of digitalization. However, the meaningful and productive realization of this potential depends on safeguarding human interpretation, maintaining critical awareness, and adhering to ethical principles. By examining the intersections of digitalization, sociolinguistics, and artificial intelligence, this study seeks to contribute to ongoing theoretical debates and provide insights into possible future directions for the field.

Keywords: *Digitalization and sociolinguistics, Large language models (LLMs), artificial intelligence (AI).*

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'ne Göre Hazırlanmış Türk Dili ve Edebiyatı Ders Kitaplarında Yer Alan Metinlerin Söz Varlığı Açısından İncelenmesi

Yıldız ÖZBİLEN

Dil, bir toplumun kültürel belleğini taşıyan ve kuşaklar arasında iletişimi sağlayan en temel unsurlardan biridir. Dilde yer alan kelime ve ifadelerin tümünü kapsayan söz varlığı, bu yönüyle hem dilin zenginliğini hem de gücünü ortaya koyan önemli bir göstergedir. Söz varlığının genç kuşaklara aktarılması, dilin sürekliliğinin sağlanmasında kritik bir rol oynamaktadır. Bu aktarım farklı yollarla gerçekleştirilebilse de en etkili araçlardan biri öğrencilerin erken yaşlarda karşılaştıkları ve eğitim hayatları boyunca düzenli olarak kullandıkları ders kitaplarıdır. Ders kitapları, yalnızca dil bilgisi öğretimi açısından değil, aynı zamanda kültürel unsurların ve söz varlığı öğelerinin öğrencilere kazandırılması bakımından da büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle ders kitaplarının içerikleri, öğrencilerin söz varlığını zenginleştirecek ve dil bilincini geliştirecek şekilde planlanmalıdır.

Bu çalışmada, güncel söz varlığı sınıflandırmalarından yararlanılarak 9. ve 10. sınıf Türk dili ve edebiyatı ders kitaplarında yer alan söz varlığı unsurları incelenmiştir. 9. ve 10. sınıf ders kitaplarının seçilme sebebi, 2024-2025 eğitim öğretim yılından itibaren uygulamaya giren Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'ne göre hazırlanmış olmalarıdır. Yeni programla birlikte değişen ders kitaplarındaki söz varlıklarının incelenmesi dil ve kültür açısından önem taşımaktadır. Ayrıca söz varlığının, öğrencilerin sosyo-kültürel kimliklerinin şekillenmesinde ve farklı toplumsal bağlamlarda dil kullanımlarını biçimlendirmede oynadığı rol göz önünde bulundurulduğunda, bu inceleme toplumdilbilim açısından da anlamlıdır. Farklı sosyo-kültürel kesimlere ait söz varlığı unsurlarının kitaplarda ne ölçüde yer bulduğu, dilin toplumsal çeşitliliği yansıtma kapasitesi hakkında fikir vermektedir.

Araştırmada, söz varlığı unsurları atasözleri, deyimler, ikilemeler, terimler, kalıp sözler, yansıma sözcükler, yabancı sözcükler, argo sözler, kalıplaşmış sözcükler ve doldurma sözler şeklinde sınıflandırılarak ele alınmış; kitaplarda yer alan metinlerde bu unsurların dağılımı ortaya konmuştur. Sonuç olarak, yapılan sınıflandırma çalışması, ders kitaplarında yer alan söz varlığı öğelerinin sistemli biçimde belirlenmesine ve söz varlığı bakımından zenginliğinin değerlendirilmesine olanak sağlamıştır. Elde edilen verilerin, ileride hazırlanacak ders kitaplarının söz varlığı planlamalarına katkı sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Söz varlığı, Türkiye yüzyılı maarif modeli, Türk dili ve edebiyatı ders kitabı.

An Analysis of the Vocabulary Used in Texts Included in Turkish Language and Literature Textbooks Prepared According to the Turkish Century Education Model

Yıldız ÖZBİLEN

Language is considered to be one of the most fundamental elements that carries a society's cultural memory and facilitates communication between generations. The vocabulary, defined as the totality of words and expressions in a given language, serves as a crucial indicator of a language's richness and power. The transfer of vocabulary to younger generations plays a critical role in ensuring the continuity of the language. Despite the fact that this transfer can be achieved in a variety of ways, one of the most efficacious tools is the textbook, which students encounter at an early age and utilise regularly throughout their education. Textbooks are of great importance in the teaching of grammar, as well as in the transmission of cultural elements and vocabulary to students. Consequently, the content of textbooks should be meticulously planned to facilitate the enrichment of students' vocabulary and the development of their language awareness.

In this study, lexical elements found in 9th and 10th grade Turkish language and literature textbooks were examined using current lexical classifications. The rationale behind the selection of textbooks for 9th and 10th grade is that they have been prepared according to the Türkiye Century Education Model, which is scheduled for implementation from the 2024-2025 academic year onwards. The examination of lexical items in textbooks that have been revised in accordance with the new programme is of significance in the context of language and culture. Moreover, given the role that lexical items play in shaping students' socio-cultural identities and in shaping their language use in different social contexts, this study is also meaningful from a sociolinguistic perspective. The extent to which lexical items belonging to different socio-cultural segments are included in the textbooks provides insight into the capacity of language to reflect social diversity.

In the present study, a rigorous examination of lexis was conducted, encompassing a wide array of linguistic elements. These elements were methodically classified and categorised into various groups, including proverbs, idioms, antonyms, terms, set phrases, reflexive words, foreign words, slang words, fixed expressions, and filler words. The study further unravelled the distribution of these elements within the corpus of texts included in the analysed books. Consequently, the classification study facilitated the systematic identification of lexical elements in textbooks and the evaluation of their lexical richness. The data obtained is expected to contribute to the lexical planning of textbooks to be prepared in the future.

Keywords: Vocabulary, Türkiye Century Education Model, Turkish language and literature textbook.

Beyond Surface Diversity: A Critical Analysis of Equity and Inclusion in Global ELT Coursebooks

Zelal ÇOBAN & Batuhan SELVİ

English is a Lingua Franca with more than 1.5 million speakers from varied backgrounds that's why, it does not belong to any specific places or region anymore. In addition, it has spread all around the globe at the outbreak of colonization attempts of Britain toward outer circle countries. To that extent, language teaching has also been reshaped in many ways. Briefly, language teaching methods and techniques have been reorganized including instructional materials, predominantly textbooks. Now that English has been spoken by numerous people with different cultures, they should include these people and represent them without any bias that is, their cultural practices, working environments and daily routines are required to be reflected with an equal distribution among genders. This study develops and implements a comprehensive framework for evaluating equity and inclusion dimensions in global English Language Teaching (ELT) coursebooks. Drawing on critical pedagogy, intersectionality, postcolonial studies, World Englishes, and environmental education theories, the research systematically analyzes nine coursebooks from three major publishers (Cambridge, Pearson, Oxford) across elementary, intermediate, and advanced levels. Using a structured seven-theme rubric encompassing representation and diversity, linguistic justice, economic class, gender and sexuality, colonial perspectives, environmental issues, and critical thinking, the study generated 189 individual assessments. Findings reveal systematic ideological exclusion with an Overall Equity and Inclusion Index of only 18.0%. While representation and diversity achieved moderate inclusion (60.5%), three themes—colonial/postcolonial perspectives, environmental issues, and critical thinking—demonstrated near-complete exclusion. The analysis exposes sophisticated ideological management where publishers achieve legitimacy through surface diversity while suppressing transformative content. Counterintuitively, equity and inclusion decreased from elementary (20.2%) to advanced (16.3%) levels. These patterns document systematic epistemic violence affecting millions of learners worldwide while revealing urgent opportunities for transformation toward more equitable, empowering English language education that develops critical global citizens rather than passive consumers of Western-centric content.

Keywords: *critical pedagogy, equity and inclusion, ideological analysis*

Yüzeysel Çeşitliliğin Ötesinde: Kürese İngilizce Ders Kitaplarında Eşitlik ve Kapsayıcılığın Eleştirel Bir Analizi

Zelal ÇOBAN & Batuhan SELVİ

İngilizce, farklı geçmişlere sahip 1,5 milyondan fazla konuşmacısı olan bir dünya dili pozisyonundadır bu nedenle artık sadece belirli bir yere veya bölgeye ait değildir. Buna ek olarak, İngiltere'nin dış çember ülkelerine yönelik sömürgeleştirme çabalarının patlak vermesiyle birlikte İngilizce tüm dünyaya yayılmıştır. Bu doğrultuda dil öğretimi de birçok yönden yeniden şekillenmiştir. Kısaca, başta ders kitapları olmak üzere öğretim materyalleri de dahil dil öğretim yöntem ve teknikleri yeniden düzenlenmiştir. İngilizce artık farklı kültürlerle ve geçmişe sahip çok sayıda insan tarafından konuşulduğuna göre, bu insanları da herhangi bir önyargıya başvurmada ders kitabına dahil etmelidir. Yani, kültürel uygulamaları, çalışma ortamları ve günlük rutinleri cinsiyetler arasında eşit bir dağılımla yansıtılmalıdır. Bu çalışma, küresel İngilizce ders kitaplarında eşitlik ve kapsayıcılık boyutlarını değerlendirmek için kapsamlı bir çerçeve geliştirmekte ve uygulamaktadır. Eleştirel pedagoji, kesişimsellik, postkolonyal çalışmalar, Dünya İngilizcesi ve çevre eğitimi teorilerinden yola çıkan araştırma, üç büyük yayınevinden olan Cambridge, Pearson ve Oxford ilk, orta ve ileri seviyelerde dokuz ders kitabını sistematik bir şekilde analiz ediyor. Temsil ve çeşitlilik, dilsel adalet, ekonomik sınıf, toplumsal cinsiyet ve cinsellik, sömürgeci perspektifleri kapsayan yapılandırılmış yedi temalı bir değerlendirme tablosu kullanan çalışma, 189 bireysel değerlendirme oluşturmuştur. Bu doğrultuda, bulgular, Genel Eşitlik ve Kapsayıcılık Endeksi'nin sadece %18,0 olmasıyla sistematik ideolojik dışlanmayı ortaya koymaktadır. Temsil ve çeşitlilik orta düzeyde kapsayıcılık sağlarken (%60,5), üç tema arasında olan sömürge/postkolonyal perspektifler, çevresel konular ve eleştirel düşünme neredeyse tamamen hariç bırakılmıştır. Bu analiz, yayıncıların dönüştürücü içeriği bastırmaya çalışırken yüzeysel çeşitlilik yoluyla kabul edilebilirlik elde etmeyi hedefledikleri gelişmiş ideolojik yönetimi açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Karmaşık bir şekilde eşitlik ve kapsayıcılık basit düzeyden (%20,2) ileri düzeye (%16,3) doğru azalma göstermektedir. Bu modeller, dünya çapında milyonlarca öğrenciyi doğrudan etkileyen sistematik epistemik şiddeti belgelerken aynı zamanda sadece Batı merkezli içeriğin pasif tüketicileri yerine eleştirel küresel vatandaşlar geliştiren daha eşitlikçi ve güçlendirici İngilizce dil eğitimine doğru dönüşüm için gerekli fırsatları ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: eleştirel pedagoji, eşitlik ve kapsayıcılık, ideolojik analiz

Yapay Zekâ Tabanlı Dil Teknolojilerinin Toplumdilbilimsel Etkileri: Olanaklar, Riskler ve Eğitim Boyutu

Zeynep Zeliha SONKAYA

Yapay zekâ tabanlı dil teknolojileri, özellikle büyük dil modelleri, son yıllarda yazılı ve sözlü iletişim biçimlerinde köklü değişimlere yol açmıştır. Bu teknolojiler, metin üretiminden çeviri süreçlerine, dil öğretiminden akademik yazıya kadar geniş bir alanda kullanılmakta ve insan dili ile etkileşimin doğasını dönüştürmektedir. Bu bildiri, yapay zekanın dilin toplumsal işlevleri, normları ve çeşitliliği üzerindeki potansiyel etkilerini toplumdilbilim perspektifinden tartışmayı amaçlamaktadır.

Literatürdeki güncel çalışmalar, yapay zekâ araçlarının dilde standartlaşma eğilimini güçlendirebileceğini, belirli söylem kalıplarının yaygınlaşmasına aracılık edebileceğini ve farklı sosyal gruplar arasındaki dil varyasyonlarını kısmen azaltabileceğini ortaya koymaktadır. Bu durum, dil çeşitliliğinin korunması açısından bazı riskler barındırır da yapay zekanın çok dilliliği destekleme ve dil öğrenme süreçlerini demokratikleştirme potansiyeli de bulunmaktadır. Özellikle eğitim bağlamında, yapay zekâ destekli dil öğrenme araçları, kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimleri sunarak bireysel ihtiyaçlara yanıt verebilmekte, öğrencilerin dil girdisine erişimini kolaylaştırmakta ve özerk öğrenme süreçlerini teşvik edebilmektedir.

Bununla birlikte, dijital eşitsizlikler, yapay zekâ araçlarına erişimde sosyoekonomik farklılıklar ve öğretmen rollerinde yaşanabilecek dönüşümler dikkatle ele alınmalıdır. Yapay zekanın pedagojik entegrasyonu, yalnızca teknolojik yeterlilikle değil, aynı zamanda kültürel duyarlılık, dijital okuryazarlık ve eleştirel düşünme becerilerinin güçlendirilmesi ile desteklenmelidir.

Sonuç olarak, yapay zekâ tabanlı dil teknolojileri, toplumsal dil normlarının yeniden şekillenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, dil politikaları, eğitim programları ve teknoloji tasarım süreçlerinde yapay zekanın toplumsal ve kültürel etkilerinin bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zekâ, toplumdilbilim, dil teknolojileri, çokdillilik, dil politikaları

Sociolinguistic Impacts of Artificial Intelligence–Based Language Technologies: Opportunities, Risks, and the Educational Dimension

Zeynep Zeliha SONKAYA

Artificial intelligence (AI)–based language technologies, particularly large language models, have brought about profound transformations in both written and spoken communication in recent years. These technologies are widely used in areas ranging from text generation to translation, from language teaching to academic writing, and are reshaping the nature of human–language interaction. This paper aims to discuss the potential impacts of AI on the social functions, norms, and diversity of language from a sociolinguistic perspective.

Recent studies in the literature indicate that AI tools may reinforce tendencies toward language standardization, facilitate the spread of certain discourse patterns, and partially reduce linguistic variation among different social groups. While such developments pose certain risks for the preservation of linguistic diversity, AI also holds potential for supporting multilingualism, increasing the visibility of minority languages, and democratizing language learning processes. In educational contexts, AI-assisted language learning tools can provide personalized learning experiences tailored to individual needs, enhance learners' access to language input, and foster autonomous learning.

Nevertheless, issues such as digital inequalities, socio-economic disparities in access to AI tools, and shifts in teacher roles must be addressed carefully. The pedagogical integration of AI should be supported not only by technological competence but also by cultural sensitivity, digital literacy, and the strengthening of critical thinking skills.

In conclusion, AI-based language technologies are playing a significant role in reshaping societal language norms. Therefore, language policies, educational programs, and technology design processes must evaluate the social and cultural implications of AI through a holistic approach.

Keywords: *artificial intelligence, sociolinguistics, language technologies, multilingualism, language policy*

Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yeniden üretimi: incel söylemine bir bakış

Zinet AY

Dil bir bildirişim aracı olmasının yanında toplumsal kimliğin ifadesi, bir kültürün taşıyıcısı ve o kültürde dünyayı algılama biçiminin seslerle vücut bulmuş hâlidir. Bu açıdan dil, bir bakış açısı, perspektifi ve merceği olan işlevsel bir araçtır aynı zamanda. Dilimizin çok yönlü ve kapsayıcı yanlarını gördükçe bilim insanları bu katmanlı sistemi dilbilimsel bağlamda sınıflandırır. Sosyodilbilim yahut toplumdilbilim de bu sınıflandırmanın bir basamağını oluşturur. Bu bağlamda, dilin toplumsal işlevleri yalnızca gündelik hayatta değil, çevrimiçi dilsel pratikler aracılığıyla da görünür hâle gelmektedir. Özellikle son yıllarda dijitalleşmenin artmasıyla çevrimiçi platformlarda toplumun ve bireylerin kimlik inşasında dilsel pratiklerin belirgin bir rol üstlendiği görülmektedir. Bu perspektiften bakıldığında, kendilerine has jargonuyla incel (involuntary celibate) söylemi; toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin sosyal medya dili üzerinden nasıl yeniden üretildiğini göstermesi bakımından incelenmesi gereken önemli bir alan olduğunu ortaya koymaktadır. Gruplar üzerinde ciddi bir baskı dili oluşturan bu jargon, kadınları çoğunlukla “stacy”, “femoid” veya “hipergami” gibi küçümseyici, cinselleştirici ve tahkir edici olumsuz stereotiplerle tanımlar. Kadınlık yalnızca fizikî görünüm yahut cinsel obje olarak değil, aynı zamanda tüketim nesnesi veya ataerkil sisteme hizmet eden alt bir sınıf olarak konumlandırılır; onlara yönelik saldırılar olağanlaştırılır/meşrulaştırılır. Bununla beraber bu ideolojinin oluşturduğu mağduriyet sadece kadınları değil, erkekleri de kapsamaktadır ve eril cinsiyeti de kendi içerisinde kategorize etmektedir. Bunu “alpha”, “beta” ve “omega” gibi tanımlamalarla hiyerarşik düzende kategorize edip **inşa etmeye** çalışır. Böylece ataerkil düzen içerisinde değer görmeyen ve bu sistemden dışlanan eriller “beta” ve “kaybeden” gibi sıfatlarla etiketlenip saf dışı bırakılmaktadır. Çalışmada da incel jargonu söylem analizi yöntemiyle ele alınarak, dijital mecralardaki dilsel pratikler aracılığıyla toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin nasıl yeniden üretildiği ve pekiştirdiği ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: toplumsal cinsiyet, incel söylemi, toplumdilbilim, söylem analizi

The reproduction of gender inequality: a look at incel discourse

Zinet AY

Language, in addition to being a means of communication, is also an expression of social identity, a carrier of culture, and the way of perceiving the world in that culture embodied through sounds. In this respect, language is also a functional tool that serves as a viewpoint, a perspective, and a lens. As the multifaceted and inclusive aspects of our language are revealed, scholars classify this layered system within a linguistic context. Sociolinguistics or the sociology of language constitutes one of the steps of this classification. In this context, the social functions of language become visible not only in daily life but also through digital linguistic practices. Especially in recent years, with the increase in digitalization, it has been observed that linguistic practices play a significant role in the construction of society and individual identities on online platforms. From this perspective, the discourse of incels (involuntary celibates), with their specific jargon, emerges as an important field to be examined, as it shows how gender inequalities are reproduced through the language of social media. This jargon, which creates a strong language of pressure on groups, generally defines women with derogatory, sexualizing, and humiliating negative stereotypes such as “stacy,” “femoid,” or “hypergamy.” Womanhood is seen not only as physical appearance or a sexual object but also as a commodity or a subordinate class serving the patriarchal system; moreover, all kinds of attacks against them are normalized/legitimized. However, the victimization created by this ideology does not only concern women but also men, and it categorizes masculinity within itself. It tries to categorize and construct this in a hierarchical order with definitions such as “alpha,” “beta,” and “omega.” Thus, males who are not valued within the patriarchal order and are excluded from this system are labeled with adjectives such as “beta” and “loser” and sidelined. In this study, incel jargon is addressed through discourse analysis, and it is revealed how gender inequality is reproduced and reinforced through linguistic practices in digital media.

Keywords: *gender inequality, incel discourse, sociolinguistics, digital media, discourse analysis*